DEVRİM YOLUNDA

GENÇLİK

GENÇLİĞİN TÜKENMEYEN DEVRİMCİ ENERJİSİ, İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKIN ENERJİSİYLE BİRLEŞİNCE, DEVRİMİN ZAFERİNİ ENGELLEYEBİLECEK HİÇBİR GÜÇ YOKTUR...

26 Kasım 1979
10 Lira

12

FAŞİST HÜKÜMET DE SÖKMEYECEK

GENÇLİĞİN MÜCADELESİNİ DURDURAMAYACAKSINIZ!

İŞTE ARNAVUTLUK'UN 35. YILI Yazısı Sf. 16

GENEL GREVE DOĞRU İŞÇİ GENÇLİK: Yazısı Sf. 7

LİSELİ GENÇLİK: ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ İÇİN MÜCADELE YÜKSELİYOR Yazısı Sf. 10-11

EGE ÜNİVERSİTESİ'NDE İGD-POLİS-JANDARMA ÜÇLÜSÜ YİNE SAHNEDE Yazısı Sf. 2

Ege Üniversitesi'nde İGD-Polis-Jandarma üçlüsü yine sahnede

Ege Üniversitesi'nde yeni öğretim yılının başlamasıyla İGD'li beslemeler yeni saldırı ve provakasyonlara giriştiler. Yeniden Ege Üniversitesi'nde "öğrenim özgürlüğünün sağlanması", Bornova Yurtları'nda ise can güvenliğinin sağlanması" için çığırtkanlığa başladılar. Yeniden polis jandarmayı göreve çağırdılar. Bütün bunların yanı sıra bir de kendi karşı-devrimci yüzlerini gizlemek ve devrimcileri karalamak için, demagoji ve yalana dayalı olan bir propaganda faaliyetine başladılar.

İGD'li beslemeler son günlerde devrimcileri karalama, kendilerini keskin "devrimci" gösterme propagandasına hız vermiş görünmektedirler. Onlar şimdilik bu propagandalarını Politika vb. paçavralarda, besleme, naylon derneklerin imzasıyla yayınlanan bildiri ve açıklamalar vasıtasıyla sürdürmektedirler. Onlar bir yandan en adi yalan ve demagojilerle devrimcileri karalamaya çalışırken, diğer yandan da Ege Üniversitesi'ni, Bornova Yurtları'nı faşist diktatörlüğe "fethedilmesi" gereken mevziler olarak hedef göstermektedir. İşte bunun bazı örnekleri: " Ege Üniversitesi'ne polis-jandarmanın gelmesine sebep oldular", " Yurtlarda bugün barınma özgürlüğü, Can güvenliği yoktur", " Tüm öğrencilerin barınma haklarını gaspetmek istiyorlar." ve devamla "Bornova Yurtlarını 4 yıldır saldırı üssü olarak kullanıyorlar.", "Yurtlar onların silah deposudur", diyerek her saldırıdan sonra yurtlara kaçıyorlar.' "gerekli güvenlik önlemlerinin alınmaması halinde, saldırı ve tertipler çoğalacak" vb. vb.

Bunlar bile kendi başına İGD'li beslemelerin Ege Üniversitesi, Bornova Yurtları üzerindeki karşı-devrimci emellerini ortaya koymaya yeterlidir. Beslemelere göre bu yurtlar 4 yıldır birer saldırı üssü olarak kullanılıyormuş ve işgal altındaymış. Bir silah deposuymuş. Öğrencileri atacaklarmış. Diktatörlüğün militarist güçlerinin Üniversite ve yurtlarda gerekli önlemleri almaması ve görevlerini yapmaması halinde saldırı ve tertipler daha da artacakmış. Bütün bunları yapanlar ise Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimci öğrencilermiş!..

Gerçekten durum İGD'li beslemelerin göstermeye çalıştığı gibi midir? Hayır. Durum hiç te beslemelerin göstermeye çalıştığı gibi değildir. Onlar gerçekleri pervasızca tersyüz etmeye çalışmaktadırlar. Bir kere bugüne kadar Ege Üniversitesi'nde, Bornova Yurtları'nda mücadele veren ve bu mevzileri diktatörlüğün sivil ve resmi güçlerinin saldırılarına karşı savunan, başında Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimci öğrencilerin bulunduğu öğrenci gençliktir. Buna karşılık İGD'nin yaptığı ise diktatörlüğün güçleriyle kol kola hep bu mücadele ve direnişlere saldırmak, kurşunlamak olmuştur. Faşist milisler 1. MC hükümeti döneminde, 1976'larda Ege Üniversitesi'ne yerleşmeye, Bornova Yurtları'nı işgal etmeye çalıştılar. Bir çok silahlı saldırı düzenlediler. Öğrenci geçlik direnerek bu saldırıları geri püskürttü. 1976 Temmuzunda faşist yurt müdürü faşist milisleri gizlice bir bloğa yerleştirdi. Öğrenci gençlik buna karşı ayağa kalktı. Öğrenciler 2 gün 2 gece militanca direnerek faşist milisleri yerleştikleri bloktan attılar. O zaman Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimci öğrenciler mücadeleye önderlik ederken, İGD'li beslemeler mücadelenin tamamen dışında olup, olay çıkarılacak diyerek direnişe saldırdılar.

Faşist diktatörlüğün 1977 yılında Ege Üniversitesi üzerinde oynamak istediği oyunları, başında Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimci öğrenciler olan öğrenci gençlik boşa çıkardı. İGD'li beslemeler ise polis-jandarma desteğiyle okula gelip gidiyorlardı.

1978 yılında ise okulu ve yurtları tamamen bir askeri kışla haline getirmeye çalışan polis-jandarmaya karşı mücadelenin başında yine Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimci öğrenciler vardı. İGD'li sosyal -faşistler ise her zaman olduğu gibi, yine polis-jandarmayla kolkola öğrencilerin mücadelesini dağıtmaya çalıştılar. 8 Mayıs 1979 saldırısı bu saldırılarından biriydi. 8 Mayis günü Polis-jandarma baskısını protesto etmek için Ege Üniversitesinin bütün anti-faşist öğrencilerinin katıldığı bir gösteri düzenlendi. H. Kurtuluşu, D. Yol ve Kurtuluş taraftarları eylem birliği yaptı. Bu birlik ve mücadele potansiyeli diktatörlüğün uşaklarını telaşa düşürdü. Bu gösteriye saldırıyı polis-jandarmadan önce İGD'li sosyal-faşistler başlattılar. Polis-jandarmayla birlikte 3 bin öğrencinin üzerine kurşun yağdırdılar. H. Kurtuluşu, D. Yol, Kurtuluş taraftarı öğrenciler yaralandı. Saldırıdan sonraki günlerde D. Yol ve Kurtuluş taraftarlarına saldırdılar.

Bu öğrenim yılının başlamasıyla yine polis-jandarmayı göreve çağırdılar. Yine polis-jandarmadan aldıkları destekle öğrencilere saldırmaya başladılar. Diktatörlük güçlerini "yurtlar saldırı üssüdürler", "silah deposudurlar" propagandasıyla diktatörlük güçlerini öğrencilerin üzerine kışkırtmaya çalıştılar. 6 Kasım 1979 günü, H. Kurtuluşu, D. Yol ve Kurtuluş taraftarlarının eylem birliğiyle 1500'ü aşkın öğrenci polis-jandarma baskısını ve işgalini protesto ederken, 10-15 kişiden oluşan bir avuç İGD'li polis-jandarmanın korumasındaydı.

Görüldüğü gibi, her saldırı ve provakasyona karşı Ege Üniversitesi ve Bornova Yurtları'nı savunan hep Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimci öğrencilerin önderliğindeki öğrenci gençlik olmuştur. Ama her dönemde diktatörlüğün hizmetinde, onun bir milis gücü olarak bu mücadeleye saldıran ise İGD'li sosyal-faşistler olmuştur. Ayrıca Türkiye'de yaşayan ve olaylardan haberdar olan herkes bilir ki Ege Üniversitesi MC Hükümeti döneminde faşist milislerin işgaline girmeyen okullardan biridir. Bütün bunlara rağmen İGD'li alçaklar hala Ege Üniversitesi'ne polis-jandarmayı getiren H. Kurtuluşu'dur demektedirler. Yurtlara "anarşi yuvasıdır" demektedirler. Yurtlar 4 yıldır "işgal" altındadır demektedirler. Biz bu alçaklara şunu söylüyoruz: Size göre bu "işgal" ise, bu "işgal" devam edecektir. Korkun. Ve diyoruz ki, biz diktatörlüğü yıkmak için mücadele ediyoruz. Bu mücadelemizin karşısına çıkan ve cephe alan her ihanet akımını, her engeli ezerek geçeceğiz.

İGD'NİN ÜNİVERSİTE VE YURTLARI KAPATMA, İZMİR'E SIKIYÖNETİMİ GETİRME " DEMAGOJİSİ

Ege Üniversitesinde kimin ne yaptığı, gün gibi açıkken, İGD'li sosyal-faşistler hala H. Kurtuluşu'na Ege Üniversitesi ve Bornova Yurtları'nı kapattırma, İzmir'e sıkıyönetimi getirme demagojisiyle saldırmaktadırlar.

H. Kurtuluşu taraftarı devrimci öğrenciler bugüne kadar okullarını ve yurtlarını diktatörlüğün sivil ve resmi güçlerine karşı savundu. Ve bundan böyle savunmaya da devam edecektir. Beslemelerin demagoji ve yalanlarıyla bu gizlenemez. Yine yalan ve demagojiyle İGD'nin polis-jandarma ile kol kola olduğu da gizlenemez. İGD'li beslemeler açıkça okula ve yurtlara polis-jandarma çağırıyorlar.

H. Kurtuluşu baştan beri sıkıyönetime karşı mücadele etti. Sıkıyönetimi destekleyen TKP gibilerinin ise yüzünü açığa çıkardı. O diktatörlüğe, sıkıyönetime ve her türden devrim düşmanına karşı mücadelesini sürdürecektir. Sıkıyönetimi destekleyen TKP'dir. İGD'dir. Ayrıca İGD'li beslemeler İzmir'e sıkıyönetimi H. Kurtuluşu getiriyor derken de egemen sınıfların saldırısını gizlemeye çalışıyorlar.

İGD, mevcut düzeni savunan, gençliğin devrimci mücadelesini sabote etmeye çalışan karşı devrimci bir mihraktır. Hayat hep bunu doğruluyor. Gençliğin mücadelesinin yükseltilmesi ve birliğin güçlendirilmesi için İGD'nin teşhir ve tecriti zorunludur. İşte Ege Üniversitesi öğrencileri bunun için İGD'yi teşhir ve tecrit etmelidirler.

İGD'li beslemeler neden saldırıyor?

İGD'li beslemeler son bir aydır saldırılarını artırmış durumdadırlar. Şehirde, köyde, fabrikada, okulda, kahvede gözü dönmüşçesine sağa sola saldırmaktadırlar. Bu son saldırılarında devrimci, demokrat, ilerici ve yurtsever gençleri katlettiler. Bir çok insanı da yaraladılar. İzmir'de sürdürdükleri bir dizi saldırı sırasında Kamil Sağır adlı proleter devrimciyi alçakça katlettiler. Adana'da "Birlik Yolu" adlı sosyal-faşistlerle birlikte 3 ilerici genci katlettiler. İstanbul'da ise birçok okul ve fabrikada saldırılar düzenlediler. Yurt sever, devrimci demokrat gençlere kurşun sıktılar. Feriköy lisesinde başta İLB'li öğrenciler olmak üzere çeşitli devrimci-demokrat grupların taraftarlarına saldırdılar.

İGD'li beslemelerin saldırıları yeni birşey değildir. Bu saldırılar onların genel faaliyetinin bir parçasıdır. Peki nedir bu İGD'nin genel faaliyeti, ne yapmak istiyor? Öncelikle o yaptıklarını kendi başına değil, dizginleri TKP'nin elinde olarak yapmaktadır. İGD sahneye çıktığından beri, yani 1975-76'lardan beri gençliğin mücadelesini bastırmada, oluşan her devrimci potansiyeli dağıtmada elinden ne geldiyse onu yaptı. "Faşist tırmanışı önleme, MC'den kurtulma ve demokrasiye koruma" adı altında gençliği CHP reformizminin peşine taktı. Gençliği sahte hedeflere yöneltti. Hep gençliği oyalayarak devrimden uzak tutmaya çalıştı. "Faşist tırmanışa karşı demokrasiye koruma" adı altında komprador-feodal düzeni savundu. O, bazen şu, bazen bu taktiği kullanmakla birlikte, hep düzeni savundu. Gençliğin mücadelesini düzenin sınırların içerisinde tutmaya çalıştı. Gençliği Rus sosyal-emperyalizminin hizmetine sokmaya çalıştı. İGD bir yandan bunları yaparken, diğer yandan ise her türlü yalana, demagojiye ve sahtekarlığa rağmen mücadeleden alıkoyamadığı, hedefini şaşırtamadığı geçliğe ise azgınca saldırdı. Başta Sadık Canaslan, İdris Türkoğlu, Yusuf Ekinci adlı proleter devrimciler olmak üzere onlarca genci katletti. Onun bir kaç katını ise yaraladı. Sürekli diktatörlüğün saldırılarını tamamlamaya çalıştı.

TKP ve onun güdümündeki İGD, devrimci mücadelenin yükseldiği ve güçlü bir potansiyelin oluştuğu dönemlerde ise yalancı bir pehlivan edasıyla ortaya çıkıp, "savaşım" üzerine çığırtkanlık yaptı. Devrimci potansiyeli göstermelik eylemlerle, resmi geçitlerle, dernek ve sendika ağalarının basın bildirileri ve açıklamalarıyla dizginlemeye çalıştı. TKP'nin güdümünde olan "Politika", "İlerici Yurtsever Gençlik", "Savaş Yolu" adlı paçavraları izleyenler bu yalancı pehlivanlığı bilirler. Çünkü 3-4 yıldır, zamanı geldiğinde hep aynı şeyler tekrarlandı. "UDC'de Birleş", "Demokratik Platform", "Eylem Birliği üzerine yapılan çığırtkanlığı izleyebilenler bu yalancı pehlivanlığı çok daha iyi bilirler.

Bugün de devrimci mücadelenin giderek yükseldiği ve geçmişe oranla daha hızlı kitleselleştiği bir dönemdir. TKP ve güdümündeki naylon dernekler yeniden "3. MC'ye karşı savaşım" çığırtkanlığına başladı. Ancak bu kez meydanlar boş değildir. Devrimci mücadeleyi saptırmaya çalışan her türlü akımla kıyasıya mücadele eden ve devrimci mücadeleyi daha üst boyutlara çıkarmaya çalışan işçi sınıfının Devrimci Komünist Partisi vardır. TKP vb. işi artık çok daha zordur. Tam bu şartlarda CHP reformizmi de iflas etti. Bu iflas 14 Ekim seçimlerinde açıkça kanıtlandı. CHP reformizminin iflas etmesi revizyonizmi daha çok güçten düşürdü. Özellikle TKP'nin CHP reformizmine tabi, ona dayanan politikası iflas etti. Reformist ve revizyonist taktikler iflas edince, TKP, İGD vb. kitleler üzerinde etkinliklerini sürdürmek için saldırılara başladılar. Bu İGD'nin saldırganlaşmasının nedenlerinden biridir. Bir diğer neden ise, TKP'nin politikasının iflası, TKP içindeki çatlakları büyüttü. O saldırganlıkla bunun üstünü örtmüye, sözde dışa karşı birleşmeye çalışmaktadır.

İGD, komprador feodal düzeni savunan karşı-devrimci bir mihraktır. Kaçınılmaz olarak devrim güçlerine saldırmaktadır. Devrimin yükselmesiyle daha çok saldırganlaşmaktadır. Bugün biz, faşist diktatörlüğü yıkmak yerine devrimci işçi-köylü iktidarını kurmak için mücadele ediyoruz. Ancak diktatörlüğe karşı saldırı aşamasında değiliz. Bu yüzden İGD vb. mihrakları saldırıyla yok etme aşamasında değiliz. Ancak bu sosyal-faşist saldırıları püskürtmemek, kendimizi savunmamak anlamına gelmez. Aksine mücadelenin yükseltilmesi, gençlik güçlerinin birliğinin sağlanması için İGD vb. mihrakların en geniş kitlelerden teşhir ve tecrit edilmesi zorunlu bir görevdir. Saldırıların püskürtülmesi için de gerekli birşeydir.

Faşizmin yoğunlaşan saldırıları karşısında boyun eğmeyelim

Gericilik, artan açlık, sefalet, işsizlik karşısında direnişlerini yoğunlaştıran halk kitlelerinin mücadelesini çabucak ezebilmek için tüm faşist güçleri seferber etmektedir. Reformist CHP hükümetinin iflası ve AP hükümetinin işbaşına gelmesi, gerici sınıfların, oldukça büyük boyutlara erişmesi beklenen faşist saldırılarla kitlelerin mücadelesini ezmek istediğinin açık göstergesini teşkil ediyor.

Sıkıyönetimli faşist saldırılar çoktan beri 12 Mart faşizmini geride bıraktı. Mahalleler, köyler, okullar her geçen gün artan bir yoğunlukla askeri işgal altına alınmaktadır. İsmi devrimciliğe, ilericiliğe çıkmış sıradan insanlar, sıkıyönetim tarafından gözaltına alınıyor. Yoksul gecekondu halkının evleri gece yarıları faşist ordu mensupları tarafından basılıyor, kapılar kırılıyor, insanlar yerlerde sürükleniyor. Gözlerine kestirdiklerini ellerini kollarını bağlayarak işkencehanelere götürüyorlar. Özellikle bu faşist uygulamalar proleter devrimci hareketin etkin olduğu Tunceli, Adana vb. gibi illerde büyük boyutlara erişmiş durumdadır. Yüzlerce insan sorgusuz sualsiz, ne için tutuklandığını dahi bilmeden gözaltına alınıyor, akla hayale gelmeyen işkencelere tabi tutuluyor.

Faşist diktatörlük, terör, zulüm baskıyla halk. kitlelerini özellikle de gençlik kitlesini sindirmeyi tek amaç olarak seçmiş durumdadır. Bugün, faşist diktatörlük tarafından gözaltına alınan, işkencelere tabi tutulan insanların yüzde doksanını genç insanlar oluşturuyor.

Bunun yanı sıra AP faşist hükümetinin kurulmasıyla, öğrenci gençliğe yönelen, faşist diktatörlüğün resmi güçlerinin saldırılarının yanı sıra, Türkeşçi faşistlerin saldırıları da giderek yoğunlaşmaktadır. Devrimci gençliğin mücadelesini sivil faşistlerin saldırılarının yerine faşist devletin güçleri tarafından ezilmesini yeğ tutan CHP hükümetinin yerini alan AP hükümeti, bilinen politikasını tekrar sahneye koymaya çalışmaktadır. Faşist AP hükümeti, gençlik kitlesini faşist devletin güçleriyle uyum içinde sivil faşistleri de seferber edip koruyarak ezmeye çalıştığı bilinen bir gerçektir. Bugün artık, Türkeşçi faşistler, faşist devletin açık ve tam desteğini tekrar almak üzeredir. Faşist ordunun, polisin yardımıyla, Türkeşçi faşistler, okulları-yurtları işgalleri altına almak istiyorlar. Ve bu konuda yoğun bir çabaya girişmişlerdir. Okullar, yurtlar tekrar devrimci gençliğe kapalı tutulacak.

Gençliğin mücadelesine dört bir yandan saldırıya geçen faşist diktatörlük, sivil faşistler, gençliği zorla sindirip baskı altına almayı amaçlıyorlar. Bu amaçları için yıllardır gençliğe saldırıp duruyorlar.

Türkeşçi faşistlerin tekrar açık bir şekilde faşist devletin güçlerini yanıbaşlarında görmeleri, revizyonizmin faşizme karşı sahte mücadelesinin içyüzünü tekrar sergiliyor. Revizyonistler, durmadan faşistleri emperyalist sistemden, komprador tekelci kapitalizmden ve toprak ağalığı ekonomisinden gerici egemen sınıflardan ve faşist diktatörlükten soyutlayarak sahte hedef haline getirmeye çalışıyorlar. Güya bu mücadele biçimiyle "faşizme" karşı mücadele edilebilecektir! Ne var ki, sosyal pratik revizyonizmin sahte anti-faşistliğinin içyüzünü açığa çıkarmaktan geri durmadı. Tekelci sermaye ve burjuvazinin devleti, dipdiri ayakta durdukça faşizme karşı mücadele edilemeyeceği bir kere daha ortaya çıktı. Burjuva devletini, gerici sınıfları ve bunların dayandığı ekonomik ve siyasi sistemi yok etmeden ve de yok etmeyi amaçlamadan, Türkeşçi faşistlere karşı da mücadele edilemez. Revizyonistler, faşist diktatörlüğün hükümet değişiklikleriyle Türkeşçi faşistlere karşı çıkılabileceği propagandasını yapıyorlar. Ama ne var ki, tüm bu propagandanın yalan ve demagoji olduğu hiç kimsenin inkar edemeyeceği bir gerçek olarak ortada duruyor.

Gençliğe yönelen saldırılar, sadece faşist diktatörlükten, Türkeşçi faşistlerden gelmiyor. Sosyal-faşist İGD, faşist diktatörlükten aldığı güçle, ve bunların saldırılarına paralel olarak yurtsever devrimci gençliğe karşı yoğun bir saldırı kampanyası açmıştır. Beslemeleri, kiralık katilleri, yurtsever devrimci gençleri öldürmek için seferber etmekte ve pusu kurdurmaktadırlar.

Devrimci gençlik kitlelerine yönelen, yoğun faşist saldırıları geriye püskürtmek için tüm gençlik yığınlarının faşist teröre, baskıya, açlığa, sefalete karşı seferber etmek gerekir. Kitlesel eylemler, faşizmin her türlü saldırısını geriye püskürtecektir.

Faşizmin saldırıları karşısında boyun eğilerek, teslimiyetçi tavırlara girilerek mücadele edilemez. Faşist saldırılar, ancak kitlesel direnişlerle boşa çıkarılabilir. Bunun için tüm gençlik kitlesini, yüksek ve ortaöğretim gençliğini, işçi gençliği faşist diktatörlüğe, polise, sıkıyönetime, jandarmaya ve bunların azgın terörüne karşı boykotlara, grevlere götürmek için çaba harcanmalıdır. Faşizmin saldırıları, ülke çapında yapılacak genel grevlerle önemli ölçüde geri püskürtülebilir. Dünyanın çeşitli ülkelerindeki mücadeleler bu söylediklerimizin birer kanıtını teşkil ediyorlar.

Bunun için, faşist saldırılar karşısında paniğe kapılan, teslimiyetçiliği yaygınlaştıranlara karşı sürekli mücadele edilmelidir. Gericiliğin, korku ve yılgınlık yayma politikası boşa çıkarılmalıdır. Faşizmin saldırılarına boyun eğmeyi propaganda eden, revizyonist ve oportünistler gençlik kitlesinden tecrit edilmeli, bunların moral bozucu, karşı-devrimci propagandaları etkisiz hale getirilmeli, bunun yerine tüm gençliği biraraya getiren ve onların moralini yükselten örgütlenme ve devrimci propaganda çalışmalarına hız verilmelidir. Faşist diktatörlük, korku ve panik yaratarak kitleleri sindirmeyi amaçlamaktadır. Onun bu amacını boşa çıkarmak için tüm devrimci gücümüzü seferber edelim.

Her türden faşist saldırı tüm gençliği, özellikle proleter devrimci gençliği, devrimci demokratik gençliği hedeflemektedir. Dolayısıyla bugün, tüm devrimci gençliğin faşizme, reformizme ve her türden revizyonizme karşı, devrimci eylem birlikleri oluşturmalarının zorunluluğu vazgeçilmez bir görev olarak ortada duruyor. Devrimci gençlik güçleri arasında oluşturulacak birlikler, tüm devrimci gençliğin ve gençlik kitlesinin moralini ve direnme gücünü önemli ölçüde yükseltecektir. Bu gerçeği hiç kimse inkar edemez.

Düşman, devrimci güçleri tek tek ezmek istemektedir. Doğru ve devrimci eylem birlikleri oluşturulmadıkça, gericilik bu işi başarıyla yerine getirecektir. Devrimciler arasındaki dağınıklığın, gericiliğin işine yaradığı ortadadır.

Ülkemizde, proleter devrimci ve devrimci-demokratik gençliğin eylem birlikleri oluşturması, güçlü kitlesel gençlik direnişlerinin yaratılmasını önemli ölçüde kolaylaştıracaktır.

Bunun için tüm demokratik-devrimci gençliği, faşist diktatörlüğün, Türkeşçi faşistlerin saldırılarına, faşizme, reformizme ve revizyonizme karşı somut eylem birliklerine çağırıyoruz.

Faşizmin ve sermayenin saldırılarına karşı boyun eğmeyelim. Direnelim, çünkü faşizmin anladığı tek dil budur. Yani mücadele !

Devrim Yolunda GENÇLİK

Örgütlenme mücadelesi

BAHÇELİEVLER YDGD KURULDU

İzmir'in Bahçelievler semtinde uzun süredir faaliyet yürüten yurtsever devrimci gençler mücadeleyi daha örgütlü bir hale getirerek ve semt gençliğini kazanarak mücadeleye sevketmek amacıyla BYDGD'yi kurdular. Yurtsever devrimci gençler geçici yönetim kurulunu tespit etmek amacıyla bir toplantı yaptılar. Toplantıda tek tek önerilen yönetim kurulu adayları konuşmalar yaptı. Yapılan oylama sonucu 7 kişi geçici yönetim kuruluna seçildi. Toplantıda ayrıca YDGD'nin işlevi ve demokratik merkeziyetçilik ilkesinin YDGD'lerde nasıl işletilmesi gerektiği konularında tartışmalar yapıldı.

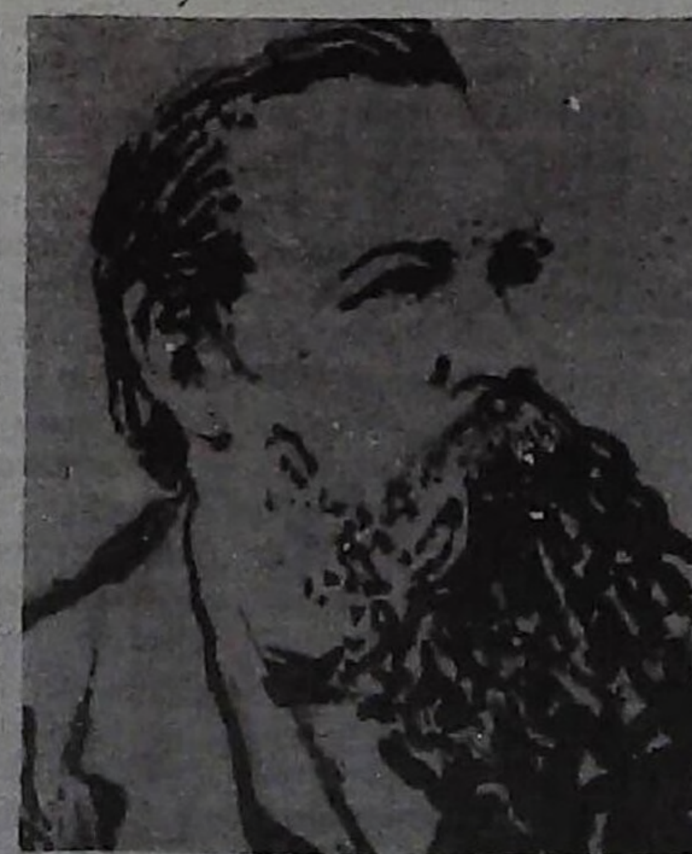
LEVENT YDGD'NİN 2.OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

Levent YDGD'nin 2.Olağan Kongresi yapıldı. Divan seçiminin yapılmasından sonra eski yönetim kurulunun faaliyet raporu okundu. Geçmiş mücadele döneminde yapılan hata ve zaaflar tespit edildi. Yeni yönetim kuruluna önerilen arkadaşlar üzerine çeşitli konuşmalar yapıldıktan sonra oylama yapılarak yeni yönetim kurulu belirlendi.

GENÇLİK ÖRGÜTLERİ ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON

Diktatörlüğün gençliğin örgütlenme özgürlüğüne yönelik saldırıları her geçen gün yoğunlaşarak sürüyor. Gençlik örgütleri birtakım sudan bahaneyle ard arda kapanıyor. Sıkıyönetim komutanları ve valiler en ufak bir örgütlenme girişimine saldırıyor. Sıkıyönetim komutanları göreve başlamalarıyla birlikte ard arda bildiriler yayınlayarak gençliğin örgütlendiği YDGF'yi ve YDGD'leri kapattı. Sıkıyönetimin ilan edilmediği yörelerde ise valiler sıkıyönetim komutanlarını aratmamakta, YDGD'leri kapatmaktadır. Kapatılan onlarca dernekten sonra Muğla, Niğde ve Erzin YDGD'ler de kapatıldı. YDGD'lerin kapatılma gerekçeleri birbirinden farksız. 18 yaşından küçükler var. Dernek, siyasi kişiler yetiştiriyor gibi.

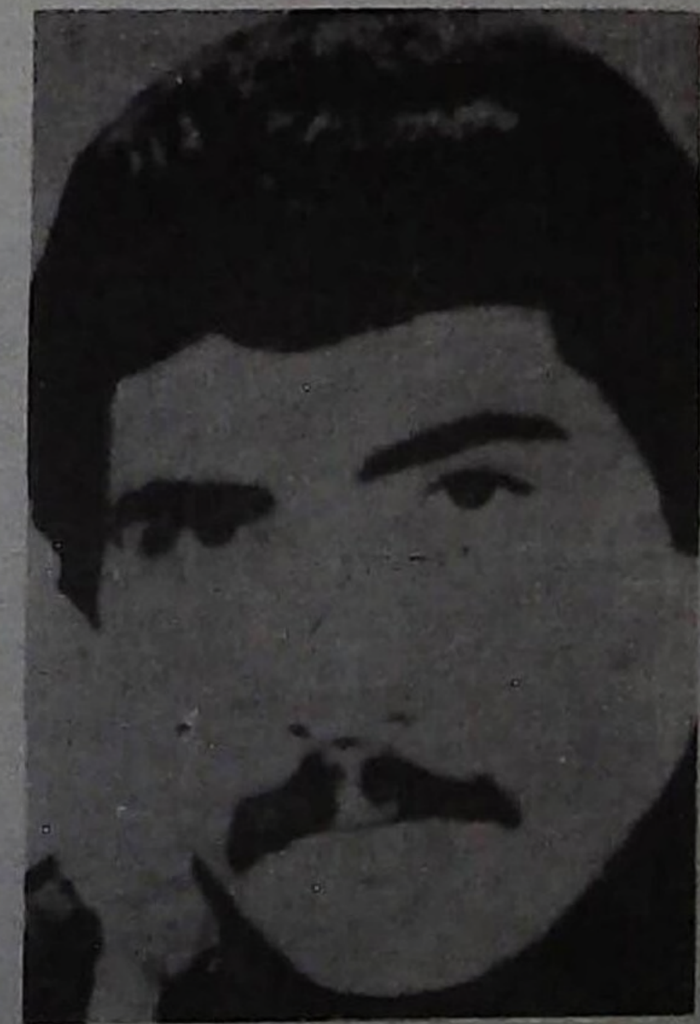
Ancak gençliğimiz derneklerinin kapatılmasına sessiz kalmamakta derneklerini açtırmak için mücadeleyi yükseltmektedir. Bildiriler dağıtmakta, yazılamalar, toplantılar, gösteriler yapmaktadır. Dernekleri kapatılmasına rağmen dağılmamakta bir yandan derneğini açtırmak için faaliyet yürütürken diğer yandan da faşizme karşı mücadeleyi sürdürmektedir.

F. ENGELS

28 Kasım 1920 Karl Marks'ın yakın çalışma arkadaşı, bilimsel sosyalizmin iki yaratıcısından biri olan dünya proletaryasının ölümsüz öğretmeni ve önderi Friedrich ENGELS'in doğum günüdür. 159. doğum yıldönümünde F.Engels'in öğretileri, hâlâ bütün canlılığıyla her türlü gericiliğe, revizyonizme ve oportünizme karşı mücadelemize ışık tutuyor. Onun öğretileri dünya proletaryası ve ezilen halkların elinde yepyeni ve güçlü bir silah olmaya devam ediyor.

ANIYORUZ

TUFAN LİCELİ

29 kasım 1976

Faşist hükümet de sökmeyecek

Faşist AP Hükümeti programını açıkladı. Gazetemiz çıktığında, muhtemelen bu program üzerinde görüşmeler yapılmış ve güven oylamasına geçilmiş olacak.

Programda, hakim sanıfların faşist Demirel Hükümeti'nin önüne koyduğu görevler bir bir sıralanıyor. Faşist AP Hükümeti bu programla, yeni ekonomik ve siyasi saldırılara girişileceğini, derinleşen krizin faturasının halka kesileceğini, işçi sınıfı ve emekçi halkın yıllardır canı kanı pahasına kazandığı sınırlı hak ve özgürlüklerin yok edileceğini, kitlelerin gelişen anti-faşist demokrasi mücadelesinin ezileceğini(!) açıklıyor.

Programda emperyalistlere, onların IMF'si, OECD'si vb. verilen taahütlere tümüyle sadık kalınacağı açıklanıyor. Böylece daha önce yapılan tüm anlaşmaların ve emperyalist imtiyazların korunacağı, gerici CHP hükümetinin IMF'ye verdiği "Niyet Mektubu"na uyulacağı, IMF, OECD vb. emperyalist kuruluşların direktiflerinin yerine getirileceği açıkça söyleniyor. Yeni programda halkımıza, emperyalistlere bağımlılığın daha pekiştirilip, artırılacağı, işçi ücretlerini dondurma girişimlerinin sürdürüleceği, yeni devaliasyonların ve zamların kapıda beklediği müjdeleniyor. Faşist hükümet programda, "hür teşebbüsün" çalışma alanlarının daha da genişletileceğine, büyük patronların ve kompradorların yatırımlarının daha da geliştirilip teşvik edileceğine teminat veriyor. Program komprador patronlara daha çok kâr ve sömürü, işçi ve emekçilere daha fazla açlık ve sefalet vaat ediyor.

Faşist hükümetin programı esas iddiasını işçi sınıfı ve emekçi halkın muhalefetinin, gelişen anti-faşist demokrasi mücadelesinin ezilmesi konusunda taşıyor. Faşist AP Hükümeti halkın mücadelesi "mutlaka ezilecektir" diyor. "İşyerinde huzurun" sağlanacağını "işçi sınıfının bütün direnişlerinin kırılacağını bildiriyor. Dernek ve sendikalar, toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanunlarının,daha da faşistleştirileceği, halkın bu sınırlı hak ve özgürlüklerinin tamamen yok edileceği açıklanıyor. Gelişen anti-faşist demokrasi mücadelesinin ezilmesi için sıkıyönetimin saldırılarının daha artırılacağı, DGM'lerin kurulacağı, "Fevkalade Haller Kanunu"nun çıkarılacağı, Ceza ve Usul Kanunları, Emniyet Teşkilat Kanunu, Polis Vazife ve Selahiyet Kanunlarının değiştirilerek daha da faşistleştirileceğini açıklıyor. Programda "kaçakçılık önlenecek" diyerek, "bölücülük" yaygarasıyla Kürt ulusu ve yoksul Kürt köylüleri üzerindeki baskıların daha da artırılacağı açıkça ilan ediliyor.

Programdan gençliğin payına ne düşüyor?

Faşist Hükümet,programında,gençliğin onca hayati sorununun lafını bile edemiyor, bunların demagojisini bile yapamıyor. Çünkü yiğit gençliğimizin bunları yutmayacağını biliyor. Aksine gençliğin en doğal, demokratik ve insani hakları için yükselttiği mücadeleye "anarşi" diye saldırarak "mutlaka ezileceğini" söylüyor. Yani tüm bu saldırılardan gençliğe büyük bir pay düştüğünü belirtiyor. "Eğitim Millileşecek" maddesiyle öğrenci gençliğe yönelik saldırılarını daha da artıracağını, ders kitaplarının daha da faşistleştirileceğini, açıkça ilan ediyor.

Aslında faşist Demirel Hükümetinin bu programı, çok şıklı bir tek maddeden oluşuyor: Krizin faturası işçi sınıfı ve emekçi halka kesilecek, halkın kısmi hak ve özgürlükleri yok edilecek, anti-faşist demokrasi mücadelesi mutlaka ezilecek(!) Programın özü budur.

Bu arada, faşist Demirel, her zamanki gibi programında demagoji ve vaatleri eksik bırakmıyor. "Renkli televizyon" masalları, kuyrukların, karaborsacılığın, pahalılığın kalkacağı yalanlarıyla halk kitlelerini uyutabileceğini sanıyor. Oysa Demirel daha önceleri de hükümetler kurmuş, hükümetlere ortak olmuş, "Meclis Kürsüsü"nden programlar okumuştur. Halkımız ve gençliğimiz böyle vaatlerin hepsinin yalan ve sahte olduğunu kendi deneyleriyle görmüştür. Demirel'in yeni "vaatler"i de geçmiştekilerin aynısıdır. Egemen sınıflar ve faşist AP hükümeti, böyle demagojilerle, artan saldırılarla, işçi sınıfının, halkımızın ve gençliğin mücadelesini durdurabileceklerini sanıyorlar. Fakat artık işçi sınıfı, halk ve gençliğimiz ancak onlara çok kesin ve açık bir cevap veriyor: YANILIYORSUNUZ ! İşçi sınıfı, halk ve gençliğin mücadelesini DURDURAMAYACAKSINIZ !

Faşist Demirel, hükümeti kurarken "Ülkede yangın var. Yangına talebiz" diyor. Doğrudur. Ülkede yangın var. Fakat bu yangın Demirel'lerin, faşist diktatörlüğün söndüremeyeceği bir yangındır. Bu yangın işçi sınıfı, halk ve gençliğin bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için yükselttiği mücadeledir. Bu yangını, hiçbir gerici, hiçbir faşist söndüremeyecektir. Bu sömürü ve zulüm düzeni kül olacaktır.

Faşist Demirel Hükümeti, onun programı,yiğit gençliğimizin mücadelesini durduramayacaktır. Gençlik, Demirel'i, onun hükümetlerini geçmişte de çok görmüştür. Ama gençliğimiz 15-16 Haziranları, DGM direnişlerini, Profilo Direnişlerini de görmüş, yaşamıştır. Gençliğimiz, işçi sınıfı ve halkla birlikte Demirel hükümetlerinin, diktatörlüğün ve gericiliğin saldırılarını püskürtmüştür.

Gençlik yine işçi sınıfının ve halkın yanına koşacak mücadeleyi yükseltecektir. Diktatörlüğün bu saldırısı da, kitlelerin birleşik ve aktif mücadelesiyle püskürtülecektir. Devrim ve sosyalizm mücadelesi güçlenecektir.

Kaybeden gericilik ve faşizm olacaktır. İşçi sınıfı kazanacaktır. Halk kazanacaktır, Halk gençliği kazanacaktır.

Dersim yeni saldırıları da püskürtecek

Dersim'de geçtiğimiz günlerde bütün okullar bir haftayı aşkın bir zaman kapatıldı. Aynı süre içinde sokağa çıkma yasağı kondu. Operasyonlar, baskınlar daha çok artırıldı. Baskı ve terör daha yoğun bir şekilde sürdürüldü. Ama dersim halkı ve gençliği yine zalimlere boyun eğmedi. Aman dilemedi. Dersim gençliği yine gerici, faşist takımına karşı direnenlerin en önündeydi.

Dersim halkı ve gençliğine karşı girişilen bu saldırılar, faşist diktatörlüğün Türkiye proletaryası, emekçi halkı ve gençliğinin mücadelesini ezme çabasının bir parçasından başka bir şey değildir. Bu saldırılar, Türkiye Kürdistan'ında daha da yoğunlaştırılarak sürdürülen sıkıyönetimin baskı ve terörünün bir parçasından başka bir şey değildir. Yine bu saldırılar, faşist diktatörlüğün yıllardır "deşilmesi gereken çıban" diyerek saldırdığı Dersim'e, bugün daha azgınca saldırmasından başka bir şey değildir.

Bilindiği gibi, sıkıyönetimin ilanıyla Türkiye Kürdistan'ında halkın ve gençliğin üzerindeki baskı ve terör daha da artırılmıştı. Kürt ulusu ve onun gençliğinin ulusal ve demokratik mücadelesinin her sesi tamamen kısılmak istenmişti. Bundan yaklaşık bir yıl önce sıkıyönetimin ilan edildiği 13 ilin 10'unun Türkiye Kürdistan'ında olması ve daha sonra ise yeniden hortlatılan "bölücülük" yaygarasıyla Kürdistan'da 6 ilde daha sıkıyönetimin ilan edilmesi, bunun açık bir kanıtıydı. Sıkıyönetimin ilanından bugüne, Kürdistan'ın her yöresinde baskı ve zulüm daha yoğun bir şekilde sürdü. İnsanlar kurşunlandı. İşkence tezgahlarında günlerce işkence gördü. Tutuklandı. Jandarma tarafından köyler basıldı. Okullar, yurtlar işgal edildi. Halka ve gençliğe gözdağı verilmeye çalışıldı.

Faşist diktatörlüğün bütün bu saldırıları Dersim'de de var hızıyla sürdü. Halka ve gençliğe gözdağı verilmeye çalışıldı. Tehditler savruldu. Önce faşist elebaşılardan Kenan Evren tehditler savurarak, 1938 Dersim katliamını hatırlattı ve gözdağı vermeye çalıştı. Kenan Evren'in ardından ise azgın bir Kürt düşmanı olan faşist Celal Bayar, 1938'de Dersim'in nasıl "tenkil" edildiğini anlatıp, devlete baş kaldıranların derhal "tenkil" edilmesi gerektiğini söyledi. Faşist elebaşılar bunları boşuna söylemiyorlardı. Onların bu söyledikleri, diktatörlüğün yıllardır "Çıban Başı", "Deşilmesi gereken çıban" dediği ve "Pilot bölgelerden" saydığı Dersim'in halkı ve gençliğinin mücadelesini ezme, çabasını dile getiriyordu. Nitekim bunlara paralel olarak Dersim'de baskı ve terör artırıldı. Askeri birlikler artırıldı. Ki bugün şehir merkezinde merkez nüfusundan fazla asker vardır. Köylere baskınlar düzenlendi. Devrimciler kurşunlandı. Devrimciler, sıradan insanlar günlerce işkence tezgahlarına yatırıldı. Ordu birliklerinin başındaki faşistler okullara gidip öğrenci ve öğretmenleri denetlemeye kalkıştılar. Sıkıyönetim tehditleriyle öğrencilere "bayram"lar yaptırdılar. Öğretmen Okulu, 600 dönümlük arazi yeni askeri kışlalar için işgal edildi. Son olarak da okullar kapatıldı. Sokağa çıkma yasağı kondu.

Öyle anlaşılıyor ki, faşist diktatörlük, faşist ekebaşılar yıllardır boyun eğdiremedikleri Dersim halkı ve gençliğine boyun eğdirmeye iyice kapılmışlar. Ama boyun eğdiremeyeceklerdir. Çünkü bu halk, bu gençlik böylesi özlemlerle yanıp tutuşan nice azılı faşist gördü. Nice baskı ve terör gördü. Nice katliamlara uğradı. Açlık ve sefalet çekti, çekiyor ama boyun eğmedi ve eğmeyecektir. Şimdi dost da düşman da bu gerçeği görüyor. 12 Mart'ta Fehmi Altınbilek gibi azılı faşistler bile bu halka ve gençliğe boyun eğdiremedi. Mücadelesini yok edemedi. Kaldı ki, Dersim halkı ve gençliği bugün her zamankinden çok daha güçlüdür. Çünkü o artık dağru bir önderliğe, işçi sınıfının Devrimci Komünist Partisi'nin önderliğine sahiptir. Artık mücadele daha bilinçli, daha örgütlü ve daha kararlıdır. Artık tüm Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkı ve gençliği onunla dayanışma halindedir. Dersim halkı ve gençliğinin mücadelesini ezecek, yok edebilecek bir güç yoktur ve olmayacaktır. Faşist elebaşıların emelleri kursaklarında kalacak, Dersim halkı ve gençliği, egemen sınıfların tezgahladıkları yeni saldırıları da püskürtecektir.

DERSİM'E YÖNELEN SALDIRILAR KARŞISINDA KÜRT REVİZYONİSTLERİ NEDEN SUSKUN?

Türk revizyonistleri, diktatörlüğün Kürdisdan'a, özel olarak da Dersim'e yönelik saldırılarını kışkırtırken, ortada "Kürdistan'ın Kurtarıcıları" pozlarında dolaşan sahte anti-sömürgeci Kürt revizyonistleri ise, faşist diktatörlüğün Dersim'e yönelen azgın baskı ve terörü karşısında tam bir suskunluk içindedirler. Aslında onlar bir anlamıyla suskunluk içinde değildirler. Çünkü Dersim'e yönelen baskı ve terörü desteklemektedirler.

Kürt revizyonistleri bugün Dersim'i Kürdistan'dan saymıyorlar. Hatta yer yer "Dersim gitti artık" demektedirler. Bu revizyonist takımına göre Dersim'den artık "iş çıkmazmış" Oysa Kürdistan'da yıllardır her türlü istilacıya, her türlü baskı ve zulmü karşı en güçlü mücadeleyi veren Dersim halkı ve gençliğidir. Katliamlarda en çok kırılan da yine bu halk ve bu gençliktir. Hem de daha 1938'lerde. Ama bütün bunlara rağmen bugün yiğitçe mücadele eden, diktatörlüğün güçlerini dize getiren yine Dersim halkı ve gençliğidir. Dersim bugün Türkiye Kürdistan'ında emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşist diktatörlüğe ve her türden gericiliğe karşı verilen mücadelenin kalbidir. Bu abartma değil, bir gerçektir. Sahte anti-sömürgecilerin, Kürt revizyonistlerinin de Dersim'e saldırması elbette anlamlıdır. Bu, Dersim halkı ve gençliğine Devrimci Komünist Partisi'nin önderlik etmesi, düzeni savunan her türlü revizyonisti tecrit etmiş olmasındandır.

Kürt revizyonistleri Kürt gericiliğinin hareketleri durumunda oldukları için, Dersim halkı ve gençliğine yönelen saldırıları desteklemektedirler. Bunlar yalnız Dersim'e değil, Kürt ulusu ve gençliğine yönelik saldırıları, sıkıyönetimi desteklemektedirler. Destekleyecekler, çünkü Kürt gericiliğinin, Kürt feodallerinin çıkarı buradadır. Çünkü onlar da destekliyor.

Tüm Türkiye proletaryası, emekçi halkı ve gençliğini, özellikle Türk proletaryası, emekçi halkı ve gençliğini, Dersim halkı ve gençliğiyle dayanışmaya çağırıyoruz. Çünkü Dersim halkı ve gençliğine yönelen baskı ve terör, şehirde, köyde, fabrikada, okulda tüm Türkiye proletaryası, emekçi halkı ve gençliğine yönelen baskı ve terörün bir parçasıdır. Onun en ağırıdır. Çünkü Dersim halkı ve gençliği bizim sınıf kardeşlerimizdir. O halde can düşmanımız faşist diktatörlüğün Dersim'e yönelen baskı ve terörü karşısında sınıf kardeşlerimizle omuz omuza dayanışmaya girmeliyiz.

Tüm proleter devrimcileri, devrimci-demokratları Dersim halkı ve gençliğine yönelen baskı ve terörü protesto etmeye çağırıyoruz.

TİKP Çetesinin oyunları boşa çıkarılıyor

ANKARA-FERİDUN ÇELİK MAHALLESİNDE

Proleter devrimciler önderliğinde Ankara Battal Gazi semtinde sivil faşistlere karşı yiğitçe bir mücadele verilerek, bu katiller Feridun Çelik, Ekin ve Çamlık mahallelerinden atılmıştı. Bu sırada TİKP-Aydınlık revizyonistleri ise, eski HY şeflerinin kendilerine iltihak etmesiyle etkinlik kurdukları 24.Durak ve çevresinde faşistlere davetiye çıkarıyor. Sivil faşistleri güçlendiriyordu. Devrimciler bu faşist çetenin de yüzünü göstererek, büyük ölçüde teşhir ve tecrit ettiler.

TİKP çetesi, Feridun Çelik Mahallesinde gelişen anti-faşist mücadeleyi provoke edebilmek için türlü oyunlara başvurdular. Sonunda buraya bir TİKP lokali açmaya karar verdiler. Devrimciler bunu duyar duymaz, yoğun bir teşhir ve propaganda faaliyetine giriştiler. Ev ev yapılan sözlü propagandayla TİKP çetesinin karşı-devrimci niteliğini halka anlattılar. Yapılan duvar yazılarıyla bu faşistlerin yüzü açıklandı. Bu arada devrimcilerin yazısını silmek isteyen TİKP li çetelere gereken cevap verilerek yazılar sildirilmedi. Bunun üzerine, bu çete mahalleye jandarma ve polisi çağırarak terör estirttiler. Bu arada Battal Gazi ve Feridun Çelik gençliği bir toplantı yaparak, TİKP çetesini teşhir eden bir seminer verdi.

4 Kasım günü yapılan açılışa, yanında getirdiği çok sayıda jandarma ve polisle birlikte Doğu Perinçek'te katıldı. Fakat bu eli kanlı şef mahalleye "D.Perinçek eli kanlı köpek", "Mahalleden defol" yazıları arasında girmek zorunda kaldı. Lokalin açılışında Feridun Çelik Mahallesi halkı ve gençliği, çok sayıda polise rağmen, bu çeteye gerekli cevabı verdi. Lokal binası büyük ölçüde tahrip edildi.

6 Kasım tarihli Aydınlık paçavrası ise olayları çarpıtarak ve yalanlar katarak verdi. Bu pacavra mahalle halkından çok

Devamı Sayfa 14'de

Bilim adamlarına yönelik saldırılar sürüyor

● PROFESÖR ÜMİT DOĞANAY KATLEDİLDİ

Faşizm tüm dünyada emekçi halkların azılı düşmanıdır. Faşizm aynı zamanda bilime ve bilim adamlarına da düşmandır. Ülkemizde de sivil faşistlerin özellikle devrimci demokrat bilim adamlarına yönelik saldırıları şiddetlenerek sürmektedir. Birkaç yıldan bu yana MHP, ÜGD'li sivil faşistler bilim adamlarına da saldırmaktadırlar.

Geçtiğimiz yıl doçent Server Tanilli bu faşist caniler tarafından katledilmeye çalışılmış evine giderken sokakta kurşunlanmıştır. Server Tanilli bu saldırı sonucu yaralanmış, felç olmuştur. Halen yurtdışında tadavi görmektedir. Erzurum'da Orhan Yavuz, Trabzon'da Necdet Bulut, Ankara'da Hacettepe Tıp Fakültesi öğretim üyesi Bedrettin Cömert, İstanbul'da İTÜ Rektörü Bedri Karafakioğlu son birkaç yılda faşistler tarafından katledilen öğretim üyeleri, bilim adamlarıdır.

Faşist caniler bu cinayetlerine geçtiğimiz günlerde bir yenisini eklemişler, Profesör Ümit Doğanay'ı evinin önünde alçakça katletmişlerdir. İşlenen bu cinayetle caniler bilime ve bilim adamlarına olan düşmanlıklarını bir kez daha göstermişlerdir.

ÜMİT DOĞANAY'IN ÖLDÜRÜLMESİ İSTANBUL'DA ÇEŞİTLİ OKULLARDA FORUM VE BOYKOTLARLA PROTESTO EDİLDİ

GALATASARAY İŞLETME FAKÜLTESİ:

20 Kasım'da Ümit Doğanay'ın faşistler tarafından katledilmesi üzerine okulda forum yapılmış, dersler bir gün boykot edilmiş, 1000 civarında öğrencinin katılmasıyla yürüyüş yapılmış, İncirli kavşağında Londra asfaltını trafiğe kapatıp, burada cinayeti lanetleyen bir konuşma yapılmış, devrim andı içildikten sonra düzenli bir şekilde dağılınmıştır. Eyleme DY. DS ve Kurtuluş taraftarları katılmış eylem başından sonuna kadar Proleter Devrimci Hareket'in taraftarlarının insiyatifinde gelişmiştir. Polis ve jandarma eylem yerinde bulunmalarına rağmen müdahale edememişlerdir.

Ayrıca İstanbul'un çeşitli yüksekokullarında ve liselerde yapılan forumlar, boykot, okul içinde pullama, yazılama vb. eylemlerle faşist cinayet lanetlenmiştir.

Apocuların tecriti faşist diktatörlüğe karşı mücadele alanında olur

Yeni öğretim yılının başlamasından sonra Dersim'li devrimci öğrenciler, Dersim'deki ortaöğrenim gençliğinin mücadelesini değerlendiren, taleplerini tespit eden ve yeni dönemde faşist diktatörlüğün girişeceği saldırılarla birlikte, Apocu vb. çetelerin de provokasyonlarına dikkat çeken bir bildiri dağıttı. Aşağıda bildiriden bazı bölümleri aynen yayınlıyoruz.

Bildiri, ortaöğrenim geniçliğinin mücadelesinin bir değerlendirmesini yapmakla başlamaktadır. Daha sonra ise ortaöğrenim gençliğinin taleplerini tespit edip, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin önemini belirttikten sonra şöyle devam etmektedir.

"ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖNÜNDEKİ BİR BAŞKA ENGEL: APOCULAR.

Ortaöğrenim gençliğinin yükselteceği mücadeleye bir başka saldırı da Apocu provokatörlerden gelecektir. 1976'lardan beri okullara ve öğrenci gençliğin demokratik lise mücadelesine saldıran ve mücadeleyi engelleyen Apocular, geçen sene iyice sistemleştirdikleri provokasyonlara ve zorbalıklarına devam edeceklerdir.

(...)

"Bugünkü gelişmeler göstermektedir ki faşist diktatörlük öğrenci gençliğin kendi haklı talepleri için yükselteceği mücadeleye polis ve jandarmayla doğrudan bir saldırı için pusuya yatmakla birlikte, özellikle Apocular vb.'lerinin provokasyonları sonucu bu olayı bahane edip saldırmayı kendisi için daha kârlı bulmaktadır. Onun için Apoculardan öğrenci gençliğe yönelecek, provokatif bir saldırıyı sabırsızlıkla beklekmektedir. Apocular provokasyon ortamı yaratacak faşist diktatörlük saldıracak ve adını da "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği sağlıyorum" koyacak......"

(...)

"APOCULAR YENİ PROVOKASYONLARA HAZIRLANIYORLAR. -

Öğrenim döneminin daha yeni başladığı günümüzde Apocular saldırı ve provokasyonları için yoğun çalışmalar yürütmektedirler. Örgütledikleri sahte demagojik bir kampanya ile kitlelere "Halkın Kurtuluşu bizi okullara sokmama kararı almış". "Halkın Kurtuluşu bizi okullara sokmuyor" yollu propagandalar götürmektedirler.

Hemen belirtelim ki biz, Halkın Kurtuluşu taraftarı gençler olarak Apocuları öğrenci gençliğin haklı talepleri uğruna mücadelelerinin önünde engel olarak görüyoruz. Bu doğrudur. Apocuların bu mücadelelere saldıracakları da bir gerçektir. Ne var ki, bugünkü bu aşamada "Apocuları okula sokmayacağız" gibi bir şiarı bir eylem şiarı olarak görmüyoruz. *Bu nedenle de Apocuların bizim tarafımızdan okullara alınmadığı alçak bir demagojidir. Bütün öğrenci kitlesi de görmektedir ki hayat bu propagandayı yalanlamaktadır. Apocular okullara girmekte ve bizden de herhangi bir saldırı olmamıştır. Biz her zaman niyetimizi açıkça söylüyoruz. Biz bugün esas olarak faşist diktatörlüğün polis ve jandarmasının okullara sokulmamasına çalışıyoruz. Bütün öğrenci kitlesini de polis ve jandarmanın saldırılarına karşı, okulların askeri kışlalar haline getirilmesine karşı mücadeleye çağırıyoruz. Okullarımızın polis ve jandarmaya, karşı militanca savunulması gerektiğini propaganda ediyoruz. Zaten bugün bütün öğrenci kitlesinin üzerinde birleştiği ve anlaştığı (anlaşmak zorunda olduğu) nokta da budur.*

Apoculara gelince; biz Apocuları demokratik lise mücadelesinin önünde bir engel olarak görüyoruz. Çünkü Apocular demokrasi mücadelesinin geçmişte de bugün de düşmanıdırlar. Ne zaman ki öğrenci gençlik kendi haklı talepleri için mücadeleye atıldıysa karşısında faşist diktatörlükle birlikte Apocuları gördü.

(...)

"Apocuları okula sokmayalım" şiarının kitlevi bir karakteri vardır. Bunun sadece bizim tarafımızdan kavranması ve açıklanması yeterli değil bütün kitlenin bunu kavraması gerekir. Bugün Apocuların karşı devrimci olduğunu kavramayanların sayısı küçümsenmez. Hâlâ birçok kişi ve grup bizimle Apocu ajan provokatörler arasındaki mücadeleyi 'sol' gruplar arasında bir mücadele olarak görüyor. Biz bu ve benzeri nedenlerden dolayı "Apocuları okula sokmayalım" şiarının kitlevi bir karakter kazanmadan, kitleler Apocuları bizzat devrimci kitle eylemlerinde karşı devrimciliklerini kendi tecrübeleriyle görüp tasfiye edilmesi gereken bir güç olarak kavrayıp bunu eylemleriyle ispatlamadan, bir eylem şiarı olarak kullanılmasından yana değiliz.

Ne var ki, bir ajitasyon şiarı olarak her zaman kullanılacak, kitlelere onların karşı devrimci suratlarını açıklayacak, kitlelerin

Devamı Sayfa 14'de

İşkenceler mücadelemizi durduramaz

Her geçen gün daha da yükselen ve güçlenen kitlelerin devrim mücadelesini bastırabilmek için, faşist diktatörlük alabildiğine saldırılarını yoğunlaştırdı. Diktatörlük işçilerin grevlerini, direnişlerini, köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesini bastırmak için her yönteme başvuruyor. Öğrencilerin akademik-demokratik hakları için yürüttüğü mücadele diktatörlüğün yoğun saldırısıyla karşılaşıyor. Sivil ve resmi faşist güçlerin saldırıları, katliamları her geçen gün artıyor. Gerek sıkıyönetimin uygulandığı illerde, gerekse de sıkıyönetimin uygulanmadığı illerde emekçi halk, öğrenciler sorgusuz sualsiz katlediliyor. Askeri birlikler ve polisler dur ihtarına uymadığı gerekçesiyle katliam üstüne katliam yapıyor.

Fabrikalar, köyler, mahalleler, okullar basılarak işçiler, köylüler, öğrenciler topluca zindanlara dolduruluyor. Sıkıyönetim komutanları, valiler sokağa çıkma yasağı ilan ederek emekçileri toplayıp zindanlara dolduruyor. Zindanlarda emekçi halka, devrimcilere günlerce işkence ediliyor. Yapılan işkencelerle yurtseverler, demokratlar, devrimciler işkencehanelerde can veriyor. Köy halkı köy meydanlarına toplanıp topluca işkenceden geçiriliyor. Eski işkence yuvaları yeterli görülmeyerek yeni yeni işkence merkezleri kuruluyor. Ecevit tarafından ödüllendirilen 12 Mart'ın işkencecileri hâlâ görev başında ve bu işkence merkezlerinde emekçilere, devrimcilere işkence uyguluyor. Emekçilere, devrimcilere, öğrencilere yapılan işkence bugün 12 Mart'ı aratmıyor.

Bugün ülkemizde diğer yerlerin yanısıra özellikle İstanbul, Ankara, Elazığ, Adana, Dersim, Mardin, Erzincan, Kars, Diyarbakır, Batman'da yurtseverlere, devrimcilere demokratlara, günlerce en ağır işkenceler uygulanıyor. 1978 Aralığında uygulanmaya konulan sıkıyönetimden bu yana Ankara'da Tuzluçayır Mahallesi Muhtarı Süleyman Ayten ve İstanbul'da Hüseyin Şen işkencede can verdi. Ankara'da 11 Ekim günü TDKP-İÖ önderliğinde düzenlenen gösteriye saldıran askeri birlikler gözaltına aldıkları devrimcilere günlerce işkence etti. Devrimciler falakaya yatırıldı. Vücutlarına elektrik verildi. Tek kollarından günlerce asıldı. Bunlardan Mühendis Atila Akdeniz, 15 gün yapılan ağır işkence sonucu sakat kaldı.

Adana'da sıkıyönetim birlikleri devrimcilerin, demokratların evlerini basarak yakaladıkları kişilerin başlarına çuval geçirip işkencehanelere götürmektedir. Sıkıyönetim birlikleri işkencehanelerde devrimcilere demokratlara binbir türlü işkence uygulamaktadır. Devrimciler falakaya yatırılmakta, vücutlarına elektrik verilmektedir. Devrimcilerin demokratların vücutlarında sigara söndürülmekte, jiletle vücutları kesilmektedir.

Dersim'de ve ilçelerinde sıkıyönetim birlikleri yolda gördüklerini yakaladığı gibi evleri, köyleri, mahalleleri basmakta devrimcileri-demokratları, yurtseverleri yakalayarak günlerce türlü işkenceler yapmaktadır. Sıkıyönetim birlikleri yakaladıkları devrimcilere Dersim'de işkence yapmakla yetinmemekte, yörenin tanınmış işkence merkezi olan Elazığ'daki 1800 Evler İşkencehanesine getirmektedir. Dersim'de yolda yürürken yakalanan bir proleter devrimci Elazığ 1800 Evler işkencehanesine getirilerek tam 32 gün ağır işkenceden geçirildi. Şimdiye kadar Elazığ 1800 Evler işkence merkezinde çok sayıda devrimci-demokrata işkence edildi. Erzincanda 3.Ordu ve MİT merkezinde sürekli işkence yapılmaktadır. Mardin, Urfa, Diyarbakır, Batman ve Kars'ta özellikle Kürt halkının oturduğu köyler basılmakta köylülere köy meydanlarında işkence yapılmakta, zindanlara doldurulmaktadır. Mardin'de 5 Kürt köylü öldürüldü. Pazarcık'ın Aşağı Mülk Köyü'nde sivil faşistlerin geriletilmesi üzerine askeri birlikler köyü bastı. Köylüler ve devrimciler üzerinde yoğun bir baskı uyguladı. Köydeki Celal Bacak adlı devrimci gence günlerce işkence yapıldı. Gaziantep'te Ali Demir, Cahit Tarhan ve 2 Çimse-İş yönetim kurulu üyesine bir çimento fabirkasında çalışan işçiye işkence yapıldı.

Bunların yanında sözde sıkıyönetimin uygulanmadığı illerde de işkenceler aynen sürmektedir. Valiler tam bir sıkıyönetim komutanı gibi görev yapmaktadır. Gelibolu'da YDGD ve HDD başkanlarına ve bir devrimciye işkence yapılarak polisin hazırladığı tutanak imzalattırılmaya çalışıldı. Lüleburgaz'da 23 Eylül'de halka ve devrimcilere saldıran polis jandarma 5 yaşında bir çocuğu dahi dipçikledi. Keşan'da, İzmir'de yolda yürürken yakaladıkları 3 devrimciye afiş yapıştırdığı gerekçesiyle günlerce işkence edildi. Şavşat'ta yapılan türlü işkencelerden sonra bir devrimci emniyet binasından aşağı atıldı.

Faşist diktatörlüğün resmi güçlerinin yanı sıra sivil güçleri de görevlerini her geçen gün artan bir hızla aralıksız sürdürüyor. Kahveleri, evleri, okulları basıyor, emekçileri, devrimcileri, öğrencileri kurşunluyor, yaralıyor, katlediyor. Öğrencileri kaçırıp çeşitli işkenceler yapıyor. Ankara Hacettepe Sağlık Koleji'nde Ayşe Yalçınkaya isimli ANOD üyesi öğrenciye davadan döndüğü için MHP-ÜGD'li faşistlerce okulun tuvaletinde işkence yapıldı. Öğrencinin çeşitli yerleri kesildi.

Yukarda bahsettiğimiz işkenceler ülkemizde yapılan işkencelerin çok az bir kısmını yansıtmaktadır. Diktatörlüğün halka ve gençliğe yaptığı baskılar, işkenceler sayılamayacak kadar çoktur. Ancak burada yansıttığımız az sayıdaki örnekler bile. Hâlâ utanmadan sıkıyönetimin demokratlığından bahseten tüm karşı-devrimcilerin yüzünün açığa çıkarılması açısından yeterlidir. Demireller, türkeşler, ecevitler hiçbir zaman işkenceye karşı olmamışlardır. Onların gece gündüz işkenceye karşıymış gibi nutuk atmaları kendi yüzlerini gizleme ve halkı kandırma çabalarından başka bir şey değildir.

İşkence çöken, çürüyen sınıfların kendi sonlarını geciktirebilmek için başvurdukları bir yöntemdir. Sınıfların ortaya çıkmasından sonra çöken, çürüyen sınıflar, ileriyi, geleceği temsil eden sınıfları ezebilmek amacıyla sürekli işkenceye başvurmuştur. Bu her zaman böyle olmuştur. Tarih bunların örnekleriyle doludur.

Ancak Diktatörlük günlerce sürdürdüğü yoğun işkencelere rağmen amacına ulaşamamaktadır. İşkenceye uğrayan demokratlar, yurtseverler, özellikle de proleter devrimciler ve proleter devrimci hareketin taraftarları İbrahim'lerin, Gökhan'ların, ser verip sır vermeyen tavrını sürdürmektedir. Onlar en ağır işkencelerde bile halkına yoldaşlarına, devrime bağlılığın en güzel örneklerini vermektedirler. Kanları ve canları pahasına kararlılığı, uzlaşmazlığı elden bırakmayarak ağızlarını açmamakta, burjuvaziye teslim olmamaktadırlar. Onlar hainliği değil, burjuvazinin işkencehanelerinde yiğitçe direnmeyi, işkencehanelerde şereflice ölmeyi tercih etmektedirler.

Ne yazık ki, bugün ülkemizde işkencehanelerde yurtseverlere, devrimcilere, demokratlara yapılan en ağır işkenceler karşısında sessiz kalınmaktadır. Devrimcilere, demokratlara yapılan işkenceler olağan karşılanarak, işkencelere karşı mücadele yeterince yükseltilmemektedir. Özellikle yurtsever, demokrat geçinen bazı kişiler (aydınlar, yazarlar vb.) hiç ağızlarını açmamaktadır. Oysa devrimcilere, demokratlara, yurtseverlere yapılan işkenceler karşısında sessiz kalınmamalıdır. Yurtseverlere, devrimcilere, demokratlara yapılan işkencelerin son bulması, işkencecilerin, katillerin cezalandırılması ve hesap sorulması için kitle mücadelesi yükseltilmelidir. İşkencelerin son bulması için yoğun bir faaliyet yürütülmeli en geniş kamu oyu oluşturulmaya çalışılmalıdır.

Ayrıca şunu da belirtelim ki; diktatörlük ne kadar çabalarsa çabalasın tüm çabaları boşunadır. İşçiler, köylüler, gençler tüm baskılara, katliamlara, işkencelere rağmen mücadeleden vazgeçmemektedir. Mücadele yükselmekte ve güçlenmektedir. Diktatörlüğün mücadeleyi bastırma ve kitleleri yıldırma çabaları boşa çıkmaktadır. Ve boşa çıkacaktır. Komprador burjuvazi, toprak ağaları ve onların her türlü uşağı işçilerin, köylülerin, memurların, öğretmenlerin, gençlerin devrim mücadelesinin elinden kurtulamayacaktır. Karşı-devrimcilerin, işkencecilerin sonu Şahların, Somozaların, Bokassaların sonundan farklı olmayacaktır. Tüm karşı-devrimcilerden katliamların, baskıların, işkencelerin hesabı bir bir sorulacaktır.

İŞÇİ GENÇLİK

Türk-İş'li sendika ağalarının faşist emelleri boşa çıkarılacaktır

Türk-İş'li sendika ağaları işçi sınıfı üzerindeki baskıların yoğunlaştırılması için neler yapılması gerektiğini tartışıyorlar.

Hükümet kuruldu. Faşist Demirel, bir kez daha, işçi sınıfı ve emekçi halka yönelik daha azgın saldırıların mimarı olmaya soyundu. Şimdi tüm gericiler, hükümete alkış tutuyor ve onu işçi sınıfı ve halka girişeceği yeni saldırılar için yürekten destekliyorlar. Bunların en başında gelenlerden biri de Türk-İş'in başındaki faşist sendika ağaları.

Hükümet kurulur kurulmaz Türk-İş'in faşist sendika ağaları hükümeti desteklediklerini belirterek, hükümetten istediklerini açıkladılar. Türk-İş'li sendika ağaları hükümete verdikleri 14 maddelik programda işçi sınıfının mücadelesinin bastırılması için yapılması gerekenleri bir bir sıraladılar. Bu pragramda, işçilerin gözünü boyamak sözde sıralanan bazı istekler dışında esas olarak işçi sınıfının sendika ağalarına, patronlara ve kapitalizme yönelen mücadelesinin azgınca ezilmesi, ekonomik ve siyasi saldırıların yoğunlaştırılması istenmektedir. Faşist sendika ağaları "hür sendikacılık desteklenmeli", "her işçinin işkolunda bir tek sendikaya üye olması kanunla sağlanmalı" ve "hür sendikacılık ideolojik amaçlara araç olmamalıdır" diyerek işçi sınıfının sendika hakkına yönelinmesini hedef göstermişlerdir. Bu isteklerin altındaki amaç açıktır. Türk-İş'li sendika ağaları işçi sınıfının burjuva sendikacılığına karşı artan nefretinin bastırılmasını, bunun için faşist sendikacılığın tüm güçle desteklenmesini, işçilerin bu faşist sendikalarda tutulması için sadece bu faşist sendikalarda kalmaya zorlanmasını istemektedirler. Böylece onlar uzun süredir, patronların ve sendika ağalarının "sendikal enflasyon önlensin" diyerek dile getirdikleri, işçi sınıfının sendika hakkının kısıtlanması isteğini bir kez daha açıklamışlardır. Öte yandan faşist sendika ağaları bu isteklerinde dile getirdikleri gibi işçi sınıfının mücadelesinin ezilmesi için her türlü yöntemin kullanılmasını, saldırıların daha da artırılmasını istemektedirler. Bunun için gerekli asayiş kanunlarının hazırlanmasını, DGM ve Yeni Baskı Yasaları'nın vakit geçirilmeksizin uygulamaya konulmasını istemektedirler. Türk-İş'in faşist ağaları işçi sınıfının gelişen mücadelesi karşısında artık daha yoğun ve azgın ekonomik ve siyasi saldırılardan yanadır.

Türk-İş sendika ağalarının 14 maddelik proğramlarını hükümete sundukları aynı günlerde, komprador kan emici patronlar da aynı istekleri hükümete ilettiler. Komprador tekelci burjuvaların, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) adlı örgütü hükümete verdiği raporda bu istekleri dile getirdi. Onlar da yeni hükümetten işçi sınıfının gelişen mücadelesinin bastırılması, ücretler, grev, sendika, kıdem tazminatı vb. haklarına yönelinmesini istediler.

Elbette ki, Türk-İş'in faşist sendika ağaları ile komprador patronların aynı isteklerde birleşmesi bir tesadüf değildir. Onlar her zamanki gibi, işçi sınıfına ve onun mücadelesine karşı birleşmişlerdir. Çünkü sendika ağalarıyla komprador patronların arasında tam bir kader birliği vardır ve bugün onların çıkarı işçi sınıfına yönelik ekonomik ve siyasi saldırıların artırılmasında baskıların yoğunlaştırılmasında yatmaktadır.

Türk-İş'in faşist sendika ağaları, komprador burjuvazinin en sadık uşaklarıdır. Onlar yıllardır işçileri patronlara peşkeş çekmekte, işçi sınıfının sırtından egemenliklerini sürdürmektedirler. Bu faşist sendika ağaları bugüne dek Toplumsal Anlaşma'larla, ekonomik önlem paketleriyle, toplusözleşmelerle işçi sınıfı üzerindeki sömürü ve zulmün artırılmasında patronlar ve onların devletinin dolaysız yardımcıları olmuşlardır. İşçi sınıfına yönelik saldırıların gönülden destekçisi olmuşlardır. Faşist sendika ağaları işçileri patronlara pervasızca peşkeş çekmiştir. Türk-İş'li faşist ağalar kompradorların, emperyalistlerin dolaysız yardımcılarıdır. Amerikan emperyalistleri tarafından CIA eliyle kurulan Türk-İş ülkemizdeki burjuva sendikacılığının en tipik örneğidir. Türk-İş'in başındaki faşist sendika ağaları bu düzene bin bir bağla bağlanmıştır. Bu sendika ağaları her zaman patronlarla el ele işçi sınıfına karşı azgınca saldırmıştır. Bu nedenlerle bu faşist sendika ağalarının çıkarı bu düzenin devamında, işçi sınıfına yönelik saldırıların artmasında yatmaktadır. Türk-İş'li ağalar yüzleri açığa çıktıkça daha saldırganlaşmaktadır.

Bugün işçi sınıfımız bu sendika ağalarının faşist yüzünü daha iyi görmektedir. İşçiler yıllardır Türk-İş'in başındaki faşist sendika ağalarının kimliğini daha iyi kavramışlardır. İşçi sınıfımız bu sendika ağalarından hızla kopmaktadır.

Türk-İş'li sendika ağalarının, patronların ve faşist diktatörlüğün planları boşunadır. Demirel Hükümetinin faşist emelleri de kursağında kalacaktır. İşçi sınıfımız 15-16 Haziran'da, DGM Direnişi'nde komprador burjuvazinin emellerini, faşist diktatörlüğün saldırılarını ve sendika ağalarının oyunlarını nasıl boşa çıkardıysa bugün de boşa çıkaracaktır. Türk-İş'li faşist sendika ağalarının istekleri birer hayalden öteye gidemeyecektir.

Kazanan işçi sınıfımız olacaktır.

İşçi sınıfı ve devrimci öğrenciler

Genel olarak öğrenci gençlik, özel olarak da devrimci öğrencilerin işçi sınıfına karşı tavırları ve onunla ilişkisi konusu revizyonist ve oportünistlerce çarpıtılmış, yozlaştırılmaya çalışılmış önemli bir sorundur.

Revizyonistler öğrencileri işçi sınıfının mücadelesinin bastırılmasında kullanmaktadır. Özellikle TKP'li revizyonistler bu yöntemi en çok kullananlardır. Bu revizyonistler öğrenci gençlik içinde yüz bulamamıştır, hızla da tecrit olmaktadır. Bunlar öğrenci gençlik içinde yoğunlaştırdıkları faaliyette öğrenci gençlikten kopmuş bir avuç yoz unsura dayanmış, bunları birer besleme haline getirmişlerdir. İGD bu beslemelerin örgütüdür. TKP'li revizyonist sendika ağaları bu beslemeleri işçilere saldırıda, işçilerin kendilerine ve düzene yönelen mücadelelerinin bastırılmasında kullanmaktadır. İstanbul Demir-Döküm'de işçilere saldıranlar bu beslemelerdirler. TKP'li revizyonistler bu beslemeleri aynı MHP'nin yöntemleriyle kullanmaktadır. Her soydan revizyonist ve sendika ağası öğrencileri işçi sınıfının mücadelesinin bastırılmasında ve kendi aralarındaki post kavgasında kullanmaktadır.

Bazı küçük-burjuva ortayolcu akımlar da, son zamanlarda, öğrencileri işçi sınıfına karşı bir saldırı gücü olarak kullanmaya çalışmaktadır. Örneğin en son olarak, Karadeniz Bakır işletmelerinde Devrimci Yol'cu geçinenler, DİSK'li sendika ağalarını destekleyerek işçilerin sınıf sendikalarına yönelmesinin önüne dikilirken, bu tavırlarını işçileri tehdit etmeye, saldırmaya kadar götürmüşler ve bu işte de Devrimci Yol'cu geçinen öğrencileri kullanmışlardır.

Hiç kuşkusuz ki, bu tür tavırlardan en büyük zararı öğrenciler yine kendileri görmektedir. İşçi sınıfının karşısına dikilmekten, hatta ona saldırmaktan öğrencilerin yararı değil, aksine büyük zararları vardır. Çünkü öğrenci gençlik mücadelesi ancak işçi sınıfının önderliğinde başarıya ulaşabilir, ancak işçi sınıfının mücadelesinin gelişmesiyle öğrenci gençlik mücadelesi güçlenebilir, yükselebilir ve kazanımlar elde edebilir.

Öğrenci gençliğin devrimci mücadelede önemli bir yeri vardır. Öğrenci gençlik devrimci mücadeleye katıldıkça, onu güçlendirecektir. Öğrenci gençlik devrimin önemli bir gücüdür. Öğrenci gençliğin kurtuluşu devrimdedir. Ülkemiz öğrenci gençliği bu gücünü sayısız kere ispatlamıştır. Öğrenci gençliğimiz nice yiğit, başeğmez mücadeleler vermiştir.

Fakat bunlar hiç bir zaman öğrenci gençliğin "öncü" olması, işçi sınıfının karşısına dikilmesi anlamına gelmemiştir, gelemez de... Devrimin önderi işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı her türlü devrimci mücadelenin başında yer alır. İşçi sınıfı bu rolünü Devrimci Komünist Partisi önderliğinde gerçekleştirir. İşçi sınıfı, Partisi aracılığıyla tüm halkı kendi önderliğinde birleştirerek devrim mücadelesini zafere ulaştırır.

Bunun öğrenci gençlik açısından anlamı açıktır. Öğrenci gençliğin yapması gereken işçi sınıfının önderliğinde birleşmek, kendi mücadelesini onun önderliği altında birleştirmektir. Öğrenci gençlik bunu nasıl yapacaktır? Bunu yapmanın yolu işçi sınıfı önderliğinde yükselen mücadelenin bir parçası olan ve işçi gençlik temeline oturmuş anti-faşist devrimci gençlik mücadelesine katılmak, kendi mücadelesini işçi ve köylü gençlikle birleştirerek devrimci mücadeleyi yükseltmektir. Öğrenci gençlik, işçi sınıfının ve onun partisinin gösterdiği hedeflerde birleşmeli, mücadelesini bunlara yöneltmeli ve yükseltmelidir. Öte yandan öğrenci gençlik işçi sınıfının mücadelesini tüm gücüyle desteklemeli, ona omuz vermelidir. Grevlerde, direnişlerde işçilerin yanına koşmalı, onu maddi ve manevi olarak aktif bir şekilde desteklemelidir. Öğrenci gençliğin mücadelesi ancak bu temelde güçlenebilir, başarılar kazanabilir.

O halde bugün yapılması gereken nedir?

Öğrenci gençliğin bugün yapması gereken, en başta yeni öğrenim yılında mücadelesini daha da güçlendirmektir. Öğrenciler yeni öğrenim yılında copsuz, süngüsüz eğitim, parasız eğitim, demokratik eğitim mücadelelerini bilinçli, daha kararlı olarak yükseltmelidir.

Bunun yanısıra öğrenciler, bü mücadeleyi YDGD'lerde işçi ve öğrenci gençlikle birleştirerek anti-faşist mücadeleyi yükseltmek, işçi sınıfının ve onun Devrimci Komünist Partisi'nin gösterdiği hedeflere yönelmektir. Aynı zamanda, öğrenciler, içinde bulunduğumuz toplusözleşme döneminde işçi sınıfının yükselen mücadelesine maddi ve manevi olarak tüm gücüyle destek vermelidir. İşçi sınıfının daha gelişecek olan grev ve direnişlerine her türlü yardımı yapmalı omuz vermelidir.

Öte yandan mücadeleyi daha da yükseltmenin, başarılar kazanmanın yolu bugün işçi sınıfı, emekçi halk ve gençliğin birleşik mücadelesi, genel grevdir. Ancak öğrencilerin de boykotlar, direnişlerle katılacağı bir genel grev yükselen mücadelenin bir üst düzeye çıkmasını, başarılar kazanılmasını sağlayacaktır.

Öğrenci gençliğin en bilinçli, en ileri kesimi olarak devrimci öğrenciler bunlara sıkıca sarılmalı, daha geniş öğrenci kitlesiyle birleşerek mücadeleyi yükseltmelidir.

Devrimci öğrencilerin yapması gereken budur...

Ankara-Siteler'de mücadele gelişiyor

DUYGU MOBİLYA'DA

Ankara-Siteler'de Duygu Mobilya'da çalışan ve Siteler'de MHP-ÜGD'nin katapılması, MİT, Kontr-gerilla'nın dağıtılması, sıkıyönetimin kaldırılması için yürütülen faaliyete aktif olarak katılan genç işçi ve çıraklar sigorta hakkının verilmesi, 8 saatlik işgününün uygulanması ve ücretlerin arttırılması için direniş yaptılar, Patron işçilerin direnişe geçmesi üzerine işçilerin ve çırakların tümünü işten attı. İşten attığı işçilerin ve çırakların yerine direnişi kırmak için yeni işçiler aldı. Ancak Duygu Mobilya'da çalışan genç işçiler ve çıraklar patronun direnişi kırma çabalarını boşa çıkardılar. Direnişteki genç işçiler patronun yeni işe aldığı işçilerle tartıştılar. Onları direnişi kırmamaları için ikna ettiler. Onlara sınıf çıkarlarının aynı olduğunu anlattılar. Böylece patronun yeni işe aldığı işçileri de saflarına kazanarak patronun karşısına hep birlikte ve daha güçlü olarak dikildiler.

Duygu Mobilya'da çalışan genç işçilerin direnişi daha ilk andan itibaren çevre işyerlerinde çalışan işçilerin yakın desteğini aldı. Genç işçilerin direnişi, direniş süresince çevre işyerlerindeki işçiler tarafından desteklendi. Çevre işyerlerinde direnişin propagandası yapıldı.

Patron direnişi kırmak için elinden geldiğince çaba sarfetti. İşçilere çeşitli tehditler savurdu. Bu yöntemlerle direnişi kıramayınca işyerine polisleri çağırdı. Polisin gelmesi de genç işçilerin birliğini ve kararlılığını bozamadı. Polis genç işçilerin kararlılığı karşısında geri çekilmek zorunda kaldı. GİB-DER'in desteğinde 4 gün süren direniş sonunda genç işçiler patrona isteklerini kabul ettirdiler. Duygu Mobilya'da çalışan genç işçiler şimdi diğer haklarını da elde etmek için mücadeleye hazırlanıyorlar.

SAHA ELEKTRİK'TE

Saha Elektrik'te çalışan genç işçiler yaptıkları başarılı direniş sonunda ücretlerini artırdılar., Genç işçilerin direnişi patronun sert tepkisiyle karşılaştı. Patron ilk önce ben fazla ücret vermem isteyen çalışsın istemeyen çekip gitsin diyerek işçilerin isteğini reddetti. Ancak siparişinin çok olması nedeniyle akşamleyin işçilere ayda çok az bir miktar ücretleri artırabileceğini söyledi. İşçiler patronun verdiği ücret artışını kabul etmeyerek GİB-DER temsilcilerinin de katlıdığı bir toplantı yaptılar. Toplantıda direnişi sürdürme ve Devrimci Demir-İş'e üye olma kararı aldılar. Hep beraber Devrimci Demir-İş Sendikası'na giderek üye oldular. Aralarından gizli oy ve açık sayımla Devrimci Demir-İş ve GİB-DER temsilcisi seçtiler.

Patron, başarıyla süren genç işçilerin direnişi karşısında çabalarının sonuçsuz kalacağını anlayınca genç işçilerin isteğini kabul etti.

Genel Greve Doğru...

Hakim sınıflar yeni kurulan faşist AP hükümeti eliyle işçi sınıfı ve emekçi halka karşı yeni ekonomik ve siyasi saldırıları gündeme getirdi. Faşist Demirel hükümeti, programında da açıkladığı gibi, bu saldırıların mimarı olmaya soyundu.

Faşist hükümetin programında en özlü ifadesini bulduğu gibi, hakım sınıflar, komprador feodal düzenin krizinin işçi sınıfı ve emekçi halkın sırtına yıkılması, işçi sınıfı ve halkın yıllardır kanı canı pahasına kazandığı kısmi hak ve özgürlüklerin yok edilmesi, kitlelerin gelişen anti-faşist demokrasi mücadelesinin ezilmesi için yeni ekonomik ve siyasi saldırıları, baskıların daha da yoğunlaşmasını dayatıyorlar.

Şüphesiz ki bu saldırılar en başta işçi sınıfını hedefliyor.

Komprador tekelci patronlar yeni hükümetin önüne, İMF'nin direktiflerinin yerine getirilmesi; emperyalistlere daha fazla bağımlılık, kompradorların kârlarının daha da artırılması, yeni zamlar ve devalüasyonlar, işçi ücretlerinin dondurulması vb. görevleri koyuyorlar. Bunların ise ancak, işçi sınıfının grev, sendika, toplu sözleşme haklarının kısıtlanması, işten atmaların hızlandırılması, DGM, "fevkalade haller kanunu", yeni baskı yasaları, sıkıyönetim polis ve sivil faşistlerin saldırılarının artırılması ile "başarabileceğine" işaret ediyorlar. Büyük patronlar, kompradorlar kendileri için tam bir "dikensiz gül bahçesi" istiyorlar.

Açıktır ki, önümüzdeki günler işçi sınıfı için işsizlik, açlık, sömürünün, sermaye ve faşizmin saldırılarının daha yoğunlaşacağı günler olacaktır.

Bu durumda, tüm bunlara karşı, sermayenin ve faşizmin saldırılarını püskürtmek, kazanılmış hakları korumak ve yeni haklar kazanmak için, işçi sınıfımız ne yapacaktır? Mücadelenin yolu nasıl açılacaktır?

Devrimci Komünist Hareket bunun yolunu göstermektedir. Mücadeleyi yükseltmek, bugün daha da önemli hale gelmiştir. İşçi sınıfını daha güçlü, birleşik ve örgütlü mücadeleler beklemektedir. Yapılması gereken, tek tek grev ve direnişleri birleştirmek, işçi sınıfının kendi mücadelesini diğer halk sınıf ve tabakalarının mücadelesiyle birleştirmesi ve tüm çalışanların ortak eylemidir. Bu tüm çalışanların genel grevidir. Bugün yapılması gereken, işçi sınıfının genel grevi, köylülerin köylü komiteleri aracılığıyla gerçekleştirecekleri toprak işgalleri, memur, öğretmen ve öğrencilerin genel boykotu vb. biçiminde birleşeceği tüm çalışanların genel grevi'nin hazırlanmasıdır.

Gericiliğin birleşerek giriştiği saldırıların püskürtülmesi, tüm çalışanların böyle bir genel grevi, birleşik mücadelesini gerektirmektedir. Böyle bir genel grev, mücadelenin yolunu açacak, mücadeleyi yükseltecek, gericiliğe büyük bir darbe vuracak ve devrim ve sosyalizm mücadelesini güçlendirecektir. Bugün gündemde olan işçi sınıfının tek tek grevlerini, direnişlerini, diğer halk kesimlerinin tek tek mücadelelerini genel grev hedefine doğru kanalize etmesidir.

İşçi sınıfımız böyle bir genel grevin merkezinde olacaktır, olmalıdır. Bunun için, işçi sınıfımız birliğini pekiştirmelidir. Proleter devrimci önderlik altında sınıf sendikalarında örgütlenmeli, örgütlensini güçlendirmelidir. Tek tek grev ve direnişlerini tüm çalışanların genel grevine doğru yöneltmeli, genel greve hazırlanmalıdır.

İşçi sınıfımızın ayrılmaz bir parçası olarak genç işçilere bu mücadelede önemli görevler düşmektedir. Genç işçiler tüm sınıfıyla olan birliğini daha pekiştirmeli, sınıf sendikalarında birleşmeli, sınıf sendikası faaliyetlerine daha aktif olarak katılmalıdır. Öte yandan genç işçiler gençlik mücadelesinin en önüne daha biliçli, daha kararlı, daha fedakar bir biçimde koşmalıdır. İşçi gençlik, işsiz, köylü, öğrenci vb. gençlik kesimleriyle olan birliği sağlamlaştırmalı ve geliştirmelidir. Anti-faşist gençlik örgütleri daha sağlamlaşmalı ve yaygınlaştırılmalıdır. Bugün işçi, köylü, öğrenci gençlik kesimlerinin birliği daha da acilleşmiş, önem kazanmıştır.

İşçi gençlik, bunları yaptığı oranda mücadelesini güçlendirecek, genel greve hazırlanabilecektir.

DAYANIŞMA GREVİ, SİYASİ GREV VE GENEL GREV HAKKINI ALMAK İÇİN

MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

İşçi sınıfının dayanışma grevi, siyasi grev ve genel grev hakkı faşist diktatörlük tarafından gaspedilmiştir. Grev hakkı sınırlandırılmış, kısıtlanmıştır.

İşçi sınıfımız bugün kullanabildiği grev hakkını uzun mücadele ile kanı ve canı pahasına kazanmıştır. İşçi sınıfının yükselttiği mücadeleden korkuya kapılan hakim sınıflar grev hakkını tanımak zorunda kalmışlardır. Fakat bunu yaparken bu hakkı yapabildiği ölçüde sınırlamış, kısıtlamıştır. Grev'in karşısına, onu büyük ölçüde etkisizleştirmeye yarayan Lokavt'ı koymuştur. Bugüne dek patronlar, devlet ve sendika ağaları, grevi etkisizleştirmek için elbirliğiyle çalışmışlar, grevleri yozlaştırmaya ve bastırmaya çalışmışlardır.

Grev hakkı tanınırken, bu hakkın ayrılmaz bir parçası olan dayanışma grevi, siyasi grev ve genel grev hakkı gaspedilmiştir. Sendika ağaları ise bugüne dek bu hakkı unutturmak için elinden geleni yapmış, ağzına bile almamaya çalışmıştır. İşçi sınıfının bu hakkı fiili olarak kullandığı güçlü mücadelelerde ise, bunu yozlaştırmaya pasifize etmeye bastırmaya çalışmışlardır. Patronlar, sendika ağaları ve bir bütün olarak diktatörlük, dayanışma grevi, siyasi grev ve genel grev hakkından öcü gibi korkmaktadırlar.

Neden korkuyorlar?

Çünkü dayanışma grevi, siyasi grev, genel grev işçi sınıfının elinde etkili bir silah, mücadele araçlarıdır. Bu grevler işçi sınıfının daha örgütlü, birleşik ve güçlü mücadelelerini gündeme getirmektedir. İşçi sınıfının birliğini pekiştirmede, onu güçlendirmede ve diktatörlüğün saldırılarına karşı direnmede önemli birer mevzidirler.

Dayanışma grevi, siyasi grev ve genel grev hakkının önemi, işçi sınıfımızın bugünkü mücadelesine baktığımızda daha açık görülebilir.

Bugün hakim sınıflar, faşist AP hükümeti eliyle yeni ekonomik ve siyasi saldırılara hazırlanıyorlar. Hakim sınıflar derinleşen buhranın faturasının işçi ve emekçilere kesilmesi, yeni zamlar ve devalüasyon, işten atılmaların hızlandırılması, ücretlerin dondurulması, sendika grev haklarının kısıtlanmısı, DGM, fevkalade haller kanunu, yeni baskı yasalarının çıkarılması vb. ekonomik ve siyasi saldırıları yeni hükümet eliyle uygulamaya çalışıyor.

Sıkıyönetim, resmi ve sivil faşistler işçi sınıfı ve halka azgınca saldırıyor. Sıkıyönetim işçi grevlerine, direnişlerine saldırıyor; grevleri yasaklıyor, direnişleri basıyor, işçileri tutukluyor. Öte yandan içinde bulunduğumuz dönem toplu sözleşme ve yetki dönemi. İşçi sınıfımızın patronlara ve sendika ağalarına karşı yürüttüğü mücadele güçleniyor, gelişiyor.

Bu şartlarda işçi sınıfımızın birliği, örgütlenmesi, dayanışması ve daha güçlü mücadeleler yürütmesi gerekmektedir. Bugün işçi sınıfının tek tek grev ve direnişlerde, toplu sözleşme görüşmelerinde birbirini desteklemesi dayanışması mücadeleyi güçlendirecek, yeni haklar kazanılmasına güç katacaktır. Dayanışma grevleri bu açıdan önemli bir yer tutmaktadır.

İşçi sınıfının grev ve direnişlerine karşı sıkıyönetimin saldırılarını, işçi sınıfı üzerindeki siyasi baskıları, işçi sınıfımız girişeceği siyasi grevlerle boşa çıkarabilir, püskürtebilir. Öte yandan diktatörlüğün yeni ekonomik ve siyasi saldırıları, ancak işçi sınıfı ve emekçilerin birleşik, örgütlü ve güçlü mücadeleleriyle püskürtülebilir. Bunun yolu tüm çalışanların genel grevidir.

İşte bu nedenlerle dayanışma grevi, siyasi grev ve genel grev hakkı işçi sınıfımız açısından önemlidir. Patronları, sendika ağalarını ve onların diktatörlüğünü de korkutan budur.

Kuşkusuz dayanışma grevi, siyasi grev, genel grev her şey demek değildir. Böyle grevlerle işçi sınıfının kesin kurtuluşu sağlanamaz. Kesin kurtuluş devrim ve sosyalizmdedir ve bu da ancak işçi sınıfı ve emekçi halkın silahlı ayaklanmasıyla gerçekleşebilir. Fakat grevler, genel grevler işçi sınıfının kendisine yönelen saldırıların püskürtülmesinde, yeni haklar kazanılmasında önemli bir yere sahiptir. Grevler işçi sınıfının savaş okullarıdır. Doğru bir devrimci önderlik altında yapılan grevlerde, işçi sınıfının birliği, eğitimi, yeni yeni deneyler kazanması gerçekleşir.

İşçi sınıfımız bugün yeni saldırılara karşı direnirken, genel greve hazırlanırken, dayanışma grevi, siyasi grev ve genel grev hakkını yasal olarak kazanmak içinde mücadeleyi yükseltmektedir. Bu hak diktatörlük tarafından bağış edilmeyecektir. Dayanışma grevi, siyasi grev ve genel grev hakkı ancak mücadeleyle söke söke alınacaktır.

Bunun için işçi sınıfı kendi sınıf sendikalarında birleşmeli ve mücadeleyi yükseltmelidir.

Devrimci Demir-İş:

"Faşist Çelik-İş yöneticilerinin oyunlarını bozalım, mücadeleyi yükseltelim"

Çelik-İş'in faşist yöneticileri, Isdemir'de sarsılan egemenliklerini korumak, yeni ihanetler tezgahlamak için yeni yeni oyunlara başvuruyorlar. Bunlardan en sonuncusu "delege seçimleri" oyunudur. Yetki döneminin gelmesiyle, faşist sendika ağaları,işçilerin gözünü boyamak, yeni ihanetlerinden ve yetki sorunundan dikkatleri kaçırmak için işçileri "özgür iradelerini" kullanmaya çağırmaktadır. DEVRİMCİ DEMİR-İŞ Sendika'sı faşist sendika ağalarının delege seçimini, yeni bir oyun olarak niteleyip, tüm işçileri bu güldürüyü boykot etmeye oyunları bozmaya ve mücadeleyi yükseltmeye çağırmaktadır. DEVRİMCİ DEMİR-İŞ dağıttığı bir haber bülteninde bunu şu sözlerle açıklamaktadır:

"Çelik-İş bu yetki döneminde sahneye çıkarken bu yapacağı delege seçimi veya kongreyle yeni bir yönetimle işe başlayacaktır, bu yeni yönetim muhtemelen eli kana bulaşmış fakat adları duyulmamış cani faşistler olacaktır.

"Her ipte atlamasında tecrübe kazanan Çelik-İş elebaşıları yeni döneme akıl almadık bir manevrayla girebilecekleri gibi aynı zamanda biz İsdemir İşçilerinin dikkatlerini de başka bir yana çekiyorlar. Yetki dönemine bir ay kala kongreye, kongre diye fısıldadılar. Çeşitli dernek ve sendika ağaları ise kongre kongre diye büyük gürültüler kopardılar. Ama 15 gün sonra YETKİ SORUNU var. Bu sorun nasıl çözülecek sorusuna hiç cevap verilmiyor. Şüphesiz bugün önümüzde duran ve uğruna mücadele ederek özgür bir şekilde sendikamızı seçmemiz gereken REFERANDUM SORUNU'dur. Gün gelip çatmadan bütün İsdemir işçileri aylarca hatta yıllarca sürecek olan, patronun cebini şişiren, işçileri daha da yoksulluğa iten YETKİ sorununun kısa yoldan çözümü olan REFERANDUM hakkını almak için mücadeleye hazırlanalım. İsdemir'de somut taleplerimizi tespit edip, bu taleplerimizi patrondan, devletten almak için mücadele edelim. Hakim sınıfların faşist AP Hükümeti eliyle hayatımızın daha da kötüleştirilmesine karşı çıkarak, dur diyelim. Bu da ancak DELEGE seçimi gibi kurulan tezgahları, biz İsdemir işçilerini bölücü işçi düşmanı propagandaları parçalayıp, örgütlenmemizle, aramızdaki birliği sağlamlaştırmamızla olur. Başka bir seçeneğimiz yoktur."

Gençliğin örgütlenmesi ve önümüzdeki görevler ③

çalışma tarzı ve

ÇALIŞMA TARZIMIZDAKİ ZAAFLARI GİDERELİM

Burjuva feodal sistemin içinde yaşadığı derin buhran, gençliğe ağır bir biçimde yansıyor. Gençliğin yaşam koşulları hızla daha da kötüleşiyor. Gençliğin geleceği her gün daha da kararıyor. Bu durumun kaçınılmaz bir sonucu olarak gençlik kitleleri hızla düzenden umutlarını kesiyorlar, ona karşı tepkileri giderek büyüyor; düzenden kopuşları hızlanıyor. Geniş gençlik kitlelerini gerçek kurtuluşları için mücadeleye, devrim ve sosyalizm mücadelesine kazanmak; onları bu mücadelede seferber etmek için koşullar hızla daha olumlu bir hale geliyor. Şimdiden büyük bir gençlik kesimi devrim mücadelesine yönelmiş durumda, Bunların sayısı hergün daha da artıyor. Bu durum önümüze düzenden hızla kopan milyonlarca gence gerçek kurtuluşlarının yolunu göstermek, onları devrime kazanmak, eğitmek, örgütlemek ve devrim mücadelesine seferber etmek görevini koyuyor. Bu görev hergün daha da acilleşiyor, önem kazanıyor. Bu şerefli görevi en iyi şekilde yerine getirmek, diğer şeylerin yanısıra doğru bir çalışma tarzına -ihtilalci çalışma tarzına- sahip olmayı gerektiriyor. Geniş gençlik yığınlarını etkilemek ve kazanmak, örgütlemek ve siyasi mücadeleye çekmek, devrim mücadelesinin önünü açmak ve devrim mücadelesini yükseltmek için doğru bir çalışma tarzına sahip olmak gereklidir. Gençliği devrime kazanma ve devrimci mücadeleyi yükseltme görevi sürekli ve sistemli bir propaganda ajitasyon, devrimci platformda bir mücadele ve örgütlenme görevini önümüze koyuyor.

Gençlik örgütlerimizi daha da güçlendirmek ve kitleselleştirmek için, gençlik örgütlerinde çalışma tarzı konusundaki çeşitli eksiklikleri ve zaafları gidermemiz gerekiyor. Böylece gençlik örgütlerimiz gelişme yolunda daha hızlı ve sağlam bir şekilde ilerleyecektir.

EKONOMİK VE SİYASİ MÜCADELEYİ DOĞRU BİR ŞEKİLDE BİRLEŞTİRELİM

Kitleleri etkilemek, devrime kazanmak ve devrimci mücadeleyi ilerletmekte ekonomik ve siyasi mücadeleyi doğru bir şekilde birleştirmenin önemi büyüktür. Düzenden kopan gençliği etkilemek, onları mücadele içinde eğiterek siyasileştirmek ve devrimci mücadeleyi sürekli yükseltmek için ekonomik ve siyasi talepler için mücadeleyi doğru bir şekilde birleştirmeliyiz. Ekonomik talepler için mücadeleyi ihmal etmeksizin ekonomik mücadeleyi siyasi mücadeleye tabi kılmalıyız. Bunun gerek kitlesel bir mücadele yaratmak için, gerekse devrim mücadelesini sürekli yükseltmek açısından büyük önemi vardır. Ekonomik mücadeleyle siyasi mücadeleyi doğru birleştirmek siyasi mücadeleyi güçlendirir.

Gençlik örgütleri ekonomik ve siyasi mücadelenin birleştirilmesi ve ekonomik mücadelenin siyasi mücadeleye tabi kılınması noktalarında çeşitli zaaflara düşüyorlar.

Çoğu kere anti-faşist gençlik örgütlerinin siyasi örgütler olması, onların sadece siyasi mücadele örgütleri oldukları, ekonomik-akademik taleplerle ve bunlar uğruna mücadeleyle ilgilenemeyeceği şeklinde mekanik olarak kavrandı. Ekonomik-akademik taleplere karşı ilgisiz kalmak, (hele hele bu siyasi mücadelenin, birimlerden kopuk "merkezi yerlerde" süren mücadele olarak kavranmasıyla birleşince) düzenden kopan gençlik kitlelerini etkileyememeyi, devrimci mücadeleye seferber edememeyi getirdi. Bu gençlik örgütlerimizdeki darlığa yolaçan nedenlerden birini oluşturuyor. Ender olarak da, ekonomik ve siyasi mücadele konusundaki aynı mekanik ayrım sürdürülerek mücadelenin birimler temelinde sürmesi gerektiği düşüncesinden hareketle siyasi mücadele zayıflatıldı.

Gençlik örgütü, bütün gençlik kesimlerinde sürdürdüğü bütün faaliyetleri, birimlerde birimin özgül koşullarına uyarlayarak ve birimin sorunlarıyla birleştirerek sürdürmelidir.

Bu konudaki bütün hatalar; ekonomik ve siyasi mücadeleyi birbirinden koparmak, ekonomik talepler için mücadeleyi önemsememek, siyasi mücadeleyi esas alarak, ekonomik talepler için mücadeleyi siyasi mücadeleye tabi kılmamak gençlik kitlelerini devrim mücadelesine kazanmamaya ve siyasi mücadelenin zayıflamasına yolaçtı.

Sadece ekonomik mücadeleyle siyasi mücadeleyi birleştirmek yeterli değildir. Bu mücadeleyi aynı zamanda ideolojik mücadeleyle de birleştirmeliyiz. Geniş gençlik yığınlarını devrim mücadelesine çekmek, onları eğiterek devrim mücadelesinin kalıcı unsurları haline getirmek için faşizme, her türden gericiliğe, revizyonizme ve oportünizme karşı amansız bir ideolojik mücadele sürdürmeliyiz. Gençliğe gerçek kurtuluşunun ancak işçi sınıfıyla birleşerek, onun ideolojisini benimseyerek, yol göstericiliğine inanarak gerçek kurtuluşunu elde edebileceğini, devrim ve sosyalizme ulaşabileceğini kavratmalıyız. Bu Marksizm-Leninizm ve Devrimci Komünist Partisi'nin çizgisi temelinde yoğun bir ideolojik mücadele ile gerçekleştirilebilir. Bu nedenle gençlik örgütleri her zaman gençliğe Parti çizgisini, Marksizm-Leninizmi kavratma çabası içinde olmalıdır.

Maocu revizyonistler bu alanda da gençliğin yolunu şaşırtmaya, onu gericilik karşısında silahsız ve güçsüz bırakmaya çalışıyorlar. Onlara göre ideolojik mücadele sadece dostlara karşı verilir ve kazanmak amacıyla verilir. Böylece onlar karşı devrimci akımlarla ideolojik mücadeleyi yasaklıyorlar. Gerciliğe, emperyalizme, faşizme, reformizme karşı ideolojik mücadeleyi gereksiz gösteriyorlar. Oysa en geniş gençlik yığınları ; ancak bu karşı devrimci ideolojilere karşı savaş ile kazanılabilir ve devrimin kalıcı unsurları haline getirilebilir.

Genglik örgütlerimizin ideolojik mücadele sürdürme gençlik saflarında ideolojik geriliği altetme, gençliği Marksizm-Leninizm ve Parti çizgisinde eğitme alanında yetersiz kalması; yürüttüğü mücadeleyi ideolojik mücadeleyle yeterince desteklememesi mücadeledeki birçok istikrarsızlığın nedenidir.

MÜCADELENİN KAMPANYALAR ŞEKLİNDE ELE ALINMASI

Siyasi mücadelenin kampanyalar şeklinde ele alınması zaafı çalışma tarzında içine düşülen önemli zaaflardan biri oldu. Geniş gençlik yığınlarını kazanmak ve devrim mücadelesini yükseltmek gençlik kitlelerinin sadece belirli birkaç talebini savunmakla veya aralıklarla kesikli olarak sürdürülen kampanyalarla gerçekleştirilemez. Geniş gençlik kitlelerini ancak taleplerini bütünlüklü olarak savunarak; sürekli, sistemli, istikrarlı bir çalışma ile kazanabiliriz.

Geçmişte siyasi mücadele ve siyasi mücadelenin merkezi olması gerektiği gerçeği, siyasi mücadelenin birimlerden kopuk merkezi yerlerde süren kampanya faaliyetleriyle sınırlı bir mücadele olması şeklinde kavrandı. Bu kitleleri kucaklayamamaya ve siyasi mücadeleye çekememeye yolaçtı. Siyasi mücadale iktidar mücadele , Bu nedenle merkezi olmak zorundadır. Ama siyasi mücadelenin merkezi olması demek, siyasi mücadelenin merkezi ortak eylemlerden ibaret olması ya da birimlerden kopuk süren kampanyalardan ibaret olması anlamına gelmez. Siyasi mücadelenin merkezi olması, değişik gençlik kesimlerinde ve değişik birimlerde yürütülmesine rağmen ortak talepler ve hedefler doğrultusunda sürdürülmesi ve merkezi olarak yönlendirilmesi anlamına gelir. Siyasi mücadele merkezidir ve birimlerde sürer. Gençliğin faşist diktatörlüğe karşı devrimci mücadelesini en güçlü hale getirmek için mücadeleyi merkezi ve ortak bir şekilde, fakat birimlerde, kitlelerin içinde sürdürmeliyiz. Bunu da ancak siyasi talepleri genel ve soyut olmaktan çıkartıp birimlerin özgül koşullarıyla birleştirerek en iyi başarabiliriz. Ayrıca en ufak sorundan hareket ederek bile bu sömürü ve zulüm düzeninin "beş para etmediğini" sergilemeliyiz. Gerçek çözümün, gerçek kurtuluşun yolunu göstermeliyiz.

Siyasi mücadelenin kampanyalardan ibaret olarak ele alınması, faaliyetlerin sürekli olmamasına, kesintilere uğramasına yolaçıyordu. Bu da potansiyelin sürekli yükselmesini yavaşlatıyordu. Bu anlayışın bir ifadesi olarak, örneğin gençliğin, bir kesimini, çırakları kazanma faaliyeti gençlik örgütlerinin hiçbir zaman bir yana bırakamayacağı ve sürekli gündeminde bulundurması gereken bu faaliyet bile birçok yerde bir kampanya faaliyeti olarak değerlendirilebildi.

Yine aynı anlayışın bir sonucu olarak, çeşitli zamanlarda ele aldığımız talepler doğrultusunda bir dönem faaliyet sürdürdükten sonra, belirli bir sonuca, bir hedefe ulaşmaksızın faaliyete son veriliyordu. Bu oluşan potansiyelin dağıtılmasına yolaçıyordu. Bu konuda, geçen öğrenim dönemi liselerde faşist disiplin yönetmeliğine karşı yürütülen mücadele olumlu bir örnek olarak gösterilebilir. Faşist Disiplin Yönetmeliği'ne karşı mücadele sürekli gündemde tutuldu. Çeşitli yönleriyle sürekli teşhir edildi, uygulamalarına karşı teşhir çalışması ve aktif eylemler gerçekleştirildi. Bu mücadelenin sonucu olarak liseli gençlik kitleleri Disiplin Yönetmeliği'nin neyi amaçladığını ve neye yaradığını gördü; onun faşist feodal eğitim sisteminin bütünüyle uyumlu bir parça olduğunu kavramaya başladı. Liseli gençlik Disiplin Yönetmeliği'ni uygulatmadı, onu kağıt üzerinde bıraktı. Disiplin Yönetmeliği'ne karşı mücadele hem kendi içinde güçlü oldu, hem de genel olarak demokratik lise mücadelesine güç kattı. Ama örneğin polis-jandarmaya karşı sürdürülen mücadele kesintili ve istikrarsız oldu. Bunun sonucu olarak da, bu zaman zaman yükselmesine rağmen olabileceği kadar güçlü bir mücadele yaratılamadı. Yine aynı şekilde, çırakların sürekli gündemde olması gereken sendika ve örgütlenme mücadelesi zaman zaman bir yana bırakılabiliyor.

Gençlik örgütleri, gençliğin bütün kesimlerine yönelmelidir. Herhangi bir gençlik kesimini faaliyetimizin dışında bırakamayız. Bugün buhran gençliğin bütün kesimlerini derinden etkiliyor. Gençliğin bütün kesimlerinde hızlı bir siyasileşme ve devrimcileşme yaşanıyor. Gençlik örgütlerimiz düzenden kopan bütün gençlik potansiyelini kucaklamak görevindedir. Bu durumda hiçbir gençlik kesimini faaliyet alanının dışında bırakamaz. Bütün kesimlere sürekli ve sistemli bir faaliyet götürmelidir. Herhangi bir gençlik kesimine yönelik faaliyet yürütüyor olmak, başka kesimleri bir yana bırakmayı veya başka kesimlere yönelik faaliyetin kesintiye uğramasını doğurmamalıdır. Örneğin geçmişte başlangıçta yoğun bir şekilde çıraklara yönelik faaliyet sürdürülmüş olmasına rağmen, işçi gençliğe yönelik faaliyet yoğunlaştırılınca, çıraklara yönelik faaliyetler aksatıldı, hatta durdu. Bu var olan potansiyelin geri dağılmasına yolaçtı. Aynı şekilde yazın okulların kapalı olmasının etkisiyle semtlerde faaliyetlerin yoğunlaşmasının şartları

uygun oluyor. Okulların açılması semtlerdeki mücadelenin bir yana bırakılmasına yolaçmamalıdır.

Gençliğin çeşitli talepleri birbirinden kopartılarak ya da belirli taleplerle, sınırlandırılarak, değil, bütünlüklü olarak savunulmalıdır. Bugün gençliğin bütün talepleri keskinleşiyor. Bunların her biri gençliği derin bir şekilde etkiliyor. Bu durumda gençliğin sadece belirli talepleri uğruna mücadele etmek, gençliğin sınırlı bir kesimini kazanabilmemize yolaçar, genel siyasi mücadeleyi zayıflatır. Taleplerin bütünlüklü olarak savunulması, taleplerin alt alta sıralanıp yığılması anlamına da gelmez. Örneğin: Bölgesel toplantılarda okullarda mücadelenin sivil faşistlere karşı mücadeleyle sınırlandırılması anlayışı eleştirilince, bazı yerlerde bu kez de, bütün taleplerin sıra halinde alt alta sayılması zaafı ortaya çıktı. Biz gençliğin hiçbir talebini bir yana bırakamayız, ama güncelleşen, daha büyük önem kazanan talepleri ayırmasını ve onlara daha fazla ağırlık vermesini de bilmeliyiz. Örneğin biz liseli gençliğin bütün taleplerini savunmalıyız. ama bugün faşist disiplin yönetmeliğine, okullarda polis-jandarma karakollarına karşı mücadeleyi ve parasız eğitim mücadelesini öne çıkarmalıyız. Bu demokratik lise mücadelesini ilerletecektir.

Düzenden kopan gençliği kazanma ve örgütlemede sistemli bir propaganda-ajitasyon faaliyetinin belirleyici bir önemi vardır. Genş gençlik yığınlarını etkilemek onlara düzenin pisliklerini ve çözümsüzlüğünü göstermek, onları eğitmek, örgütlemek ve mücadeleye sevketmek için sistemli, sürekli bir propaganda ajitasyon çalışması sürdürmeliyiz.

Düzenden kopan en geniş gençlik yığınlarımızı kazanmak ve örgütlemek için yaygın, kapsamlı, sürekli ve sistemli bir propaganda ajitasyon çalışması sürdürmeliyiz. Bunda sanat dahil olmak üzere değişik araç ve yöntemleri kullanmalıyız. Gençlik örgütleri bütün üyeleriyle canlı bir propaganda ajitasyon faaliyeti içinde olmalıdır. En geniş gençlik kitlelerini en iyi etkilemek ve kazanmak en kolay örgütleyebilmek için propaganda ajitasyon çalışmamız esas olarak sözlü olarak sürdürülmelidir.

Propaganda ajitasyon çalışması kesintili olarak değil, günlük olarak, birimlerde, kitlelerin içinde sürmelidir. Gençlik örgütlerinin propaganda ajitasyon çalışması çoğu zaman kesintiye uğramakta, sürekli olmamaktadır. Gençlik örgütleri propaganda ajitasyon çalışmalarını belirli taleplerle de sınırlı tutmamalıdırlar.

Propaganda ajitasyon faaliyetlerinin taşıdığı en önemli zaaflardan birisi, eylem hedefinden ve mücadeleden kopuk olarak sürdürülmesidir. Propaganda ve ajitasyon çalışmamız sistemli olarak sürmeli ve belirli eylem hedefleri olmalıdır. Eylem hedefinden kopuk propaganda ajitasyon faaliyeti kesikli ve istikrarsız olur. Devrimci mücadeleyi yükseltmeye hizmet etmez. Propaganda ajitasyon ile yarattığımız potansiyeli eyleme, mücadeleye kanalize etmeliyiz. Örneğin: Okullardan polis ve jandarmanın atılması ancak mücadeleyle mümkün olacaktır. Bu durumda biz kendiliğinden patlayacak eylemleri beklememeliyiz. Aksine önümüze mücadeleyi yükseltme ve belirli eylem hedefleri koymalıyız. Bu propaganda ve ajitasyonumuzu daha canlı ve etkili hale getirecektir. Böylece yarattığımız potansiyeli, eyleme kanalize ederek mücadelenin düzeyini yükseltmeliyiz. Eğer propaganda ve ajitasyon faaliyetimizi eylem hedefinden kopuk sürdürürsek mücadeleyi daha üst boyutlara yükseltemeyiz, yarattığımız potansiyel giderek dağılır, zamanla propaganda ajitasyon faaliyetimiz de durabilir vs.

Bir diğer önemli nokta da, propaganda ajitasyon faaliyetimizi örgütlenme faaliyetiyle birleştirmektir. Gençlik örgütleri genellikle, çeşitli alanlarda belirli bir prapaganda ajitasyon faaliyeti sürdürmelerine rağmen bunu örgütlenme faaliyetiyle birleştirmiyorlar. Propaganda ajitasyonumuz ve mücadelemizle yarattığımız potansiyeli, örgütlü hale dönüştürmüyoruz. Bu durum propaganda ajitasyon faaliyetimizin sonuçsuz kalmasına yolaçmasının yanısıra, yarattığımız potansiyeli de bir süre sonra dağılmaya açık hale getiriyor. Bu örgütlerimizin genişlemesini ve mücadelenin yükselmesini yavaşlatıyor.

Gençlik örgütleri gençliği kazanmak ve devrimci mücadeleyi yükseltmek için doğru mücadele taktiklerine de sahip olmalıdırlar. Gençlik örgütleri, bunu Devrimci Komünist Parti'nin eylem ve mücadele çizgisini iyi bir şekilde kavrayarak ve en iyi şekilde hayata uygulayarak başarabilirler. Gençlik örgütleri ancak ülke çapında doğru mücadele taktikleri uygularlarsa geniş gençlik yığınlarının mücadelesini yükseltebilirler. Bu gençlik örgütlerinin gelişip güçlenebilmeleri için Devrimci Komünist Partisi'nin eylem ve mücade-

ı ve örgütlenme biçimi

mücadelenin

partılarak ya
, bütünlüklü
tün talepleri
n bir şekilde
lirli talepleri
bir kesimini
deleyi zayıt-
sı, taleplerin
z. Örneğin:
sivil faşistle-
eleştirilince,
linde alt alta
çbir talebini
büyük önem
fazla ağırlık
nçliğin bütün
siplin yönet-
larına karşı
ne çıkarmalı-
tir.
örgütlemede
n belirleyici
lemek onlara
rmek, onları
için sistem-
ı sürdürmeli-

ımızı kazan-
kli ve sistem-
eliyiz. Bunda
mleri kullan-
nlı bir propa-
geniş genç-
kolay örgüt-
mız esas ola-

olarak değil,
sürmelidir.
lışması çoğu
adır. Gençlik
lirli talepler-

ğı en önemli
leden kopuk
n çalışmamız
eri olmalıdır.
yon faaliyeti
yükseltmeye
ğımız potan-
iz. Örneğin:
k mücadeley-
kendiliğinden
ne önümüze
i koymalıyız.
nlı ve etkili
iyeli, eyleme
meliyiz. Eğer
edefinden ko-
ara yükselte-
lır, zamanla
vs.
itasyon faali-
ktir. Gençlik
r prapaganda
u örgütlenme
itasyonumuz
örgütlü hale
itasyon faali-
ın yanısıra,
ğılmaya açık
l ve mücade-

nci mücade-
e de sahip
Komünist
lde kavra-
rabilirler.
adele tak-
ücadelesini
güçlenebil-
ve mücade-

le çizgisini kavramalarının ne kadar önemli olduğunu ortaya koyuyor.

BÜTÜN ÖRGÜT MEKANİZMASINI ÇALIŞTIRALIM, BÜTÜN ÜYE TABANINI SEFERBER EDELİM

Gençlik örgütlerinin geniş gençlik yığınlarını kazanma ve mücadeleye seferber etmek görevinin üstesinden gelebilmesi için, sınırlı sayıda kişiler olarak değil, bütün bir örgüt olarak aktif bir şekilde faaliyetlere katılması gerekir. Bunun için bütün örgüt mekanizmasının işletilmesinin ve bütün üyelerin faaliyetlere seferber edilmesinin önemi büyüktür.

Gençlik örgütleri yürüttüğü faaliyetlerde örgüt mekanizmasını ve tabanını iyi bir şekilde seferber edememektedir.

Üye tabanının faaliyetle iyi bir şekilde seferber edilememesinin bir nedenini de yönetim kurullarının çalışma tarzı oluşturmaktadır. Yönetim kurulları çoğu kere genel görevleri tespit etmekle ve bunu komitelere aktarmakla yetinmektedirler, Yönetim kurulları yalnızca genel görevleri tespit etmekle sınırlı kalmamalıdır. Yönetim kurulu bu tespitleri birimlerin özgül koşullarına nasıl uyarlanacağını da düşünmeli ve bunu sadece komitelere değil üyelere aktarmalıdır. Üyelerle tartışma içinde, bu genel görevlerin somut koşullara nasıl uyarlanacağı pratik olarak çözümlenmelidir. Ancak böylece en geniş üye tabanı faaliyetlere seferber edilebilir. Yönetim kurulu üyeleri, genel faaliyeti aksatmaksızın, genel görevlerin birimlerde hayata geçirilmesi faaliyetlerinin de içinde ve önünde yer almalıdır. Pratikten, birimlerden ve örgüt tabanından kopuk bir şekilde yöneticilik, yönlendiricilik görevi yerine getirilemez. Yönetim kurulları mücadelenin gerçekleştirilmesinin ve örgütlenmesinin bizzat içinde ve önünde yer almalıdır.

Bir diğer sorun da yönetim kurulunun kendi iç faaliyetini sürdürüş tarzındadır. Yönetim kurulu kendi içinde sistemli bir çalışma tarzı uygulamazsa; doğru, yetkin bir yöneticilik görevi yerine getirilemez, örgütü ve gençliği birleştirme ve merkezi bir şekilde mücadeleye sevketme görevini başaramaz. Yönetim kurulu toplantılarını sürekli, sistemli ve periyodik olarak yapmalıdır. Bu toplantılarda örgütün ve mücadelenin bütün alanları ve sorunları ele alınmalı ve hepsi hakkında yönetim kurulunun *ortak* kararı ortaya çıkartılmalıdır. Bu olmaksızın yönetim kurulunun yetkin kararlar alması ve kollektif bir yöneticilik yapması mümkün değildir. Bütün örgütü avucunun içinde tutması bütün faaliyetleri ve güçleri en iyi bir şekilde birleştirmesi mümkün olmaz. Yönetim kurulu üyelerinin kendi ilgilendikleri alanlara yönetim kurulunun değil kendi bireysel yöneticiliği ve yönlendiriciliğini götürmesi durumu ortadan kaldırılmalıdır. Bu duruma bağlı olarak örgütte birbirinden kopuk ve bağımsız federatif bir faaliyet ortaya çıkmaktadır. Bu durum örgütün merkezi gücünü zayıflatmaktadır. Yönetim kurulunun kollektif faaliyeti ve kollektif yöneticiliği ile bu zaaf aşılmalıdır.

ÖRGÜTLENME BİÇİMİ

Örgütlerimizin biçimi onun görevlerine uygun olmalıdır. Onun görevlerini en iyi bir şekilde yerine getirebilmesini sağlayacak bir biçimde olmalıdır. Örgütlerimiz düzenden kopan en geniş işçi, köylü, öğrenci gençlik kitlesini bağrında toplama, örgütleme, eğitme ve devrime seferber etmek amacındadır. İşçi, köylü, öğrenci gençliğin faşist diktatörlüğe yönelen mücadelesini iller ve bütün ülke düzeyinde birleştirme, merkezileştirme amacını gütmektedir. Örgütlerimiz mücadelelerini sürdürebilmek için diktatörlüğün bütün saldırı ve baskılarını göğüsleyecek ve bunlar karşısında varlığını koruyacak bir sağlamlığa sahip olmak zorundadır. Örgütlerimizde canlı bir iç yaşantı ve demokratik merkeziyetçi bir iç işlerlik olmalıdır. Örgütlerimizin biçimi işte bunları en iyi gerçekleştirmesini sağlayacak şekilde olmalıdır. Örgütlerimizin biçimi görevlerine uygun olursa; biçim, örgütümüzün görevlerini yerine getirmesini olumlu bir yönde etkiler. Tersi durumda ise olumsuz yönde etkileyerek, görevlerini gerçekleştirmesinin önünde engel olur. Bu yüzden örgütün yerine getireceği görevlere en uygun bir biçime sahip olması büyük bir önem taşımaktadır. Örneğin: Geçmişte EGB'lerin yanlış bir şekilde ele alınması örgüt içinde ayrı bir örgüt yarattı. Bu yanlış örgütlenme tarzı gençliğin birliği ve mücadelesinin merkeziliğini zedeledi.

Örgütlerimizin görevleri açısından yaklaştığımızda en geniş gençlik kitlesini örgütlemesi, eğitmesi ve seferber etebilmesi için örgütlerimizin birimler esasına sahip olması gerektiği ortaya çıkar. Örgütlerimiz üretim, öğretim ve yerleşim birimlerine oturmalıdır. En geniş kitleyi kucaklayabilmek ve seferber edebilmek ancak birimlerde örgütlenmek, birimlere kök salan bir örgütlenme yaratmakla mümkündür. Geçmişte örgütlerimizin birimlere tam anlamıyla oturmamış olması, merkezi düzeyde sınırlı kalması, onun kitleselleşmemesinin önemli bir nedenini oluşturuyordu.

Örgütlenmenin üretim, öğretim ve yerleşim birimleri esasına göre olması semt örgütlenmesiyle karşı karşıya getirilmemelidir. Bugün semtler faşizme karşı mücadele içinde önemli bir yere sahiptir. Bu nedenle semtler gençlik örgütlerimiz için önemli birimler olmalıdır.

Mücadelenin merkezi olması, işçi, köylü, öğrenci gençliğin mücadelesinin birleştirilmesi gereği örgütlenmenin de merkezi olmasını gerektiriyor. Bugün gençlik örgütleri ülke çapında merkezi yapıya sahiptir. Gençlik örgütlenmesinin yaygınlığı, kitleselliği, ulaştığı örgütlülük düzeyi vb. gözönüne alındığında gençlik, bu örgütlerimizin merkezi yapısını her düzeyde güçlendirmemizi gerektirmektedir. Gençliğin mücadelesinin ülke çapında yaygınlaştığı ve daha üst boyutlara ulaşmak yolunda hızla geliştiği günümüz koşullarında, bütün alanlardaki ve kesimlerdeki gençlik mücadelesini kucaklayacak, merkezileştirecek ve ortak hedeflere yöneltecek, gençliğin ülke çapında birleşik mücadelesini omuzlayacak şekilde güçlü bir merkezi yapıya sahip örgütlenmeyi gerçekleştirmeliyiz.

Bunun için her ilde, ilin her yerindeki gençliği kucaklayan merkezi bir il örgütü oluşturmalıyız. Bu bütün ildeki mücadeleyi birleştirmelidir. İl örgütünün altında ilçelerde gençlik örgütleri oluşmalıdır. İlçe örgütleri yalnızca ilçenin merkezindeki gençliği değil bütün köylerdeki gençliği kucaklamalı ve birleştirmelidir.

Şimdiye dek köylerde anti-faşist gençlik örgütleri kurulması konusunda çekingen davranılıyor ve yeterli çaba gösterilmiyordu. Bu çok önemli bir gençlik kesiminin örgütsüz kalmasına yolaçıyordu. Köylü gençliğin mücadelesinin gelişmesini büyük ölçüde yavaşlatıyordu. Tek tek köylerdeki gençlerin sayısının azlığı bahane edilerek, milyonlarca gencin örgütlenmesini bir yana bırakamayız. Ayrıca köylerde kurulacak bir gençlik örgütü çok kısa zamanda bütün köy gençliğini birleştirebilir, kucaklayabilir. Gençlik örgütleri köylerde örgütlenmeye önem vermelidir. Köylü gençler, kendi gençlik örgütlerini yaratmak için çalışmalarını yoğunlaştırmalı, örgütlerini kurmalıdır. Gençlik örgütlerimizin köylere yayılması onun kitleselliğini hızla artıracaktır.

Örgütlerimizin ülke çapındaki merkeziliğini de pekiştirmeliyiz. Ülke çapındaki merkezi yönetim ile il örgütleri ve tabanın arasındaki bağlar güçlendirilmelidir. Merkezi yöneticiler her yerdeki mücadeleyi kucaklamaya ve en önünde yer almaya çalışmalıdır. Ancak böylece bütün ülkedeki mücadele en iyi merkezileştirilebilir, birleştirilebilir.

Merkezi yönetim illere ve daha aşağıdaki örgütlere mümkün olduğunca doğrudan ulaşmaya çalışmalıdır. Ama gerektiği zaman merkez yürütme ile iller arasında bölgesel düzeyde çeşitli örgütlenmelere gidilebilir.

Bizim ülke çapındaki örgütlenmemiz tek bir bütünü, tek bir gövdeyi oluşturmalıdır. En altından en üstüne kadar bir tek örgüt olmalıdır. Bütün yapısında demokratik merkeziyetçi işlerliğe sahip tek bir gövde olmalıdır.

BÜROLAR KOMİSYONLAR

Örgütlerimiz çeşitli alanlardaki faaliyetlerini daha sistemli ve yetkin bir hale getirmek için çeşitli bürolar ve komisyonlar oluşturabilirler. Fakat bu büro ve komisyonlar örgütün merkezi yapısını zedelememelidir. Geçmişte oluşturulan EGB'ler bu açıdan zaaflar taşıyordu. EGB'ler kendi altlarına doğru örgütleniyor ve emekçi gençlik içindeki bütün faaliyetleri kendisi yürütüyordu. Yönetim kurulu emekçi gençlik içindeki faaliyeti yönetmek ve yönlendirmek bir yana, habersiz bile kalabiliyordu. Bu örgütün merkeziliğini ve işçi-köylü-öğrenci gençliğin birliğini zedeliyordu. Bazen "ben YDGD'li değil, EGB'liyim" şeklinde uç kaba düşünceler bile çıkıyordu.

Altına doğru örgütlenen bürolar kaldırılmalıdır. Yönetim kurulu bütün birimlerdeki ve kesimlerdeki mücadelenin sorunlarını ele almalı ve kararlar vermelidir. Bütün kesimlerdeki mücadeleyi doğrudan yönlendirmelidir. Böyle bir durumda büroların işlevi, yönetim kuruluna, o alandaki görevleri belirlemesinde yardımcı olacak şekilde çalışmaktadır. Çalışmanın çeşitli sorunlarını araştırmak, tartışmak ve sonuçlarını yönetim kuruluna iletmektir. Yönetim kurulu bunların ışığında daha doğru kararlar alacaktır. Bürolar o alanda faaliyet gösteren en ileri üyelerden oluşturulmalıdır.

Kültür ve sanat faaliyetlerini yürütmek için yönetim kurulunun yönlendiriciliğinde bir Kültür Sanat Komisyonu kurulmalıdır. Bu komisyon kendi altında çeşitli dallarda kollar örgütlemelidir. Bu komisyon, aynı zamanda, yönetim kuruluyla birlikte kültür ve sanat faaliyetlerinin yürütücülüğünü de üstlenmelidir. Bu komisyonda ve kollarda görev alanlar birimlerindeki mücadelede yer almalı, bunun yanısıra kültür ve sanat faaliyetlerine de katılmalıdırlar. Böyle bir komisyon yetkin ve sürekli bir kültür sanat faaliyeti sürdürmek için gereklidir.

Ayrıca görevleri belirlenerek çeşitli konularda da geçici komisyonlar oluşturulabilir.

Bu anlattığımız örgütlenme biçimi, gençlik örgütlerinin görevlerini en iyi yerine getirebilmesini sağlayacak bir örgütlenme biçimidir. Bu nedenle sürekli olmalıdır. Örgütlerimizi bu yapıya kavuşturmak için çalışmalıyız.

Örgütlerimizi düzeltme çalışmalarına bugünden başlayalım

Bugün keskinleşen sınıf mücadelesinin koşulları ve geniş gençlik yığınlarının hızla düzenden kopuyor, devrime yöneliyor olması önümüze örgütlenme alanında da önemli görevler koyuyor. Düzenden kopan ve devrime yönelen gençliği örgütlemek, eğitmek ve devrim mücadelesini daha da yükseltmek göreviyle; yani, örgütlenmemizi daha yaygın ve kitlesel hale getirmek göreviyle karşı karşıyayız. Öte yandan örgütlenmemiz sınıf mücadelesinin ağırlaşan koşullarında da varlığını ve mücadelesini sürdürecek şekilde sağlam da olmalıdır. Bunlar günümüz koşullarında devrim mücadelesinin -giderek acilleşen bir şekilde- önümüze koyduğu görevlerdir. Öte yandan, bugüne kadar başarılı ve sürekli gelişip güçlenen bir örgütlenme faaliyeti sürdürmemize rağmen örgütlerimiz çeşitli eksiklik ve zaaflar da taşımaktadır. Bu zaafları aşmak görevi de giderek acilleşen bir görev olarak önümüzde duruyor. Bu görevler, birbiriyle yakından bağlantılı durumdadır. Örgütlerimizdeki çeşitli eksiklik ve zaafları gidermeksizin düzenden kopan gençliği kazanmak ve örgütlemek; örgütlerimizi buna uygun olarak kitleselleştirmek ve sağlamlaştırmak görevini başaramayız. Gazetemiz gençlik örgütlerimizin içinde bulunduğu durum ve görevlerimizi çeşitli açılardan değerlendirmeler yayınlıyor.

Bugün gazetemizde ele aldığımız görevlere, örgütlenmemizi düzeltme faaliyetine bugünden başlamak zorundayız.

Örgütlerimizin içinde bulunduğu durum ve sınıf mücadelesinin koşulları bu görevlere büyük bir acillik ve önem kazandırmaktadır. Örgütlerimizi yaygınlaştırmak, kitleselleştirmek, gençliği eğitmek ve örgütlemek görevlerinin her zaman gündemimizde olması gereken, aynı zamanda uzun vadeli görevler olması, bugünkü görevlerimizi sıradan görevler olarak değerlendirmemize yol açmamalıdır. Bugünkü sorunlarımızın uzun vadede çözümlenecek sorunlar olduğu anlayışına yol açmamalıdır. Hayır, tam tersine, bu sorunlar bugün büyük bir acillik taşımaktadır. Ve kısa sürede çözüleceğimiz birçok sorun, aşabileceğimiz birçok zaaf vardır. Bugün gençlik mücadelesinin boyutları, gençlik örgütlerimizin içinde bulunduğu durum ve üyelerinin sorunların üzerine yürümede ve görevleri omuzlamakta gösterdiği devrimci potansiyel, sorunları çözme konusunda durumumuzu son derece elverişli hale getiriyor. Bu koşullarda görevlerimize bugünden sarılmamız, bugünden sorunları çözmeye girişmemiz gerekmektedir. Örgütlerimizi genişletme, yeni üye kaydetme, semtlerde ve köylerde örgütlenme gibi, örgüt işleyişi ve çalışma tarzında düzeltmeler yapmak gibi çeşitli düzeltme faaliyetlerine şimdiden girişilebilir. Şu anda örgütlerimize katılmaya hazır, üye yapabileceğimiz, örgütlü hale getirebileceğimiz çok geniş bir gençlik kesimi vardır. Ayrıca örgütlerimizi hemen yayabileceğimiz çok sayıda semt ve köy vardır.

Örgütlerimizi düzeltme ve güçlendirme faaliyetlerine başlarken, gazetemizdeki değerlendirmeler ışığında örgütümüzün somut olarak içinde bulunduğu durumu incelemeliyiz. Örgütümüzün içinde bulunduğu duruma ve bulunduğumuz yerdeki genel olarak gençliğin ve tek tek gençlik kesimlerinin (işçi, çırak köylü, öğrenci, semt gençliği vb.) somut duruma bağlı olarak önümüzdeki görevleri net ve somut bir hale getirmeliyiz. Bu görevleri en geniş üye tabanına kavratmalıyız. Bu görevleri yerine getirmede başarılı olabilmek için, görevler birkaç kişiye, yalnızca yöneticilere bırakılmamalıdır. Üyeler örgütlerimizin düzeltilmesini, görevlerin omuzlanmasını kendi dışlarında bir olay olarak görmemelidir. Görevleri bütün üyeler olarak omuzlamalıyız.

Örgütlerimizin bugün içinde bulunduğu durumu değerlendirirken zaaflar konusunda subjektif hatalara düşmemeliyiz. Değerlendirmeler sırasında geçmiş örgütlenme faaliyetini tamamen olumsuz olarak değerlendiren, hataları abartan inkarcılık hatasına düşmemeliyiz. Biz bugüne kadar gençliğin örgütlenmesi alanında doğru bir siyasete sahip olduk ve başarılı olduk. Gençlik örgütlerimiz kararlı ve militan mücadeleleriyle gericiliğe korku verdi, gençliğin en militan ve kararlı kesimi bizim örgütlerimizde toplandı. Oldukça önemli sayıda bir gençlik kitlesini örgütledi. Ama bunun yanısıra bazı zaaflar da taşıdı. Bugün önümüzdeki görev, yeni atılımlar yapmak, en geniş gençlik yığınlarını kucaklamaktır. Bu nedenle zaaflarımızı aşmak zorundayız. Ve örgütlerimiz bu görevleri omuzlayacak güçtedir. Öte yandan hatalarımızı küçümseme ya da görmeme türünden bir hataya da düşmemeliyiz. Değerlendirmede düşeceğimiz her iki hata da, önümüzdeki görevleri başarmamızın önünde engel olacaktır.

Sakınmamız gereken bir diğer hata da değerlendirme yapıyoruz diye içe kapanarak, sınıf mücadelesinin üzerimize yüklediği görevleri aksatmaktır. Biz zaaflarımızı ve örgütlerimizin değerlendirmesini bile bir tek amaçla yapıyoruz: Devrim mücadelesini yükseltmek, sınıf mücadelesinin bize yüklediği görevleri yerine getirebilmek için. Mücadeleden koparak, mücadelenin dışında doğru değerlendirmeler de yapamayız. Değerlendirme faaliyetleri, sınıf mücadelesi görevlerimizi aksatmamalıdır.

Devrim Yolunda LİSELİ GENÇLİK

Konya Gazi Lisesi

Gazi Lisesi'nde hiçbir varlık gösteremeyen MHP–ÜGD'li faşistler bu yıl öğrenimi engelleyebilmek için polis-jandarma desteğinde okul açılır açılmaz yoğun saldırıya girişti. Öğrenciler faşist katillerin saldırılarına kararlılıkla karşı koydu. Her faşist saldırı püskürtüldü. Faşist katiller amaçlarına erişemeyince bu defa da vali yardımlarına koştu ve okulu kapattı. 5 Kasım'da okulun tekrar açılmasıyla birlikte faşist katiller öğrenimi engellemek, okulu tamamen kapatmak amacıyla tekrar saldırıya geçtiler. Gazi Lisesi öğrencileri, faşist saldırılar karşısına daha güçlü çıkabilmek amacıyla öğrenci - veli dayanışmasını sağlamak için faaliyeti yoğunlaştırdılar. Velilere mücadeleyi desteklemeleri için çağrı yaptılar. Yurtsever devrimci öğrencilerin bu çağrısı üzerine veliler, öğrencilerin yardımına koştu. 6 Kasım günü veliler okul dağılıncaya kadar okulda beklediler. 7 Kasım sabahı 1000'in üzerinde öğrenci velisi, Gazi Lisesi'nin önünde toplandı. Polis-jandarma okulu sararak öğrencilerin velilerle kaynaşmasını engellemeye çalıştı. Okulun önünde toplanan veliler ve YDGD'liler valiliğe kadar yürüyüş yaparak, valiliği işgal ettiler. Vali kaçtı ve halkın önüne çıkmadı. Valiliğin işgalini engelleyemeyen MİT ve sivil polisler, velilerin arasına girerek, eylemi provoke etmeye çalıştılar. Kitleler arasında teşhir olan polisin yerine bundan sonra jandarma gönderilecek diye propaganda yapmaya çalıştılar. Orada bulunan YDGD üyeleri, MİT ajanlarını ve sivil polisleri yaptıkları konuşmalarla teşhir ettiler. Veliler bu saldırılardan valiyi ve emniyet müdürünü sorumlu tutarak, okulda polisin de, jandarmanın da olmamasını istediler. O gün vali okula gelerek sanki diğer günler polisi okula dolduran kendisi değilmiş gibi, mücadeleyi yavaşlatabilmek için polisi okuldan kovdu. Polisin, bu güçlü direnişten sonra okuldan çekilmesi üzerine yerine jandarma gelmeye başladı. Gazi Lisesi öğrencileri polisi kovduğu gibi jandarmayı da okuldan kovmak için mücadeleyi aralıksız sürdürüyor.

Liselerde militan mücadele

Liseli gençlik okullar açılır açılmaz mücadeleye atıldı. Yurdun dört bir köşesinde militanca mücadeleyi yükseltti, yükseltiyor. Liseli gençliğin devrimci mücadelesinin alevi bütün okulları sarıyor. Liseli gençlik, polis ve jandarmanın azgın terörüne, faşist disiplin yönetmeliği ile tehdit edilmelerine rağmen militanca mücadeleyi yükselterek bütün saldırıları boşa çıkarıyor. Polis ve jandarmanın okullardan atılması, faşist disiplin yönetmeliğinin kaldırılması ve uygulamalarının iptal edilmesi, ders araç-gereçlerinin bütün öğrencilere parasız sağlanması, parasız eğitim ve öğrencilere okullarda serbest örgütlenme hakkının tanınması ve öğrenci birliklerinin gerçekleştirilmesi için mücadele bütün okulları sarıyor. Öğrenciler haklı talepleri için yükselttikleri mücadeleyi giderek daha da güçlendiriyorlar.

Okulların açılmasından beri geçen şu kısa dönem bile liseli gençliğin güçlü devrimci mücadele potansiyelini gözler önüne sermiştir. Bu bütün devrim güçlerine güven verirken, tüm karşı-devrimcilerin yüreğine korku salmaktadır.

Önümüzdeki dönemde faşist diktatörlüğün baskı ve terörünü daha da yoğunlaştırması da liseli gençliğin mücadelesini durduramayacaktır. Hiçbir güç DEMOKRATİK LİSE bayraklarının daha da yükselmesini engelleyemeyecektir.

Liselerde mücadele yükseliyor

OPERA TİCARET LİSESİ'NDE DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ GELİŞİYOR

Opera Ticaret Lisesi'nde barınamayan faşist katiller, 26 Ekim günü öğrencilere taşlı-sopalı ve silahlı olarak saldırdılar. Öğrenciler saldırı karşısında kararlılıkla direnerek katilleri kovaladılar. Faşist saldırının püskürtülmesinden sonra ANOD'lu öğrenciler, okuldaki DY ve KSD taraftarlarına demokratik lise mücadelesinin yürütülmesinde ve okul sorunlarının çözümünde izlenecek tavırları tartışmak amacıyla çağrı yaptılar. KSD taraftarı öğrenciler, ANOD'lu öğrencilerin çağrısını kabul etti. Bunun üzerine ANOD, KSD ve bazı DY taraftarı öğrencilerin katılımıyla toplantı yapıldı. Toplantı, öğrenci gençliğin birliğinin sağlanması yönünde ileri bir adım oldu.

KİMYA MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİ, SIKIYÖNETİMİN UZATILMASINI PROTESTO ETTİ

Ankara Kimya Meslek Lisesi öğrencileri 26 Ekim günü sıkıyönetimin uzatılmasını protesto ederek forum düzenlediler. Okuldaki DY'cu geçinenler forumun birlikte yapılması önerisini kabul etmediler. Eyleme katılmayacaklarını, hatta eylemi engelleyeceklerini söylediler. Forum başarıyla yapıldı. Bir ANOD'lu arkadaş, konuşma yaparak sıkıyönetimin uzatılmasını protesto etti. Forumdan sonra okulu saran polisler, okulda terör estirmeye başladılar. Forumda konuşan arkadaşı arayarak, tutuklamaya çalıştılar. Okulun dağılışında öğrenciler Motor Meslek Lisesi'ndeki arkadaşlarının mücadelesini desteklemek amacıyla Motor Meslek Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Bu arada polis öğrencilere saldırdı ve 3 arkadaşı yakalayarak gözaltına aldı. Polis, 24 saat gözaltında tuttuğu arkadaşlardan herhangi bir şey elde edemeyince serbest bıraktı.

DİKMEN LİSESİ'NDE YAPILAN FORUMDA MHP–ÜGD'NİN KAPATILMASI İSTENDİ

Dikmen Lisesi öğrencileri 5 Kasım günü MHP–ÜGD'nin kapatılması, MİT, Kontr-gerilla'nın dağıtılması için yürütülen mücadeleyi daha da yükseltmek amacıyla forum yaptılar. Foruma DY taraftarları çağrı yapılmasına rağmen katılmadılar.

Ayrıca Dikmen Lisesi öğrencileri sınıflarda yaptıkları konuşmalarla ilerici geçinen okul idaresinin polislerle işbirliği yapmasını teşhir ettiler.

GÜLVEREN LİSESİ'NDE FAŞİST SALDIRILAR PROTESTO EDİLDİ

6 Kasım günü bir faşistin dövülmesi nedeniyle 11 öğrencinin gözaltına alınmasını protesto eden Gülveren Lisesi öğrencileri 60 Evler Karakoluna giderek arkadaşlarının serbest bırakılmasını istediler. 60 Evler Karakoluna gelen veliler de öğrencilerin serbest bırakılmasını istediler. Polis kitlenin gücünden korkarak jandarmayı yardıma çağırdı. ANOD üyesi bir arkadaş konuşma yaparak arkadaşlarının serbest bırakılmasını istedi ve arkadaşlarını almadan ayrılmayacaklarını belirtti. Polis-jandarma azgınca öğrencilere ve velilere saldırdı. Kitleyi dipçikleyerek kurşunladı.

Gülveren Lisesi öğrencileri 7 Kasım günü gözaltına alınan öğrencilerin serbest bırakılması için mücadeleyi sürdürdüler. Sınıflarda dersler yapılmayarak, çeşitli toplantılar yapıldı.

ANKARA-KURTULUŞ LİSESİ, okulda barınan bir avuç Türkeşçi Niğde Yurdu'ndaki Türkeşçi faşistlerin de desteğini alarak, yurtsever, devrimci, demokrat öğrencilere saldırdılar. Öğrenciler buna sloganlarla karşılık verip 2 faşisti dövdü. Bunun üzerine dövülen faşistler jandarmalarla sınıfları gezip, biri ANOD üyesi olan 6 öğrenciyi jandarmaya gösterdiler. 6 öğrenci gözaltına alındı.

ESKİŞEHİR-SANAT OKULU, 14 Kasım günü okul öğrencilerine Hamamyolu bölgesinde saldıran Türkeşçi faşistler, öğrencilerin militanca direnişi ile püskürtüldüler. Türkeşçi faşistlerin 5-6'sının başı yarılırken, diğerleri ise silahlı olmalarına rağmen kaçtılar. Sanat Okulu öğrencilerinin mücadelesi durmayacaktır.

BALIKESİR SAĞLIK KOLEJİ, okul, parasız yatılı okul olmasına rağmen, öğrenciler ihtiyaçlarını (forma, defter, kitap vb.) kendileri karşılıyorlar.

Öğrenciler okula Ebe-Hemşire olarak girdiler, ancak bir süre sonra 1. ve 2. sınıfların sadece Ebe, 3. ve 4. sınıfların ise Hemşire olarak değiştirildiği duyuldu. Bunun üzerine öğrenciler bir toplantı yaparak bu karara karşı çıkılması gerektiği kararına vardılar. Ertesi gün 4 öğrenci müdüre çıktı. Müdür sadece 2.sınıflardan 100 kişiyi karşısında görünce, konuyla ilgileneceğini söyledi. 2. sınıfları 3. ve 4. sınıflar da destekledi.

Faşist bir öğretmenin bir öğrenciyi dövmesini öğrenciler protesto etti. İdare ise 21 öğrenciyi disipline verdi.

Bayram tatilinden sona ise öğrenciler bir forum düzenleyerek, uğruna mücadele edecekleri talepleri tartıştılar.

Sosyal-faşist saldırılar liseli gençliğin mücadelesini durduramaz

Yeni öğrenim döneminin başlamasıyla birlikte karşı-devrim, sivil faşistleriyle, resmi güçleriyle, İGD'li sosyal-faşistleriyle liseli gençliğin mücadelesine karşı topyekün saldırıya geçmiştir. Özellikle İstanbul liselerinde İGD, diktatörlüğün resmi güçlerinin yanında liseli gençliğe azgınca saldırmaktadır.

Ancak liseli gençlik, diktatörlüğün resmi güçlerinin ve İGD'nin bu saldırılarını püskürtmede militanca mücadelede kararlıdır. Ne İGD'li sosyal-faşistlerin, ne de diktatörlüğün resmi güçlerinin saldırıları öğrenci gençliğin mücadelesini engelleyemeyecektir.

İSTANBUL CUMHURİYET LİSESİ

Cumhuriyet Lisesinde İLD—İGD'li sosyal-faşistler, sıkıyönetim görevlileri ve sosyal-faşist idareciler, İLB'li öğrencilere karşı mücadelede tam bir birlik oluşturdular. İLB'nin bültenini dağıtan yurtsever devrimci öğrencileri İGD'li sosyal-faşistler okul idaresine ihbar etti. Kendileri de sosyal-faşist olan idarecilerle İGD'li sosyal-faşistler birleşerek öğrencilere saldırdılar. Öğrenciler bu saldırı karşısında kararlılıkla direndiler. Sosyal-faşist idareciler bir yandan öğrencilere saldırırken, diğer yandan da yurtsever devrimci öğrencileri jandarmaya şikayet ettiler. Sosyal-faşistlerin ihbarı üzerine jandarma birçok öğrenciyi yakalayarak gözaltına aldı.

İSTANBUL YEDİKULE LİSESİ

Proleter devrimcilerin ve yurtsever devrimci gençliğin kararlı mücadelesi sonucu Yedikule'de ve Yedikule Lisesi'nde tutunamayan sosyal-faşistler, devrimcilerin okuldaki etkinliğinden tedirgin olarak birtakım saldırılara giriştiler. Okuldaki 3 öğrenci kılıklı sosyal-faşistle, sosyal-faşist okul idarecileri dışardan getirdikleri 10 - 15 katille öğrencilere baskı yapmaya, tehditler savurmaya başladılar. Sosyal-faşist idareciler ve yandaşları öğrencileri tahrik ederek olay çıkarıp, İLB'li devrimcileri okuldan atmaya çabalamaktadırlar. Polis-jandarma okul dışından kimseyi okula almazken, bu 10 - 15 sosyal-faşist okula gelmekte, idarecilerin yanında saatlerce oturmakta, öğrencilere baskı yapmaktadır. Yedikule Lisesi'ndeki İLB'li yurtsever devrimci öğrenciler sosyal-faşistlerin baskı ve tehditlerine boyun eğmemekte, kararlılıkla mücadelesini sürdürmektedir. Öğrenciler bu sosyal-faşistleri okuldan atmak için bildiri dağıtarak geniş bir propaganda yürütmektedir.

İSTANBUL—BAKIRKÖY AKŞAM TİCARET LİSESİ

Bakırköy Akşam Ticaret Lisesi'ndeki İLB ve DY taraftarı öğrenciler, Bayrampaşa'da emekçilerin katledilmesini protesto ederek, dersleri bir gün boykot ettiler. Sloganlar atarak yürüyüş yaptılar. Ertesi gün sosyal-faşistler ve D.Solcular "bizden habersiz okulda hiç kimse eylem yapamaz" diyerek DY taraftarı arkadaşları tehdit ettiler. Bu tür tehditleri daha sonraki günlerde de sürdürdüler. Sosyal-faşistler okulun çıkışında öğrencilere saldırmaya kalktılar. Bir İLB'li arkadaş konuşma yaparak sosyal-faşistleri ve onların yanında yer alan D. Solcuları teşhir etti. Yapılan bu konuşmadan sonra İLB ve DY taraftarı öğrenciler slogan atarak yürüyüşe geçtiler. Bu arada sosyal-faşistler dışardan getirdikleri yandaşlarıyla öğrencilere saldırdı. Öğrenciler hep birlikte saldırıya karşı direndi. Sosyal-faşist saldırganlar püskürtüldü. İLB'li öğrenciler bu sosyal-faşistlerin saldırısını, yürüttükleri propagandayla teşhir ettiler.

Öğrenci-Veli Dayanışması Sonucu

Polis-Jandarma Geriletildi

Bir öğrenci arkadaşlarının gözaltına alınmasını protesto eden ve serbest bırakılmasını isteyen Konya-Ereğli Sanat ve Ticaret Lisesi öğrencileri sanat okulunu 9 Kasım günü sabah saat 10.3o'dan, akşam saat 6.15'e kadar işgal ettiler. Öğrenciler eylemi kırmak isteyen birkaç sosyal-faşist öğretmeni teşhir ettiler.

1000'in üzerinde öğrencinin Sanat Okulu'nu işgal ettiğini öğrenen polis ve jandarma eylemi kırmak için saldırıya geçti. Polis ve jandarma okulun çevresini sardı ve okula girmeye çalıştı. Öğrenciler polis ve jandarmaya karşı direnerek polis ve jandarmayı okulun içine sokmadı. YDGD'li gençler bir yandan okul öğrencilerinin işgalini desteklemek amacıyla okul önünde toplanırken velilerin de öğrencilerin eylemini desteklemesini ve okulda toplanmasını sağlamak amacıyla propaganda faaliyeti yürüttü.

Akşama doğru okulun önünde 1000'i aşkın veli toplandı. Veliler topluca slogan atarak kaymakamın gelmesini polis ve jandarmanın çekilmesini istediler. Veliler jandarmanın saldırı girişimini ve orada konuşma yapan kız arkadaşı gözaltına alma çabalarını boşa çıkardı. Akşamleyin saat 6.15 sıralarında öğrencilerin ve velilerin kararlı direnişi sonucu polis ve jandarmanın geri çekilmesi üzerine öğrenciler topluca okulu boşalttılar

Eskişehir

Eskişehir Cumhuriyet Lisesi yurtsever devrimci öğrencileri genel olarak Eskişehir'de başgösteren sarılık hastalığının okullarında da görülmesi ve 50 arkadaşlarının sarılık hastalığına yakalanması üzerine teşhir faaliyetini yoğunlaştırdılar. Öğrenciler, diğer taleplerinin yanı sıra sağlık, beslenme sorunlarının çözümlenmesi, sarılık hastalığına karşı önlem alınması, okulun özellikle de tuvaletlerinin temiz tutulması, okulda sürekli doktorun bulundurulması için okulda güçlü bir propaganda faaliyeti yürüttüler. Ayrıca öğrenciler yürüttükleri faaliyetin bir biçimi olarak da forum düzenlediler. Forumda yapılan konuşmalarda sorunların çözümlenmesi için mücadelenin sürdürüleceği belirtildi.

Öğrenci Birlikleri için mücadele güçleniyor

Daha dönemin başlamasından henüz kısa bir zaman geçmiş olmasına rağmen birçok lisede öğrenci birlikleri oluşturulması yolundaki mücadele oldukça yüksek bir düzeye ulaşmıştır. Bu mücadele giderek okuldan okula yaygınlaşmaktadır. Öte yandan birçok il ve ilçede de merkezi liseliler birliği oluşturulması yolundaki mücadele de giderek gelişmektedir. Liseli gençlik örgütlenme hakkını ancak militanca mücadele ederek elde edebileceğini hayat içinde daha iyi bir şekilde görüyor ve bu bilinçle hareket ediyor. Örgütlenme hakkını mücadelesiyle söke söke alıyor. Geçmişte köklü bir liseli gençlik örgütlenmesi ve liseli birlikleri geleneğinin olmamasına rağmen liseli gençliğin örgütlenme konusunda gösterdiği bu potansiyel dikkat çekicidir. Bu, liseli gençliğin mücadelesinin militanlığının ve liseli gençliğin birliğe ve örgütlenmeye karşı duyduğu istek ve potansiyelin bir ifadesidir. Bu istek ve potansiyelin bir sonucu olarak şimdiden birçok okulda öğrenci birlikleri kuruluyor, ya da kurulmasının şartları hızla olgunlaşıyor. Bu gelişme, liseli gençliğin örgütlenme mücadelesinin giderek güçleneceğine ve liseli gençliğin örgütlenmesinin hızla yaygınlaşabileceğine işaret etmektedir. Bunun için şartların uygun olduğuna işaret etmektedir.

Liseli gençlik, örgütlenme mücadelesini yükseltmeli, öğrenci birlikleri ve merkezi liseli birliklerini oluşturmak için çabalarını güçlendirmeli ve yaygınlaştırmalıdır. Bugün liseli gençliğin önünde bunun yanı sıra oluşturulan öğrenci birliklerini en iyi bir şekilde işletmek görevi de bulunmaktadır. Çünkü bu, diğer liselerde de öğrenci birlikleri için mücadelenin gelişmesi ve yaygınlaşması için başlıbaşına önemli bir etken rolünü oynayacaktır.

Mecidiyeköy Lisesi Müdürü Nazmi Gürbüz faşistler tarafından katledildi

● ÖĞRENCİLER ÖĞRETMENLERİNİN KATLEDİLMESİNİ PROTESTO ETTİLER.

ŞİŞLİ LİSESİ

Şişli Lisesi öğrencileri, Mecidiyeköy Lisesi Müdürü Nazmi Gürbüz'ün öldürülmesini nefretle karşılayarak protesto ettiler. İLB—DS—DY ve diğer grupların katıldığı bir forum düzenlenerek katliam protesto edildi. Foruma katılan 400 öğrenci forumdan sonra "MHP—ÜGD kapatılsın, MİT, Kontr-gerilla dağıtılsın", "polis-jandarma okullardan defol", "Kahrolsun Faşist Disiplin Yönetmeliği" sloganlarını haykırarak, yürüyüş yaptılar.

Öğrencilerin yaptığı bu forum ve yürüyüşten sonra polis-jandarma okulu basarak öğrenciler üzerinde terör estirdi. Polis-jandarma ilerde öğrencilerin yapabileceği herhangi bir eylemi nasıl bastıracağının ve dağıtacağının tatbikatını yaptı.

PERTEVNİYAL LİSESİ

Mecidiyeköy Lisesi Müdürünün katledilmesi Pertevniyal Lisesi öğrencilerince nefretle karşılandı. İLB—DY—DS taraftarı öğrenciler bir forum düzenleyerek, lise müdürünün katledilmesini protesto ettiler. Forumda yapılan konuşmalarda MHP—ÜGD teşhir edilerek, faşist katillere karşı mücadelenin nasıl yürütüleceği anlatıldı. Öğrencilerin birliğinden korkan İLD'li sosyal-faşistlerle, KSD'liler her ne kadar forumu engellemeye çalıştılarsa da öğrencilerin kararlılığı karşısında başarısız kaldılar. Okuldaki bir avuç İLD'li sosyal-faşistlerle, KSD'liler öğrencilerden tecrit oldular.

BAKIRKÖY İZZET ÜNVER LİSESİ

Bakırköy İzzet Ünver Lisesi öğrencileri eski öğretmenleri Nazmi Gürbüz'ün MHP ÜGD'li faşistlerce katledilmesini nefretle karşıladılar. Öğrenciler, öğretmenleri Nazmi Gürbüz'ü katleden faşist katilleri teşhir eden ve faşizme karşı mücadeleyi anlatan konuşmalar yaptılar. Öğrenciler tüm sınıflarda toplantılar yaparak 1 dakikalık saygı duruşunda bulundular. Daha sonra öğrenciler İLB'nin çağrısı üzerine bir günlük boykot yaptılar.

Okuldaki DS ve DK taraftarları İLB'nin protesto eylemlerini birlikte yapma çağrısını "polis-jandarma var, saldırır" diyerek reddettiler. Hatta DS taraftarları düzenlenen eylemleri engellemek için çaba sarfettiler.

İSTANBUL

Kabataş Lisesi

Kabataş Lisesi'nde yemeklerin kötü çıkması üzerine öğrencilerin ve öğretmenlerin bağırsakları bozuldu. Bu nedenle İLB, DY, DS, KSD taraftarı öğrenciler, eylem birliği yaparak yemeklerin düzgün ve kaliteli çıkması için mücadele yürüttüler. Yemeklerin yenmemesi için öğrencilere çağrı yaptılar. "Polis-jandarma okuldan defol" "yemekleri boykot edelim" sloganlarını attılar. Bunun üzerine polis bir hocanın da yardımıyla 1 İLB'li öğrenciyi yakalayarak gözaltına aldı. Polise engel olmaya çalışarak arkadaşını vermek istemeyen bir öğrencidaha polis tarafından yakalandı. Öğrenciler 2 arkadaşlarının polis tarafından alınması üzerine eylemi alınan arkadaşları serbest bırakılıncaya kadar sürdürme kararı aldılar. Öğrencilerin kararlılığı karşısında polis yakaladığı 2 devrimci öğrenciyi serbest bırakmak zorunda kaldı. polis-jandarma okulu kordon altına alarak, jop ve dipçikle öğrencileri sınıflara sokmaya çalıştı. Sosyal-faşistler, öğrencilerin eylemini kırmak için polis ve jandarmaya yardım etti.

Öğrencilerin bu eylemi karşısında okul idaresi gerileyerek, ÖYK'nın kurulmasını, yemeklerin tespitini ve diğer sorunların çözümünü ÖYK'nın yapmasını kabul etti. Kabataş Lisesi öğrencileri şimdi ÖYK'yı kurmak ve mücadeleyi daha örgütlü bir şekilde sürdürmek için faaliyetlerini sürdürüyorlar.

BEYOĞLU ERKEK LİSESİ

Beyoğlu Erkek Lisesi'nde İLB'li öğrenciler en geniş öğrenci yığınlarını faşist-feodal eğitime karşı mücadeleye sevketmenin önemli bir aracı olan öğrenci temsilciliğinin seçilmesi için yoğun bir faaliyet yürüttüler. Bu arada İLB'li öğrenciler, DY, DS taraftarlarına ve tüm öğrencilere temsilcilik seçimi için çağrı yaptılar. İLB'li öğrencilerin çağrısına DY'liler belirli bir görüşümüz yok diye cevap verirken, en geniş öğrenci yığınlarını mücadeleye sevketmek diye bir düşüncesi olmayan DS'cular karşı çıktı. DS'cular tüm okul kitlesinin katıldığı bir seçimin olamayacağını, İLB, DY ve DS taraftarı öğrencilerin katıldığı bir seçimle okul komitesinin seçilmesinin gerektiğini belirttiler. İLB'li öğrenciler, DS'lilerin bu tavrına karşı çıkarak tüm okul öğrencilerinin katıldığı bir seçim yapılması için faaliyetlerini sürdürdüler. Yürütülen bu faaliyet sonucu gerek okul idaresi, gerekse DY ve DS'liler öğrenci temsilciliği seçimlerini kabul ettiler. Daha sonra İLB'li öğrenciler kendi aralarında bir toplantı yaparak, adaylarını belirlediler. İLB'liler adaylarını belirledikten sonra, tüm okulda güçlü bir propaganda faaliyetine giriştiler. Sınıf toplantıları yapıldı. Liseli gençliğin sorunları ve çözüm yöntemleri anlatıldı. İLB'li aday, sınıflarda konuşmalar yaptı. Ancak idare İLB'li adayı "disiplin suçu var" diyerek öğrenci temsilciliği adayı olarak kabul etmedi. Bunun üzerine İLB'liler sınıflarda faşist disiplin yönetmeliğini teşhir eden konuşmalar yaptı. Seçimlere katılan diğer İLB'li arkadaş, öğrenci temsilciliğini kullanılan 372 oyun 165'ini alarak ezici bir çoğunlukla kazandı. DY'li aday 73, DS'li aday 65 oy olda. 64 öğrenci de çekimser kaldı.

YDÖ, öğrencilerle dayanışma çağrısı yaptı

Yeni öğrenim döneminin başlamasıyla birlikte egemen sınıflar yeni ekonomik ve siyasi saldırılarla ortaöğrenim gençliğinin ufkunu daha da karartmaya çalışmaktadırlar. Bütün emekçi kitleler için hayatı çekilmez hale getiren zamlar, devalüasyon, hayat pahalılığı öğrenci gençliği de alabildiğine etkilemektedir. Öğrenci gençliğin barınacak, karnını doyuracak olanakları yoktur. Kısmi olarak var olanlar da elinden alınmaya çalışılmaktadır. Yapılan son zamlarla defter, kitap ve bütün okul malzemeleri geçen yılki fiyatların bile birkaç katına çıkmış, ders kitapları pahalı olmasının yanı sıra bulunamaz hale gelmiş, kitapçıların önlerindeki kuyruklar uzadıkça uzamıştır. Okullarda yardım parası, kayıt parası adı altında sürdürülen soygunlar bu yıl da devam etmiştir. Diğer yandan diktatörlük öğrencilerin ekonomik ve demokratik talepleri doğrultusunda verdikleri her mücadeleye saldırmakta, okulları polis-jandarma kışlası haline getirmeye çalışmakta, disiplin cezaları artırılmakta, öğrenciler tutuklanmakta, işkence görmekte, sürülmekte, okuldan atılmaktadır. Öğrencilerin faşist-feodal eğitime, faşist disiplin yönetmeliğine karşı verdiği mücadele boğulmaya çalışılmaktadır. Disiplin yönetmelikleri daha da faşistleştirilmekte, yeni yasalar çıkarılmaya çalışırılarak bu saldırı daha da yoğunlaştırılmak istenmektedir. Sıkıyönetim paşaları da üstüste bildiriler yayınlayarak bir yandan tehditler savurmakta, öğrencilere gözdağı vermeye çalışmakta, diğer yandan da demagoji yapmasını ihmal etmemekte, devrimci öğrencileri "öğrenim özgürlüğünü engellemek"le suçlarken, kendilerini de "öğrenim özgürlüğünün koruyucusu" gibi göstermeye çalışmaktadırlar. Öğrenci gençliğin mücadelesini "küçük gruplar", "dışardan gelen kışkırtıcılar" "aşırı silahlı eylemciler" vb. demagojilerle karalamaya çalışmaktadırlar.

Bu durum ortaöğrenim gençliğini yığınlar halinde düzenden koparmakta, mücadeleye itmektedir. Bu durum gençliğin önüne tek alternatif koymaktadır: Mücadele etmek. Yiğit ortaöğrenim gençliğimiz geçmiş yıllarda verdiği şanlı mücadelesini bu yıl da yükseltecek, yeni şanlı mücadele örnekleri verecektir.

Ancak bu öğrenim döneminde ortaöğrenim gençliğinin dikkat etmesi, üzerinde önemle durması gereken bir husus daha vardır. Ortaöğrenime yöneltilen saldırılar yalnızca öğrencileri hedeflememektedir. Bu saldırıların hedefi aynı zamanda öğretmenlerdir. Egemen sınıfların saldırıları bütün emekçi kitleler gibi öğretmenler için de hayatı çekilmez hale getirmiştir. Ücretler, temel ihtiyaçlara bile yetmemektedir. Hayat pahalılığı, yeni zamlarla, devalüasyonlarla, her geçen gün biraz daha artmaktadır. Öte yandan faşist çeteler, öğretmenlere yönelik saldırılarını, katliamlarını yoğunlaştırıyorlar. Son birkaç günde öldürülen, saldırıya uğrayan, yaralanan öğretmen sayısı 10'u bulmuştur. Son 20 ayda 75'den fazla öğretmen katledilmiş, bir o kadarı da yaralanmış, tutuklunmuştur. Faşist diktatörlüğün öğretmenlere

Devamı Sayfa 14'de

ANADOLU LİSESİ

Anadolu Lisesi yatılı bölümü öğrencileri okulda birliği, dayanışmayı sağlamak, haklarını korumak ve taleplerini elde etmek için öğrenci temsilcilerini seçtiler. Öğrenci temsilcileri her etüd sınıfında ayrı ayrı yapılan seçimlerle oluştu. Her sınıftan demokratik bir şekilde seçilen öğrenci temsilciliğini yürüten güçlü faaliyet sonucu okul idaresi kabul etmek zorunda kaldı. Anadolu Lisesi öğrencileri, öğrenci birliğini kurmak için aralıksız faaliyetlerini sürdürüyorlar.

Stalin ve dünya gençliğinin birliği

Stalin, dünya gençliğinin enternasyonal dayanışma ve birliğinin en büyük savunucusu ve yol göstericisidir. Stalin zamanında dünya gençliğinin birliği sürekli gelişmiş ve güçlenmiş, en üst düzeye ulaşmıştır. Emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelede birleşen dünya gençliği, bu mücadelede Stalin'in yakın ilgi ve desteğini bulmuştur. Dünya gençliğinin büyük dostu ve yol göstericisi Stalin, dünya gençliğinin dayanışma ve birliğine her zaman büyük önem vermiştir.

STALİN, BÜYÜK BİR PROLETER ENTERNASYONALİSTİ

Stalin, her dönemde proleter enternasyonalizminin kararlı bir savunucusu olmuştur. Her zaman enternasyonalizm dolu bir ruhla şovenizme, milliyetçiliğe, enternasyonalizmin düşmanı sağ ve "sol" oportünizme karşı savaşan Stalin, ulusal soruna yaptığı değerli Marksist-Leninist katkılarla, proletarya ve ezilen halkların yolunu aydınlatmıştır. Stalin, proletarya, halklar ve gençliğin sorunlarının tüm kapitalist dünyada aynı olduğunu, düşmanların ortak olduğunu ve kurtuluşun ancak emperyalizme ve gericiliğe karşı birleşerek mücadele edilmesiyle olacağını sürekli göstermiştir. Bu birlik ve mücadelenin önüne geçmek için emperyalizmin yaydığı şoven, milliyetçi görüşlere karşı kararlılıkla savaşmıştır.

Bu temelde emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadeleyi yükselten proletarya ve halklar en yakın desteği Stalin'den görmüştür. Stalin ve onun yönetiminde Sovyetler Birliği, dünya proletaryası, halkları ve gençliğinin emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelesinde en büyük maddi ve manevi desteği sağlamıştır.

Dünya gençiliği bu enternasyonalist desteği, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinde, İkinci Dünya Savaşında en güçlü bir biçimde yaşamıştır. Bu enternasyonal destek, dünya gençliğinin mücadelesini, dayanışmasını ve birliğini daha da yükseltmiştir. Stalin döneminde dünya gençliğinin birliği sürekli gelişmiş ve sağlamlaşmıştır. Stalin, bu birlikle yakından ilgilenmiş, onu daha da yükseltmek için gençliğe yol göstermiştir.

STALİN, KOMİNTERN VE KOMÜNİST GENÇLİK ENTERNASYONALİ

Stalin, Lenin'in ölümünden sonra Komünist Enternasyonal'e başarılı bir şekilde önderlik etmiştir. Stalin, komünist partilerin gerek emperyalizm ve gericiliğe karşı, gerekse her türden oportünizme karşı mücadelelerini kararlıca desteklemiş yol göstermiştir. Stalin'in önderliğinde Komintern sürekli güçlenmiş, sağlamlaşmıştır. Komintern yönetiminde komünist partiler, parlak başarılar kazanmıştır. Proletarya ve halkların mücadelesi güçlenmiş, zaferler kazanmıştır.

Stalin, Komünist Gençlik Enternasyonal'i (KGE)'nin çalışmalarıyla da yakından ilgilenmiş, destek olmuştur.

20 - 26 Kasım 1919'da kurulan KGE, her zaman Komintern'e bağlı olarak fedakar ve yılmaz bir mücadele yürütmüştür. Dünya gençliğinin birlik ve dayanışmasının en üst düzeyde bir ifadesi olan KGE, dünya gençliğinin güçlü bir temsilcisi, çıkar ve özlemlerinin kararlı bir savunucusu olmuştur. KGE, tek tek ülkelerde komünist partileri önderliğinde mücadele eden gençliği bünyesinde birleştirmiş, eğitmiş, dostluk ve dayanışmalarını gerçekleştirmiştir. Dünya gençliği KGE'yi her zaman yanında, mücadelesinin en önünde bulmuştur. KGE, emperyalizme ve gericiliğe, şovenizme ve milliyetçiliğe karşı amansızca savaşmıştır. KGE, sarı Sosyalist Gençlik Enternasyonal'ine karşı kararlı bir mücadele yürütmüştür.

Komintern, KGE'nin çalışmalarıyla yakından ilgilenmiş, ona yol göstermiştir. Komintern, tek tek ülkelerde komünist gençlik örgütlerinin sorunlarına kadar, KGE'nin tüm çalışma ve sorunlarıyla yakından ilgilenmiştir. Stalin, gerek bizzat, gerekse Komintern aracılığıyla KGE'yi dikkatle izlemiştir. Stalin, KGE ve komünist gençlik örgütlerinin mücadele ve sorunlarına, teori ve pratikte yol göstermiştir. Stalin, komünist gençlik örgütlerinin ve KGE'nin, komünist partileri ve Komintern önderliğindeki mücalelerine derin ve kapsamlı çözümler getirmiştir. Bu, Stalin'in dünya gençliğinin örgütlenme, mücadele ve birliği için gösterdiği çabaların bir göstergesidir.

DDGF VE UÖB'NİN KURULMASI

Stalin bu çabayı, KGE'nin, Komintern'e bağlı olarak kendini feshetmesinden sonra da daha artan bir ilgiyle sürdürmüştür. İkinci Dünya Savaşından sonra dünya gençliğinin gelişen dayanışma ve dostuğuna Stalin büyük önem vermiştir. 1945'te Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF', 1946'da Uluslararası Öğrenci Birliği (UÖB), Stalin ve komünistlerin bu çabasının bir sonucu olarak kurulmuştur. DDGF ve UÖB, dünya komünist ve anti-faşist, anti-emperyalist gençliğinin dayanışma ve birliğinin en güçlü ifadeleri olmuş, emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadeleyi güçlendirmiştir. Stalin, ölümüne kadar DDGF ve UÖB'nin çalışmalarıyla yakından ilgilenmiştir. Stalin, o dönemde özellikle emperyalizmin ajanı Titocu modern revizyonizmin maskesini indirerek, dünya gençliğinin birliğinin sağlamlaşmasına büyük bir katkıda bulunmuştur.

Stalin, her dönemde, dünya gençliğinin enternasyonal dayanışma ve birliğinin kararlı bir savunucusu olmuştur. O, dünya gençliğinin birliğini yakından desteklemiş ve yol göstermiştir. Stalin döneminde dünya gençliğinin birliği sürekli güçlenmiş ve sağlamlaşmıştır. Dünya gençliği işte bu nedenle Stalin'i unutamamıştır, unutamıyor.

STALİN SAVUNULMADAN DÜNYA GENÇLİĞİNİN BİRLİĞİ SAVUNULAMAZ

Burjuvazi ve her çeşit revizyonist, Stalin'e alçakça saldırıyor. Bunlar, dünya gençliğinin birliğinin en büyük düşmanıdır. Emperyalistler ve gericiler dünya gençliğinin birleşerek, kendilerine yönelmemesi için, ona azgınca saldırmakta, şovenizm ve milliyetçiliğin zehirlerini kusmaktadırlar. Troçkistler, Titocu, "Euro Komünist". Maocu. Kruşçevci revizyonistler, dünya gençliğinin birliğini sabote etmişler, etmektedirler. Özellikle Kruşçevci revizyonistler bunda başrol oynamaktadır. DDGF ve UÖB'yi ele geçiren bu revizyonistler, gençliği kendi sosyal-emperyalist emellerine alet etmek için dünya gençliğinin birliğini sahtekarca savunur gözükmüş, onu emperyalizme, kölelik ruhuyla eğitmeye, mücadeleden vazgeçirmeye çalışmışlardır. DDGF ve UÖB, bugün kapitalizmi savunan, gençliği emperyalizme teslim olmaya çağıran örgütlerdir. Ülkemizde sömürü düzenini, faşist diktatörlüğü savunan İGD, bugün DDGF'nin bir üyesidir. DDGF ve UÖB' de demokratik işleyiş yok edilmiş, devrimci güçlerin birliği parçalanmıştır.

Burjuvazi ve revizyonistler her alanda olduğu gibi dünya gençliğinin birliğinin en azılı düşmanları olduklarını Stalin'e saldırarak gösteriyorlar. Onlar, Stalin'in dünya gençliğinin birliğine katkılarını, yardımlarını ve yol göstericiliğini yok etmeye çalışıyorlar. Bununla dünya gençliğinin birliğini engelleyebileceklerini zannetmektedirler. Stalin'e saldıranlar, dünya gençliğinin birliğinin en azılı düşmanlarıdır.

Dünya gençliğinin birliği, diğer şeylerin yanı sıra, ancak Stalin savunularak gerçekleşebilir. Stalin savunulmadan dünya gençliğinin birliği savunulamaz. Dünya gençliğinin birliği, Stalin'in değerli Marksist-Leninist katkılarına sahip çıkılarak, onun dönemindeki güçlü birliğin mirası temel alınarak gerçekleşebilir. Dünya gençliğinin birliği, Marks, Engels, Lenin, Stalin'in ışıklı öğretilerinin aydınlığında yükselebilir. Marksizm-Leninizmin büyük öğretmeni Stalin bu birliğin yolunu göstermektedir.

STALİN YILI VE DÜNYA GENÇLİĞİNİN BİRLİĞİ

Bugün dünya gençliğinin gerçek komünist ve devrimci temsilcileri bunun bilincindedir. Onlar, bunu III. Enternasyonal Gençlik Kampı'nda gösterdiler. III. Enternasyonal Gençlik Kampı'nda Stalin Yılı, komünist ve devrimci gençlik temsilcileri tarafından büyük bir coşku ve kararlılıkla kutlanmıştır. Dünya gençliğinin birliğinin Stalin savunularak gerçekleşebileceği, daha açık bir şekilde görülmüştür.

Gerçek Marksist-Leninist partilerin Stalin yılı ile ilgili aldıkları kararlar, onların önderliğinde her geçen gün dayanışma ve dostluğu gelişen dünya gençliğinin birliğini daha da güçlendirmektedir. Stalin Yılı'nda dünya gençliğinin enternasyonal dayanışması daha yükselmiştir.

Stalin Yılı'nı kutlarken, Stalin'i savunarak, onun öğretilerine sahip çıkarak, enternasyonal dayanışmayı en üst düzeye çıkarmak, dünya gençliğinin önünde duran şerefli bir görevdir.

Gençliğin enternasyonal birliği mutlaka zafere ulaşacaktır.

STALİN'DEN ANILAR

Stalin ve çocuklar

– VODOPİANOV –

Vodopianov, en çarpıcı ve en ünlü uçuşlardan biri olan ve bütün dünyanın bahsettiği bir uçuşu gerçekleştiren bir Sovyet kahramanıdır. Kuzey Kutbuna bir kaşif grubunu bırakan *ilk pilottur.*

Kuzey Kutbuna yaptığı inişten önce Çeliuskin seferi üyelerinin kahraman bir şekilde kurtarılmasında yer almıştı.

* * *

O ünlü günde, Çeliuskin seferi üyeleri, ülke liderlerinin yanında, Kremlin duvarının önünde yer aldılar. Moskovalılar, coşkulu bir şekilde bizi alkışlıyorlardı. Çiçekler.. müzik... Bütün yüzler duygu ve sıcak bir sevgiyle ışıldıyordu. Birdenbire, tribünün yanında çocuklarımı, Vera ve Vova'yı farkettim. Onları çağırdım. Nöbetçi çekildi ve çocuklar tribüne çıktılar. Onlara küçük bayraklar verdim.

– Göstericileri selamlayınız!

Ame Vera ve Vova, mükemmel bir şekilde süslenmiş dizi dizi insanlarla hiç ilgilenmiyorlardı. Bakışları, birini arayarak, ısrarla tribüne takılıyordu.

Küçük oğlum kulağıma fısıldadı – Baba, Stalin nerde?

Cevap vermeye vaktim olmadı. Bizzat Stalin, gülümseyerek bize doğru geldi.

– Çocukların ellerini sıkarak – Günaydın, Senin adın ne? dedi.

– Vera

– Ya seninki?

– Vova

– Vova ha! Öğretmenine babanın Çeliuskinleri kurtardığını söylemekten korkan sendin değil mi?

Vova gözlerini Stalin'e çevirdi.

– Hiç de korkmadım. Fakat babamın onları kurtarmayı başarıp başarmadığını bilmeden nasıl söylerdim?

Stalin neşeyle güldü.

Devletin en önemli işlerinin yükünü taşıyan bu adamın Pravda'nın sütununda karım tarafından anlatılan bu küçücük hikayeyi hatırlamasına çok şaşırdım.

Çağımızın en büyük adamının, yüreğinde çocuklar için taşıdığı aşkın enginliğini canlı bir şekilde hissettim.

Stalin'i gördüm

Mamliakat Nakangova, pamuk toplanmasını hızlandırmak için basit ve etkin bir yöntem bulmasını bilmiş genç bir Tacik Kızıdır. Stahanovcu çalışması Lenin nişanıyla ödüllendirilmişti.

Kremlin'de Kalinin ona nişanı taktıktan sonra, Stalin'le konuştu.

* * *

O gün, yoldaş Stalin'i gördüm.

Beni selamladı ve gülümseyerek bana şunu söyledi:

– Pekala Mamliakat, derslerin nasıl gidiyor?

İyi çalıştığımı söyleyerek sorusunu yanıtladım. Bunları anlatırken, onu hayranlıkla izliyordum.

Ona bir kitap sundum.

Bu ilk kez Tacik dilinde yayınlanan Lenin üzerine yazılmış onun bir kitabıydı.

Tam kitabı ona verirken, ithaf yazısını unuttuğumu hatırladım.

Ona dedim ki:

– Stalin babacığım, bir saniye kitabı bana geri ver. Bir şey yazmayı unuttum.

Tatlılıkla gülümsedi ve kitabı bana geri verdi. Tacik dilinde şunu yazdım.

"Stalin babacığım, derslerimi iyi çalışıyorum!"

O zaman beni öptü ve bir resminin arkasına bir çırpıda şunu yazdı:

"Mamliakat Nakangova'ya iyi öğrendiği ve çalıştığı için – J. Stalin"

Ve bana uzattı. Bu, hayatta sahip olduğum en sevgili ve en değerli hediyedir.

Stalin bana başka bir hediye daha verdi.

Koluma altın bir saat taktı.

Tacikistan'da, eve döndüğümde, tüm çocukları toplayacağım ve onlara uzun uzun Stalin yoldaşı nasıl gördüğümü ve onunla konuştuğunu anlatacağım.

TKP ve TİKP'nin diktatörlüğe çağrısı:

Yurtlara yönelik saldırıları artırın!

Yıllardan beri öğrenci gençlik için başlıbaşına sorun olan yurtlar üzerinde koparılan yaygaralar, geçtiğimiz günlerde daha da yoğunlaştı. TKP ve TİKP–Aydınlık revizyonistleri bu konuda da sürdürdükleri karşı-devrimci görevlerini bugün daha da yoğun bir biçimde sürdürmekte, yurtlardaki devrimci mücadeleye yönelttikleri saldırılarını gericiliğin saldırılarıyla birleştirmekte daha açık ve istekli davranmaktadırlar.

TKP'nin sesi Politika gazetesi ve Aydınlık, son günlerde yurtlardaki öğrencilere ve mücadelelerine saldıran yayınını yoğunlaştırmıştır. Bu iki karşı-devrimci mihrak, yurtların birer "silah deposu", "saldırı üssü" haline getirildiği vb. demagojileri yayarak, öğrencilerin devrimci mücadelesini karalamaya çalışmakta ve yurtları, yurtlarda gelişen mücadeleyi diktatörlüğe hedef gösterip, yurtlar üzerindeki devlet denetimini artırması, diktatörlüğün resmi güçlerinin yurtlara saldırması, yurtlardaki mücadeleyi bastırması boğması için devleti göreve çağırmaktadırlar.

Bugün öğrenci gençliğin en önemli sorunlarından biri olan barınma sorununa ilişkin olarak parmaklarını oynatmayanlar, yurtlarda faşist işgallerin kırılıp, devrimcilerin yurtlara girmesi, yurtlarda etkinlik kurmasıyla birlikte koro halinde diktatörlüğün yanında yer alıp, yurtlar üzerindeki baskıların artırılmasını, devrimci öğrencilerin yurtlardan atılmasını istemektedirler. Öğrenci gençliğin çok iyi bildiği gibi yurtlar üzerinde oynanan oyunlar yeni değildir. Öğrenciler, ev bulamayıp sokakta kalırken, bulabildiklerinde de bodrum katlarında, rutubetli, sağlıksız, içlerinde hayvanın bile yaşamayacağı izbeliklerde binlerce lira kira verip otururken, yurtlar, polis-jandarma kışlaları haline getirilmiş, bir avuç faşist milise işgal ettirilmiştir. Öğrenci gençliğin yükselen mücadelesiyle sivil faşistleri kovup yerleştiği yurtlardan ise öğrenciler atılmaya çalışılmıştır. Öğrencilerin yurtlara girmemesi için faşist "başarı belgesi" "emniyet belgesi" gibi engeller çıkartılmaya çalışılmıştır. Bunlar yetmeyince öğrencilerin yurtlardaki demokratik hakları gasbedilmeye çalışılmış, yurtlarda her türlü devrimci faaliyete yasak konarak, öğrencilerin mücadelesi boğulmaya çalışılmıştır. Fakat öğrenci gençlik bunları boşa çıkarmış, yurtları demokratik mevziler haline getirmek için mücadelesini yükseltmiştir. Bu mücadele sonucu sivil faşistler yurtlardan sökülüp atılırken, aynı zamanda faşist tedbirlerin birçoğu işlemez hale getirilmiş, yurtlardaki demokratik haklarını genişletmiş bazı hakları fiili olarak elde etmiştir. Öğrenci gençliğin gelişen bu devrimci mücadelesinin karşısında diktatörlük de yeni saldırı hazırlıklarını girmiştir. Yurtlarda yükselen devrimci mücadele aynı ölçüde TKP ve TİKP–Aydınlık revizyonistlerini de rahatsız etmiş ve onlar da karşı-devrimci görevlerini yerine getirmeye çalmışmış, saldırılarını yoğunlaştırmışlardır.

TKP'nin gerici borazanı Politika, 12 Kasım 1979 tarihli sayısında Ege Üniversitesi Bornova Yurtlarında devrimci öğrencilerin, öğrencilere saldırdığını söyleyerek, "güvenlik" önlemlerinin alınmasını istemekte, diktatörlüğe görevini hatırlatmaktadır. O şöyle demektedir:

"Gerekli güvenlik önlemlerinin alınmaması halinde Maocu grubun (kastettiği grup Halkın Kurtuluşu'dur) saldırılara girişebileceği..."

(...)

"Bornova polisi ve yurt idaresi bu gelişmelere kayıtsız kalıyor..."

Aydınlık adlı paçavra ise İstanbul DGB Genel Başkanının faşist Başbakan Demirel'e ve Gençlik ve Spor Bakanı Talat Asal'a çektiği telgraflara 19 Kasım 1979 tarihli sayısında yer vermiştir:

"3500 kişilik bir yurdun üç-beş kendini bilmeze terkedilmesi utanılacak bir durumdur. Bütün gençlik, bu bir avuç zorbalardan nefret ettiği ve onları istemediği halde, yurdu onların eline bırakanlar bu tutumdan vazgeçmelidirler.

"Yetkililere düşen görev, bunları kanun önüne çıkarmak ve silahlı zorbaların değil, öğrencilerin barınması gereken bu yurttan atmaktır.

"Kredi ve Yurtlar Kurumu ve diğer yetkilileri göreve çağırıyoruz."

"Bu uygulama ile yurtların iki zorbanın eline teslim edilmesi" (D. Perinçek, 13 Ekim 1979 tarihli Aydınlık)

Görüldüğü gibi Aydınlık ve Politika aynı görüşte birleşmekte, yurtlara polisi-jandarmayı davet etmektedirler. Aydınlık ve Politika'nın yurtlar konusunda birleştikleri nokta sadece bu kadar değildir.

Bilindiği gibi TKP'nin besleme örgütü İGD'liler geçmiş yıllardan beri yurtlara ve yurtlardaki mücadeleye yönelik saldırılarını sürdüregelmektedirler. Geçen yıl İzmir'de yurtların kapatılmasına karşı direnen öğrencilere saldırmış direniş çadırlarını kurşunlamışlardır. Bu öğrenim yılı başında taktik değiştirip, yurtlara sızmaya, yurtları birer saldırı üssü haline getirmeye çalışmışlardır. Ancak bunu başaramadıkları yurtlara —ki Bornova Yurtları bu yurtlar arasındadır— dışardan saldırmakta, bu saldırılarında bir yandan diktatörlüğü yanlarına çağırırken, diğer yandan bu yurtların "silah deposu", "saldırı üssü" olduğu demagojisini yayarak, diktatörlüğün resmi güçlerine saldırı davetiyesi çıkarmaktadırlar.

Politika, aynı yazısında şöyle diyor:

"Yurtlar onların silah deposudur"

(...)

"Her saldırıdan sonra yurtlara kaçıyorlar."

Aydınlık da çeşitli yazılarında şunları söylüyor:

"Sahte tanıtma kartlarıyla silahlı militanlar yurda sokulmakta, geceleri silahlı nöbetler tutulmaktadır" (19 Kasım 1979 tarihli Aydınlık, İstanbul DGB Genel Başkanının açıklamasından"

"Yurtları bir avuç zorbaya teslim ettiği"

(...)

"Solcu koridorunda ise sahte solcu şefler zorbalık yapmaktadır. Onlar da gençliğe baskı yapıyorlar. (10 Ekim 1979 tarihli Aydınlık, Trabzon DGB başkanının açıklamasından)

Görüldüğü gibi TKP ve Aydınlık'ın birleştiği noktalardan biri de "devrimcilerin zorbalığı"dır. TKP ve Aydınlık, öğrencileri bir avuç zorba olarak tanıtıp, onların mücadelesine saldırıp, yurtlardaki faşist işgallerin kırılması mücadelesini karalamaya çalışırken, demagojiyi de eksik etmemekte, öğrencilerin barınma sorununa sahip çıkar görünmektedir. Oysa öğrenci gençlik yılların verdiği tecrübeyle bu iki sosyal-faşist mihrakın gençliğin sorunları için mücadele etmeyeceğini gayet iyi bilmekte, bu karşı-devrimcileri iyi tanımaktadır.

Yurtların öğrenci gençliğin mücadelesindeki yeri ve öneminin kavranması için bu karşı-devrimci saldırıların yoğunluğu tek başına bile yeterlidir. Öğrenci gençlik mücadelenin bu güçlü mevzilerinden yeterince yararlanmalı, yurtları, demokrasi mücadelesinin yükseldiği alanlar haline getirmeli; bütün karşı-devrimci tertipleri boşa çıkarmalı, her türden revizyonisti teşhir ve tecrit etmelidir. Revizyonistlerin bu saldırılarının öğrenci gençliğin yurtlarda verdiği devrim mücadelesini hedeflediği açık bir gerçektir. Bu karşı-devrimci saldırıya karşı, mücadele etmek öğrenci gençliğin tümünün sorunudur. Bu nedenle öğrenci gençlik, karşı-devrimin saldırılarını püskürtmek, bu saldırıları boşa çıkarmak için birleşmelidir. Devrimci gençlik güçleri de faşist diktatörlüğün yurtlara karşı saldırılarını göğüslemek ve bu iki revizyonist mihrakın oyunlarını boşa çıkarmak, karşı-devrimci emellerini kursaklarında bırakmak için birleşmelidir. Bu birliğin önemi giderek daha da artmaktadır. Devrimci gençlik güçleri arasında birliği gerçekleştirmek ve güçlendirmek için kararlı, sabırlı, ilkeli bir mücadele sürdürülmelidir.

Devrimci Yol taraftarları birçok yerde olduğu gibi, yurtlarda da birlikten yana olumlu tavrını hakim kılmalıdır. Kurtuluş ve D. Sol gibi devrimci-demokrat gruplar da İGD'li sosyal-faşistlerle kol kola yürümektan vazgeçmeli, revizyonizmle bütün bağlarını koparmalı, devrimci mücadelede yerlerini almalıdırlar.

Bugün yurtlarda birliğin şartları vardır. Bu geliştirilmelidir. Karşı-devrimi geriletmek, yurtları devrimin mevzileri haline getirmek ancak kitlelerin katıldığı güçlü bir birliğin gerçekleştiği bir mücadele ile mümkündür.

Şişli SBF açılmalıdır

Şişli Siyasal Bilimler Yüksekokulu'nda verilen mücadele bu yıl yeni boyutlar alarak sürüyor.

Şişli Siyasal Bilimler Yüksekokulu, anti-faşist potansiyelin güçlü olduğu okullardan biridir. Diktatörlük de bu potansiyeli bölmek için yıllardanberi sürdürdüğü oyununu bu yıl da yinelemektedir. Faşist diktatörlük birkaç yıldan beri Siyasal öğrencilerinin birliğini bozmak için çeşitli oyunlar sergilemektedir. Binaları ayırmak, okulu fakülte, yüksekokul diye bölmek gibi. Siyasal öğrencileri yıllardır sürdürdükleri mücadele sonucu sivil faşistleri okullarından söküp atmış, yemek vb. sorunlarını çözmüş, fakülte hakkını söke söke almıştır.

Bu yıl okulun fakülte olmasıyla birlikte daha sınavlar döneminde mücadeleyi başlatmıştır. Okul, fakülte olduktan sonra okul idaresi aldığı bir kararla okul öğrencilerini ikiye bölmüş, bir kısmını Bahçelievler'deki yeni binaya taşırken, bir kısmını da eski binada öğrenime devam etmesine karar vermiştir. Ancak Siyasal'ın mücadeleci öğrencileri bu karara karşı çıkmışlar, okulda Dev-Sol, Dev-Yol, Kurtuluş ve proleter devrimci hareketin taraftarları birleşerek bir imza kampanyası başlatmışlar, sınav dönemi olmasına rağmen 1000'e yakın imza toplamışlardır. Ortak "Devrimci SBF öğrencileri' imzalı basın bildirisi hazırlamış, basına vermişlerdir. Aynı imzayla ortak olarak binlerce bildiri dağıtmışlardır. Bunun sonucu olarak, fakülte yönetim kurulu, istifa ettiğini açıklamıştır. İstanbul Üniversitesi de 40 öğretim üyesini çekmiş bu nedenlerden dolayı Şişli SBF bugüne dek açılmamıştır. SBF öğrencileri devrimcilerin önderliğinde okul üzerinde oynanan bütün oyunları açığa çıkarmaya ve tabela fakülte aldatmacasına son vermeye kararlıdır.

– SBF bir an önce açılmalı, eğitim tek binada yapılmalıdır talebiyle mücadelesini sürdürmektedir. Siyasal öğrencileri bu talebi de diktatörlükten söke söke alacaktır.

ANKARA

EMEK DİŞ HEKİMLİĞİ'NDE AÇILIŞ FORUMU YAPILDI

Okulun açıldığı ilk gün devrimciler Dev–Yol'un da katıldığı bir forum yapmışlar; foruma okulda bulunan tüm öğrenci kitlesi (150 kişi kadar) katılmış; forumda Dev-Yol'dan ve YDGD'den birer kişi konuşmuş; YDGD adına konuşan öğrenci, içinde bulunduğumuz siyasi koşulları ve akademik sorunları anlatıp yönetiminde YDGD'lilerin bulunduğu DİŞ–DER'in yeni yılda mücadeleyi yükseltme kararını açıklamıştır. Forumun yapıldığı salonun kapısına canlı barikat kurulmuş, polis bunedenle forum salonuna yaklaşmaya cesaret edememiştir. Daha sonra okul içinde pullama yapılmış, DİŞ–DER imzalı iki ayrı duvar gazetesi asılmıştır. Ayrıca yeni gelen birinci sınıflarla tartışmalı sınıf toplantısı düzenlenmiştir.

AİTİA ÖĞRENCİLERİ POLİS VE SİVİL FAŞİSTİ OKULLARINDAN KOVDU

AİTİA Dişçilik Fakültesinde öğrenciler, sivil faşistleri okula almamaktadır.

1 yıldır okula uğramayan bir faşist tasdiknamesini almak için polisler tarafından okula getirilmiştir. Polislerin ve faşistin öğrencilere sataşması üzerine öğrenciler toplanarak, faşistin okulu terk etmesini istemiştir. Öğrencilerin bu tavrından korkan faşist "postayla gönderirsiniz" diyerek tasdiknamesini bile almadan polislerle birlikte okuldan kaçmıştır.

AİTİA İSTATİSTİK VE TEMEL BİLİMLER FAKÜLTESİ 35 GÜNDÜR BOYKOTTA

AİTİA İstatistik ve Temel Bilimler Fakültesi öğrencileri ÖZERK – DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE mücadelesinin talepleri için 35 gündür boykotu sürdürmetedirler.

İstatistik ve Temel Bilimler Fakültesinde geçmiş yıllarda mücadeleyle elde edilen haklar gasbedilmeye çalışılmıştır. Bunun üzerine öğrenciler tüm bölümün imzaladığı dilekçelerle okul yönetimine başvurmuştur. Bundan bir sonuç alamayınca da boykota başlamışlardır. Okul idaresi boykotu kırmak için öğrenci ailelerine mektup yazarak "onlara çocuklarınızı okula gelmeye, derslere girmeye ikna edin" çağrısı yapmışlardır. Ancak okul idaresinin bu oyunları da boşa çıkarılmış öğrenci aileleri okul idaresine "boykotu desteklediklerini" bildirmişlerdir. BAK–DER yönetiminde olan D.Yol ise "okulda faşist işgalin kırılmasının yolu, devam zorunluluğunun konulmasıdır" diyerek mücadeleye kayıtsız kalmıştır. KSD de D.Yol'la aynı tavra girmiştir.

AİTİA'nın diğer yüksekokul ve fakültelerinin temsilcileri de bu mücadeleyi desteklediklerini bildirmişlerdir.

AİTİA İstatistik ve Temel Bilimler öğrencileri boykotu;

– devam zorunluluğunun kaldırılması,

– ders geçme sisteminin konulması, sınav hakkının çoğaltılması,

– Ve bir bütün olarak sınav yönetmeliğinin değiştirilmesi taleplerini elde edinceye kadar kararlılıkla sürdüreceklerini açıklamışlardır.

BANKACILIK ÖĞRENCİLERİ POLİS VE İDAREYE KARŞI DİRENDİLER

Bankacılık ve Sigortacılık Yüksekokulunda ırkçı, kafatasçı eğitim yapmak isteyen Devrim Tarihi hocası Hamza Eroğlu'nun gerici propagandası, okul öğrencileri tarafından engellenince, bu faşist öğrencileri polise ihbar etmiş, polis de bir öğrenciyi almıştır. Bunun üzerine öğrenciler 1 günlük boykot yapmışlar; 1. sınıf öğrencileri de boykota katılınca idare ve polis geri adım atmış, alınan öğrenciyi serbest bırakmak zorunda kalmıştır.

DTCF'DE FAŞİST SALDIRILAR

DTCF'de yeni dönemin başlamasıyla birlikte mücadele yükselmektedir. Okulun açılış günü öğrenciler açılış törenine katılmak isteyen sivil faşistleri okul dışında engelleyerek okula sokmadılar. Ancak polis-jandarma desteğinde devrimcilere saldıran sivil faşistler bıçak, falçata, şişlerle 3 devrimciyi yaraladılar. Jandarma da öğrencileri dipçikleyerek, 6 devrimciyi gözaltına aldı.

Faşist idareciler de öğrencileri okuldan uzaklaştırmakla tehdit etti.

DTCF öğrencileri, yeni yılda polis-jandarma, sivil faşist ve idarenin saldırılarını, tehditlerini boşa çıkarmakta kararlıdır.

İŞTE

Baş. Ta. Sa: 16'da

tim görmektedir. Görüldüğü gibi, gelişme kurtuluştan sonra oldukça hızlıdır. Bu eğitim, (3 - 6) yaşları arasındaki çocukların sosyal eğitimlerini geliştirip, fiziksel ve zihinsel gelişmelerini sağlar. Onları komünist eğitimin ilkeleriyle donatır.

8 yıllık eğitim ise genel ve aynı zamanda 6 yaşından büyük olan bütün çocuklar için zorunludur. Bu eğitim, kurtuluştan önce yoktu, sonra ise gelişimi şöyle 1960'da 557 okulda 274.900 öğrenci eğitim görüyordu. Bunların 248.200'ü düzenli öğrenci, geri kalanı ise eğitim gören işçilerdi. 1970'de ise 1374 okulda 555.200 öğrenci eğitim görüyordu. Bunların 496.500'ü düzenli öğrenci, geri kalanı ise eğitim gören işçiydi. Bu okullarda öğrencilere ideolojik–politik, ahlaki, estetik ve fiziksel eğitimin temel ilkeleri öğretilir. Öğrenciler , liseye devam edebilmeleri, sosyal yaşantıda ve sosyalizmin inşasında yer almalarını sağlamak için genel bilgilerle donatılır ve onlara çalışma sevgisi aşılanır, basit işlerde çalışma öğretilir. Ayrıca düzenli eğitim sistemine dahil olmayan, kurs ve okullardaki tam veya yarım gün olan mesleki eğitim de, 8 yıllık okulların temelinde yapılır. Bu eğitim şehirde olduğu gibi, köyde de vardır. Bunlar genç nitelikli işçilerin yetiştirilmesi, işçilerin uzmanlıklarının yükseltilmesi ve kırda gerekli olan işçi ve zanaatkarların yetiştirilmesi için yapılmaktadır.

Liselerde dersler; öğrenim, üretim çalışması, fiziksel ve askeri eğitim üçlüsüne dayanır. Bu okullarda eğitim teorik ve pratik yönden, öğrenim-üretim çalışması fiziksel ve askeri eğitim birleştirilmiştir. Politeknikleşme daha ileri boyutlardadır. Liselerde 6,5 ay ders (iki hafta fiziksel eğitim dahil), 2,5 ay üretim çalışması, 2 ay askeri eğitim ve 2 ay da tatil yapılmaktadır. Yalnız 1. ve 2. sınıflarda 2 ay üretim çalışması, 2,5 ay tatil yapılmaktadır.

Arnavutluk'ta yükseköğrenim, üniversite ve diğer kurumlarda yarım veya tam gün olarak yapılmaktadır. Liselerden mezun olan öğrenciler, işçi sınıfı ve kooperatifleşmiş köylülük içinde bir yıllık bir stajdan sonra yükseköğrenime devam edebilirler. Ancak bu bir yıllık staj zorunludur. Yükseköğrenimin hem tam ve hem de yarım gün olarak okullarda ve şubelerinde yapılması, yükseköğrenimin kitleler arasında, işçiler arasında yayılmasına olanak sağlamaktadır. Liselerden mezun olabilen işçiler en az bir yıl üretim çalışmasında yer aldıktan sonra yükseköğrenime devam edebilirler. Yarım günlük mesleki okullardan mezun olan işçilerin yükseköğrenime devam edebilmesi için bilimsel ve teknik bilgilerin tamamlanması amacıyla bir yıl kursa tabi tutulurlar.

Yükseköğrenime girişte göz önüne alınan ölçütlerin başlıcaları: siyasi kökenleri, öğrenmedeki ustalıkları, çalışma sonuçları ve staj dönemindeki tavırları.

Yüksekokullarda gençler, proleter bir ruhla eğitilir, ideolojik ve siyasi olarak hazırlanır, bilimsel ve teknolojinin talepleri, ekonomi ve kültürün gelişmesinin ihtiyaçları temelinde eğitilir. Gençlek, ülkenin inşasına ve savunulmasına en aktif şekilde katılacak bir duruma getirilirler.

Eğitim sistemini sürekli devrimcileştirme çabası, kaçınılmaz olarak halk eğitimi ve okul çalışmasını yönetmeyi etkiler. Bu yüzden Arnavutluk'ta eğitime ve okullara, öğretmenlerin ve konferançıların birer konuşma alanı olarak bakılmaz. Orada eğitimin bütün halkı ve toplumu ilgilendirdiği anlayışı vardır. Sosyalist demokrasinin bir ifadesi olarak işçilerin denetimi ve kitle çizgisi uygulanmaktadır. Okul yönetiminde merkezi devlet önderliğinin yanı sıra öğrenciler ve emekçiler de yer almaktadır. Bu katılım, demokratik bir yöntemle sağlanır.

Arnavutluk'ta mezun olan öğrencilerin iş araması ve bulması diye bir sorun yoktur. Çünkü onlar daha mezun olmadan işe atanmaktadırlar.

Geçen 35 yıl açık bir şekilde ortaya koymaktadır ki, Arnavutluk gençliği, yaşantısıyla, eğitimiyle ve gelecek garantisiyle mutlu bir yaşama sahiptir.

KAPİTALİST–REVİZYONİST ABLUKAYA KARŞI AEP'NİN SADIK BİR YARDIMCISI

AEP ve Arnavutluk 35 yıldır sürekli emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve her türden gericinin boy hedefi oldu. Onların saldırı, tehdit ve şantajlarıyla karşılaştı. Onlar, hep AEP'den devrimci ilkeleri, Marksizm-Leninizmi terk etmesini istediler. Ama AEP ve Arnavutluk halkı bunların hiçbiri karşısında boyun eğmedi. Diz çökmedi. O, hep kendi gücüne güvendi. Dünya proletaryası ve ezilen halkların desteğine güvendi. AEP her saldırı, tehdit ve şantaj karşısında hiç sarsılmadan ve gerilemeden daima devrimci ilkeleri, Marksizm-Leninizmi savundu. Bu mücadelede başta komünist gençlik olmak üzere tüm Arnavutluk gençliği hep O'nun sadık bir yardımcısı olarak çalıştı. Bütün saldırı ve şantajlara karşı AEP'nin önderliğinde yiğitçe mücadele etti. Emperyalizmin ajanı Titoculuğa karşı verilen mücadele sırasında durum böyleydi.

J.V. Stalin'in ölümünden sonra Sovyetler Birliği'nde iktidarı gasbeden Kruşçev revizyonistleri AEP ve Arnavutluk halkına karşı saldırı, tehdit ve şantaj kampanyasına giriştiler. Sovyet revizyonistleri 1960' lara gelindiğinde saldırı ve şantajların dozayını artırdılar. Onlar, kendilerinin yardımı olmadan Arnavutluk'un yaşayamayacağını, proje ve tesislerin yarı yolda kalacağını ve Arnavutluk'un yabancı sermayeye el açacağını düşünüyorlardı. Ama bu onlar için kötü bir yanılgıydı ve bunu kısa bir süre içinde anladılar. AEP, halkı ve gençliği yaratıcı enerjisini, kendi kaynaklarına dayanarak dimdik ayakta durmasını bildi.

Geçtiğimiz yıllarda 1977'lerde ise Çin revizyonistleri saldırı, tehdit ve şantajlara giriştiler. Birçok proje ve tesisi yarı yolda bıraktılar, birçoğunu ise sabote ettiler. Tek yanlı olarak her türlü ekonomik ve askeri yardımı kestiler. AEP ve Arnavutluk'u güç durumda bırakabileceklerini, boyun eğdireceklerini düşündüler. Arnavutluk'un Sovyetlere yanaşacağı (!) yalanını yaydılar. Ama onlar da kısa bir süre içinde kötü bir şekilde yanılmış olduklarını gördüler. AEP ve Arnavutluk bugün yine dimdik ayaktadır. Bütün bunlar, Arnavutluk işçilerinin, kooperatifleşmiş köylülerinin, genç kız ve erkeklerinin AEP'nin saflarında tek yumrut olmasıyla oldu. Arnavutluk genç kız ve erkeklerinin her yeni zorluğu büyük bir duygu ve inançla aşması ve AEP'ye sadık bir yardımcılık görevini eksiksiz bir şekilde yerine getirmesiyle oldu.

Emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve her türden gericiler çatlasın... Arnavutluk sosyalizmin kalesi olmaya devam edecektir. AEP, Marksizm-Leninizm bayrağını yükseklerde dalgalandırmaya devam edecektir.

YDÖ

Baş Ta Sa 11'de

saldırıları sadece bunlar değildir. Diktatörlük, sıkıyönetimiyle, ceza yasalarıyla, anti-demokratik uygulamalarıyla, sürgün ve kıyımlarıyla ve çeşitli yöntemlerle öğretmenlere saldırmaktadır. Diktatörlüğün öğretmenlere yönelik saldırıları uzun zamandan beri onların örgütlülüğüne de yönelmiş, son günlerde bu saldırı daha da yoğunlaşmış; birçok şube yöneticisi tutuklanmıştır. Bu saldırılar, öğretmenlerin örgütü TÖB–DER'in yönetimini gasbeden sosyal-faşist yöneticilerin de saldırısı ile birleşince, saldırılar Yurtsever Devrimci Öğretmenler üzerinde daha da yoğunluk kazanmaktadır. Bütün bunların karşısında tüm çalışanların olduğu gibi öğretmenlerin mücadelesi de giderek güçlenmekte, revizyonist barikatları da aşarak yükselmektedir. Öğretmenler bir yandan GTSSH için mücadelelerini yükseltirken, diğer yandan devrimci proletarya hareketinin çağrısına uyarak genel grev, genel direniş eylemi için de hazırlıklarını sürdürmektedirler. Öğretmenler, yalnızca bunlar için değil, Demokratik Lise için de mücadele etmek gereğini ve Demokratik Lise mücadelesinde öğrencilerin yanında yer almayı savunmaktadırlar. Bu konuda öğretmenlerin güçlü sesi olan Yurtsever Devrimci Öğretmen 12. sayısında ortaöğrenim gençliğinin mücadelesine ve birliğin gerekliliğine yer veren yazısında şöyle demektedir:

"Geçen yıllarda ortaöğrenimli gençliğin yükselen mücadelesine amansızca saldıran gericilik, onu boğamadı. Bu durum hakim sınıfları daha da kudurttu. Demokratik Lise talebine sıkıca sarılan öğrenci gençlik, faşist-feodal eğitime, faşist disiplin yönetmeliğine ve faşist milislere karşı mücadele verdi. Bu mücadeleyi ezmek için faşist diktatörlük ve onun sıkıyönetimi okulları polis-jandarma kışlasına çevirdi. Zaten faşist olan disiplin yönetmeliğini daha da faşistleştirerek daha kapsamlı ve sistemli bir biçimde devreye soktu. Jandarma, polis, saldırıları, tutuklamalar, disiplin cezaları, sürgünler, okul kapatmalar her gün yaşanan olaylar haline geldi."

...

"Sıkıyönetim paşaları, sadece öğrencilere saldırmakla yetinmediler. Okullarda öğretmen, öğrenci, veli dayanışmasını dağıtmak, bunları birbirine düşürmek için de yoğun çaba harcadılar.

Öğretmenleri, yöneticileri, muhbirliğe zorladılar. Öğrencilerin mücadelelerinin karşısına dikilmeyen, onları cezalandırmayan, ihbar etmeyen öğretmen ve öğrenci yöneticileri sorumlu tutacaklarını ilan ettiler. Sorumlu tuttular da.

Ama ne var ki tüm bu azgın saldırı ve terör, ortaöğrenimdeki mücadeleyi engelleyemedi. Sıkıyönetim bu alanda daha fazla geriletildi. Mücadele önemli boyutlara vardı."

Bu yıl da başta Yurtsever Devrimci Öğretmenler olmak üzere öğretmenler, mücadele etmekte, sıkıyönetimin saldırılarını boşa çıkarmakta, sıkıyönetim paşalarının bildirilerini parçalamakta, çöpe atmakta kararlıdırlar. Yurtsever Devrimci Öğretmen bu konuda şunları söylemektedir:

"Korkunun ecele faydası yoktur. Öğretmenler ve gençlik bu yıl da mücadelede kararlıdır. Geçmiş mücadelenin deneylerinden dersler çıkardılar."

Yurtsever Devrimci Öğretmen mücadeleyi yalnızca öğretmenlerin mücadelesi olarak görmemekte, bu konuda öğrencilerle birlikte, onlarla dayanışarak mücadele etmenin gereğini sağlayarak yazıyı öğretmenlere yaptığı çağrıyla bitirmektedir:

"Öğretmenler !

Okulların açılmasıyla bize önemli görevler düşüyor. Faşist diktatörlüğün ve onun sıkıyönetiminin okullara yönelik saldırılarını püskürtebilmek için öğrenci ve velilerle dayanışmamızı pekiştirelim. Faşist disiplin yönetmeliğini, uygulamaları, bize zorla dayatılan faşist-feodal müfredat programlarını reddedetmeliyiz. Okulların kapatılmasına karşı çıkmalıyız. Öğrenci gençliğin demokratik lise mücadelesinin yanında yer almalı, okulların kışla haline getirilmesine karşı mücadele etmeliyiz.

Sıkıyönetimin muhbirlik dayatmalarını suratlarına çarpmalıyız. Bu mücadelede faşist diktatörlüğün emrine giren gerici, faşist yönetici ve öğretmenlerin karşısına dikilmeli, faşist milisler gibi bunları da okullardan söküp atmalıyız.

Bu zorlu mücadelede dayanacağımız tek güç emekçi halk ve mücadeleci öğrencilerimiz olmalıdır."

Öğrenci gençlik de bu öğrenim yılında öğretmenlerle dayanışmasını güçlendirmeye çalışmalı, bu konuda bugüne kadar düştüğü sekter vb. yanlış tavırları bir kenara itmelidir. Bu, Demokratik Lise, Ulusal Demokratik Halkçı Eğitim mücadelesini daha da güçlendirecektir. Bunun olumlu örnekleri geçmişte bazı okullarda yaşanmıştır. Ayrıca öğrenci gençlik, Demokratik Lise ve Ulusal Demokratik Halkçı Eğitim mücadelesini Devrimci Proletarya Hareketinin genel grev, genel direniş mücadelesinin bir parçası haline getirmeli, kendi mücadele alınındaki özgül taleplerini savunurken, kendi alanında mücadelesini yükseltirken, aynı zamanda genel grev, genel direniş eyleminin propagandasını yapmalı, öğrenci gençliği genel direniş eylemini boykotlarla, direnişlerle, işgallerle desteklemeye çağırmalı. Bu eyleme hazırlık yapmalıdır. Bu eyleme hazırlanan öğretmenler ile birlikte mücadeleye katılmalı, mücadeleyi güçlendirmelidir. Bu eylemlerde de işçi sınıfının ve öğretmenlerin yanında olduğunu her türden karşı-devrimciye göstermeli; bu mücadelede öğretmenler ile dayanışmayı bir an bile terk etmeden kararlılıkla yerini almalıdır.

TİKP

Baş. Ta. Sa: 4'de

sayıda kişinin açılışa katıldığı yalanını yazdı. Oysa lokalin açılışında sadece, o yazının üstünde yer alan resimdeki kadar kişi vardı ve 50'yi aşmıyordu. Mahalle halkından ise bir tek kişi bile yoktu. TİKP çetesi lokali, 7-8 tane eski HY'dan geçme şef, Doğu Perinçek ve dışardan getirdiği çete, jandarma ve polis ile birlikte açtı. TİKP çetesinin Feridun Çelik'te oynadığı oyunlar boşa çıkarılacaktır.

BATTAL GAZİ ORTAOKULU ÖĞRENCİLERİ TİKP'LİLERİ OKULLARINDAN KOVDU

8 Kasım günü 80 kişilik bir öğrenci kitlesi yolu trafiğe kapatarak TİKP lokali önünde bir gösteri yaptılar. "Kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "TİKP çetesini barındırmayacağız" sloganlarını atan öğrenciler, lokalin camlarını kırdılar. TİKP'li 3-5 besleme kaçacak delik arıyordu. Ertesi gün 20-25 yaşları arasında olan TİKP'liler okula gelerek, kendilerinin faşist olmadığını ispatlamaya(!) çalıştılar. Öğrencilerin Halkın Kurtuluşu tarafından kışkırtıldığını söylediler. Bunun üzerine ANOD taraftarları müdahale etti. Geniş öğrenci kitlesine TİKP'nin faşist diktatörlüğü açıkça savunduğu, ABD-Çin sosyal-emperyalizminin uşağı olduğunu anlattılar. TİKP'li beslemeler saldırganlaşmaya başladılar. Derhal toparlanan 100'ü aşkın öğrenci kitlesi beslemeleri dövdü, kimileri ise zor kaçtılar.

APOCU LARIN

Baş Ta Sa. 5'de

Apocuları kavramasına çalışacağız.

Bununla ancak faşist diktatörlüğe karşı mücadele alanında gerçekleşeceğini düşünüyoruz. Bizatihi devrimci kitle eylemlerinde, faşist diktatörlüğe karşı mücadele içinde Apocuları teşhir ve tecrit etmeyi benimsiyoruz. Görülecektir ki, bizim faşist diktatörlüğe karşı mücadelemize Apocular yine saldıracaklardır. Yine provokasyonlar düzenleyeceklerdir. İşte o zaman tüm kitleler Apocuları tanıyacaktır.

(...)

"Biz saldırmadık. Kimseye saldırmıyoruz. Sadece faşist diktatörlüğe karşı kendimizi savunuyoruz. Faşist diktatörlüğün yağma ve saldırganlığına karşı kendimizi savunmaya çalışıyoruz. Boyun eğmiyoz. Aynı şekilde sizden gelecek en küçük bir saldırı ve zorbalığı da anında deşifre edecek, kitlelerle birlikte kendimizi koruyacağız."

DEVRİM YOLUNDA GENÇLİK – 15 Günlük Siyasi Gazete - *Sahibi* : Ahmet Sami Belek – *Sorumlu Müdür* : İbrahim Sarıoğuz - *Yönetim Yeri* : Hürriyet Cad. No 107 Gültepe/İZMİR – *Baskı* : S.S. Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık, Gazi Bulvarı, No 18 İzmir – **Baskı Tarihi 23 Kasım 1979**

Kadıköy Anadolu Lisesi

Lisemizde Kol Faaliyetleri Nasıl Yürütüldü..?

Bizim okulda esas olarak çalışan 5 tane kol var: Folklor kolu, tiyatro kolu, kültür edebiyat kolu, gazete kolu, köy kolu. Her nedense, çalışmaları engellenenler, binbir güçlükle karşılaşanlar hep bunlar oluyor. Hiçbir yöneticinin aklına örneğin sağlık kolunun neden toplanmadığını sormak, onları harekete geçirmek, bunca sıhhi sorun varken niye boş durduklarının hesabını sormak gelmezken, kendi açılarından dünya gerçeklerine ya da okul sorunlarına yaklaşan, birşeyler yapmaya çalışan kolları "nasıl etsek de denetlesek(!)" derler. Bunun kişisel bir saplantı olmadığını göstermek için bu yıl çeşitli kollarda gelişen olayları anlatmakta yarar var.

Bizim okulda "Okul ve Öğrencileri Koruma Derneği" diye bir dernek var. Adı bu, ama gerçekte "neyi" koruma derneği olduğunu biz bir türlü anlayamadık. Niye diyeceksiniz. Şimdi, bunun kuruluş amacı sözümona okulun ve öğrencinin yararına olan herşeyin mali yönünü karşılamak; gelir kaynağı ise kayıt tazelemelerde ödenen 120 TL'lar, çeşitli kurslar, okul spor salonunun kiraya verilmesi: "depozit" diye yatılılardan alınan 500'er TL vb.... yani son tahlilde, biz öğrenciler. Üstelik bizi öylesine düşünüyorlar ki(!), paramızı yanlış harcamamızı önlemek(!) için çırpınıp duruyorlar.

Sözgelimi gazete kolu, aylar süren çalışmalar sonucu yıl ortalarına doğru bir ürün çıkardı. Bu baylar "gazetenin içeriği konusunda çelişkide olduklarından" bir türlü baskı parasını veremediler. Gazete kolu çalışanları bilmem kaç milyonluk döner sermayeden 10.000 TL'nin basım için harcanmasının "yanlış olmayacağı" konusunda onları ikna da edemediler, çünkü kendi paramız üzerine söz söylemeye yetkili değildik ve de biz öğrencileri muhatap almıyorlardı. Gazete kolunun başkanı yurtsever hocalarımızdan biridir: Onun da öğrencileri desteklemesiyle -zaten olması gereken de bu-ilk sayı için para çıkartıldı. Gazeteler basıldı; basıldı ama dağıtılamadı; dağıtılanlar toplatıldı. Okulumuzda bu yıl "dış teşvikler" aracılığıyla alabildiğine güçlenen ihbar mekanizması işledi, anında kaymakamlığa telefonlar edildi. Neymiş efendim, Anadolu Lisesi'nde bildiri dağıtılmış; nasıl, gazetenin son sayfasında "16 Mart Katliamını lânetliyoruz" yazıyormuş. Arkadaşlar 6 gencin namussuzca öldürülmesinin lânetlenmesinin sakıncalı olduğu bir ülkede ve de özellikle insanca herşeyi yasaklamak amacıyla oluşturulmuş bir dönemde yaşadığımızı unuttuklarından, bir daha unutmamaları için disipline verildiler. Dönemden güç alan hocalarca sıkıyönetime teslim edilmekle tehdit edildiler

Kol çalışmalarının anasını ağlatanların yalnızca denetim kuruluyla Kor.Der. olduğu sanılmasın: Pek çok öğretmen bilinçli ya da bilinçsiz bu konuda üstüne düşeni yapıyor. Örneğin Köy Kolu ve Folklor kolu bütün bir yıl boyu olanakları ölçüsünde halk kültürümüzü araştırdılar. Geçenlerde de araştırma sonuçlarını sergileyecekleri bir şenlik düzenlediler: İdareden gerekli izinler alındı, her türlü hazırlık yapıldı ve tam gösteri günü kol öğretmenleri "bizim bu şenlikte neler gösterileceğinden haberimiz yok, onun için denetleyeceğiz" dediler. Ve tabi gösteri denetlendi(!) ve yasaklandı. Çünkü gösteri metninde bir slogan varmış, Pir Sultan Abdal'ın şiiri "Gelin canlar bir olalım... Bir yürüyüş eyleyelim"... Sizin anlayacağınız, öğrenciyi Anadolu'yu tanımaya çağırmak, birlik için onları coşkuya getirmek; yasak Bir o mu? Karamsarlık da yasak; örneğin, Kültür Edebiyat kolunun "Çocuk" konulu, bu düzenden çocuğun ne beklediğini ele alan geniş bir incelemesinin yer aldığı pano bu gerekçeyle indirildi. Bunun üzerine teşhir amacıyla "Çocuklar çok mutludur, hiçbir sorunları yoktur" anlayışıyla hazırlanan pano da -artık gerçekle o kadar çelişmeyi göze alamadıklarından olsa gerek- astırılmadı. Kolun başka konularla ilgili yazıları da reddedildi. Ve yalnızca reddedilme olayını açığa çıkaran bir pano da büyük gürültüler kopartılarak indirildi. Şimdi bu arkadaşlar -diğer bazı kolların çalışanları gibi- "Doğruları yayamama hürriyetiyle hür" bir şekilde denetim kurulunun yapısına ve aynı zamanda gerçeklere uygun eserler bulmaya çalışıyorlar. Ama pratik, bize asla böyle eserlerin var olamayacağını gösterdi.

Bir süre önce "gelen bir emre göre" okulda okul saati dışında çalışma yapmak yasaklandı. Ama allah için okul saati içindekilere karışmıyorlar. Ona da gerek yok zaten, çünkü okul sırasında kol çalışması yapmaya ayrılmış özel bir saat yok. Eğitsel kol çalışmalarını engellemenin kibarcası yani -Ayrıca öğrendiğimize göre bu konuda her okulda farklı uygulamalara girişilmiş; bu da uygulamanın yasal olup olmadığı sorusunu akla getiriyor.-

Yalnız öyle herşey yasaklanmış falan sanmayın. Örneğin okul orkestramız var Milliyet şov ve müzik yarışmasına girdi ve iyi dereceler aldı. Bu da eğitsel bir etkinlik, yalnız bir farkla ki, ne koruma derneği onlara para çıkartırken tereddüt ediyor -çünkü gerçekten son derece eminler yapılan işin niteliğinden- ne okul idaresi "başınızda hoca lâzım, yoksa çalışamazsınız" diye tutturuyor, ne jandarma okul saatinden sonra kalıp çalıştıkları için onları sıkıyönetime bildirme gereği duyuyor ve ne denetim kurulu ve ne de koruma derneği "sorumluluk altında kalmamak için(!)" parçaların sözlerini sıkıyönetime gönderme gereği duyuyor.

Ve her türlü tiyatro, folklor, halk müziği gösterisine izin verilmeyeceğinin artık açıkça söylendiği şu günlerde soruyoruz, bütün bunlar neden diye.

Kadıköy Anadolu Lisesi'nden Bir Öğrenci

KÜLTÜREL KOLLAR

Ortaokul ve liselerin açılmasıyla birlikte kol seçimleri gündeme geldi. Öğrenciler kolların çalıştırılmamasına karşı çıkarak, kol seçimlerini yapıyorlar. Kolları faşist feodal eğitim sistemine karşı verdikleri "Demokratik Lise" mücadelesinin önemli mevzileri haline getirmek için mücadeleyi yükseltiyorlar. Kolları buna uygun olarak en iyi nasıl işletebileceklerini tartışıyorlar, programlar hazırlamaya çalışıyorlar.

Yanda yayınladığımız mektupta İstanbul Anadolu Lisesi'nden bir öğrenci arkadaşımız okullarındaki geçtiğimiz dönemdeki kol çalışmalarından bahsediyor Kolları mevcut işlemez durumundan çıkartarak işletmeye ya da mevcut öğrencileri yozlaştırıcı, uyuşturucu işleyişinden çıkartarak, öğrencilerin insiyatif ve kişiliklerini, kültürel düzeylerini, bakış açılarını geliştirecek bir şekilde işletmeye haksızlığa, sömürüye, baskıya ve faşist kişiliklerini, kültürel düzeylerini, bakış açılarını gelişterecek bir şekilde işletmeye haksızlığa, sömürüye, baskıya ve faşist feodal eğitim sistemine karşı mücadele verilen yerler haline getirmeye başlayınca nasıl engellerle ve baskılarla karşılaştıklarını anlatıyor. Bu baskılar kolların faaliyetlerinin sıkıyönetim paşaları tarafından yasaklanmasına kadar varıyor. Ama öte yandan Milliyet gazetesi ve Hey dergisinin düzenlediği yarışmalara katılan hafif müzik orkestrası hiçbir engel ve baskıyla karşılaşmaksızın, her olanağa sahip bir şekilde serbestçe çalışmalarını sürdürüyor. Ama tiyatro kolları arasında Türkiye çapında düzenlenen Türkiye çapında düzenlenen İLTÖ şenliği sıkıyönetim komutanlığı tarafından yasaklanmıştı.

Mevcut eğitim sistemi, yönetmeliklerle "eğitsel kollar" adı verilen, bir uygulama getiriyor. Faşist feodal eğitim sistemi bu kolları yine faşist yönetmeliklerle sıkı bir denetim ve sansür altına alıyor. Denetleme kurulları oluşturarak, kolların başına öğretmenleri atayarak ve bu öğretmenlerin öğrencilerin faaliyetlerini denetim ve baskı altına almalarını isteyerek kolları öğrencilerin serbest bir faaliyet alanı olmaktan çıkararak, öğrencilerin baskı altına alınmasının bir aracı haline getirmeye çalışıyorlar. Böylece kolları öğrencileri yozlaştırmanın, faşist feodal ideoloji ve kültürle donatmanın, baskı altına almanın ve pısırıklaştırmanın bir aracı haline getirmeye çalışıyorlar. Bunları başaramayınca yönetmeliklerle kollar üzerinde baskı kurarak çalıştırmıyorlar, ya da çalıştırılmasını engelliyorlar.

Denetleme Kurulları ile kol faaliyetleri üzerinde sansür ve baskı uygulanıyor. Kolların çalışmaları gerekli yer, araç-gereç, maddi olanaklar ve para yardımı sağlanmayarak engellenmeye çalışılıyor. Kollar ve kol faaliyetlerine katılanlar faşist disiplin yönetmeliği ile cezalandırma tehdidi altında tutuluyor. Geçen yıl bu işe sıkıyönetim de burnunu soktu. Öğrencilerin mücadelesi karşısında kapıldığı korkunun bir eseri olarak, bütün maskelerini fırlatıp atarak öğrencilerin sanat-kültür faaliyetlerine azgınca saldırdı. Kolların faaliyetlerini ve İLTÖ şenliğini yasakladı.

Kol faaliyetleri karşısında faşist diktatörlüğün duyduğu bu korku bile, onun mücadelemiz açısından taşıdığı önemi ortaya koymaktadır. Kollar öğrencilerin bilgilerini, kültürlerini, insiyatiflerini, kişiliklerini geliştirecek şekilde işletilebilir. Kollar bütün öğrencileri birleştiren öğrencilerin birliğini ve örgütlenmesini güçlendiren bir işlev görebilirler. Kollar baskı, zulüm ve haksızlıklara, faşist feodal eğitim sistemine karşı öğrencileri eğiterek birleştiren bir işleve sahip olabilir. Kısacası kollar öğrencilerin örgütlendiği merkezler ve demokratik lise mücadelesinin güçlü mevzileri haline getirilebilirler. Bu yüzden kollar ve kol faaliyetleri mücadelemiz açısından büyük önem taşımaktadır.

Bunun için kolları amaçlarımıza uygun olarak işletmek için mücadeleyi yükseltmeliyiz. Kolları birkaç kişinin öğrenci kitlesinden kopuk olarak faaliyet gösterdiği yerler olmaktan çıkarmalıyız. Kolları isteyen en geniş öğrenci kitlesinin faaliyete katılabileceği hale getirmeliyiz. Ayrıca kollar öğrenci kitlesinin denetim ve gözlemine açık olmalıdır. Kollar yılda birkaç kez faaliyet sergileme durumundan çıkarılarak, faaliyetleriyle öğrenci kitlesinin günlük hayatının ve mücadelesinin sürekli bir parçası ve yardımcısı olmalıdır. Bunun için daha baştan kollar için kapsamlı programlar hazırlamalıyız, faaliyetlere en fazla sayıda kişiyi katmalıyız ve değişik kollar arasında koordinasyon ve dayanışma sağlamalıyız. Şimdiye dek kol faaliyetleri konusunda zengin deneylere sahip olmamız, önceden titiz olarak düşünmenin planlama yapmanın önemini daha da artırmaktadır.

TUNCELİ-YDGD

Tunceli YDGD "Seçimleri Boykot" için sürdürdüğü faaliyetleri, Kültür ve Sanat çalışmalarıyla güçlendirdi. Çalışmalar sırasında folklor ve tiyatro gösterileri sergilendi.

MEHTAP-YDGD

Mehtap YDGD, 21 Ekim 1979 günü "Zamlara, hayat pahalılığına ve faşist katliamlara karşı direnelim" gecesi yaptı. Geceye 1340 emekçi ve işçi katıldı. Gecede, zamların, pahalılığın gerçek nedenleri anlatıldı. Mehtap Mahallesi üzerindeki polis terörü teşhir edildi. Gecede İZMİR YDGD kültür-tiyatro kolunun düzenlediği "Maraş Katliamını sergileyen bir oyunla, Mehtap YDGD'nin "İşkence"yi konu alan bir skeci sergilendi. Ayrıca Ümmüşen'in türküleri coşkuyla dinlendi. Gültepe YDGD'nin yaşları 15-16 arasında olan kız folklor ekibi halk oyunlarını sergiledi. Coşku ile başlayan gece, büyük bir potansiyelle sona erdi.

Gece boyunca seyirciler "Kahrolsun faşist diktatörlük", "İşkencecilerden hesap soralım", "MHP-ÜGD kapatılsın MİT-Kontr-gerilla dağıtılsın", "Maraş unutulmadı", "Faşizme ölüm, halka hürriyet" sloganlarını sık sık attılar. Oyun sırasında Parti Bayrağı'nın ortaya çıkışı ile seyirciler büyük bir coşkuyla "Yaşasın TDKP" sloganlarını haykırdılar. Gece dernekler arasındaki dayanışmanın yeni bir örneği olarak sonuçlandı.

Gençliğe mutlu bir yaşam ve parlak bir gelecek

İŞTE ARNAVUTLUK UN 35 YILI

Arnavutluk işçileri, kooperatifleşmiş köylüleri, genç kız ve erkekleri, AEP'nin ve Enver Hoca yoldaşın etrafında tek vücut olarak kurtuluşun 35. yıldönümünü kutluyorlar.

II. Paylaşım Savaşında Arnavutluk önce İtalyan ve daha sonra ise Alman faşistleri tarafından işgal edildi. Arnavutluk halkı ve gençliği bir yanda faşist işgalcilerin baskı ve zulmü altındayken diğer yanda ise faşist-feodal Zogo rejiminin baskı ve zulmü altındaydı. Arnavutluk halkı ve gençliği baskı ve zulme boyun eğmedi. AKP'nin (şimdiki adı AEP) önderliğinde birleşerek mücadele etti. Faşist işgalcileri ve yerli hainleri dize getirdi. 29 Kasım 1944'te Arnavutluk bağımsızlığına kavuştu ve halk iktidarı ilan edildi.

35 YIL ARNAVUTLUK'UN ÇEHRESİNİ DEĞİŞTİRDİ

Kurtuluştan önce ülke geri bir tarıma sahip, yarı-feodal bir ülkeydi. Sanayi hemen hemen hiç denecek bir düzeydeydi. Ancak kurtuluşun üzerinden geçen 35 yılda AEP'nin etrafında birleşen Arnavutluk'un işçileri, kooperatifleşmiş köylüleri genç kız ve erkekleri ülkenin bu çehresini değiştirdi. Ülke ileri bir tarım ve sanayiye sahip ve daha iyi bir tarım ve sanayi ülkesi haline gelmek için gerekli potansiyele sahip bir ülke durumuna getirildi.

AEP, ülkeyi ileri bir sanayi ve tarım ülkesi haline getirmede enerjinin oynadığı rolü ve bu enerjinin ülke kaynaklarından elde edilmesi gerektiğini doğru bir şekilde tespit etti. Bu konudaki siyaseti kararlılıkla uygulayarak büyük atılımlar yaptı. Bunun bir sonucudur ki, Arnavutluk bugün modern bir elektrik sanayisine sahiptir. Bugün elektrik enerjisi üretimi 1938'dekinin 252 katıdır.

Kurtuluştan önce geri bir tarıma sahip olan Arnavutluk bugün ileri bir sanayi ve tarıma sahiptir. Daha önemlisi de sanayi ve tarımda daha ileri bir ülke durumuna gelmek için gerekli potansiyeli taşıyor ve bu yolda hızla ilerliyor. Arnavutluk sanayisi bugün kurtuluş öncesine göre 120 kat daha fazla üretim yapmaktadır. İhtiyaç duyulan yedek parçaların % 90' nından fazlası ülke içinde üretilmektedir.

Kurtuluştan önce tarım da oldukça geriydi. Toprakların çoğu bataklık ve kullanılmaz bir haldeydi. Sanayi bitkisi ekilmiyordu. Randıman çok düşüktü. Kimyasal gübre ise bilinmezdi. AEP, sosyalizmin inşasına köyde de büyük önem verdi. Kurtuluştan sonra toprak reformu yaptı. Bu bir başlangıçtı. Daha sonra kooperatifleşme hızla gelişti ve tarım kooperatifleri kuruldu. Bu köyde sosyalizmin inşası için ikinci köklü bir devrimdi. 35 yıllık dönemde proletarya devleti, tarım alanında muazzam yatırımlar yaptı. Bataklıklar kuruttu ve toprakları islah etti. Sulama kanalları ve havuzlar inşa etti. Bugün ekilebilir topraklar, kurtuluştan öncekinin 2,5 katından fazladır. Sulanabilir topraklar ise kurtuluştan önce % 10 iken, artırılan topraklara rağmen bugün toprakların % 65'i sulanabilmektedir.

Son 35 yılın Arnavutluk için anlamı bir başkadır. Bu 35 yıl, açlığın ve sefaletin, baskı ve zulmün defedildiği yıllardır. Bu 35 yıl, yarı-feodal bir ülkenin ileri bir tarıma ve sanayiye sahip bir ülke haline getirildiği yıllardır. Bu 35 yıl, ülkenin gerçekten bağımsız bir hale geldiği, sosyalizmin şehirde ve kırda başarıyla inşa edildiği yıllardır. Bu 35 yıl boyunca başta komünist gençliği olmak üzere Arnavutluk gençliği sosyalizmin inşası mücadelesinde aktif bir şekilde yer aldı. O, bitmez tükenmez enerjisini sosyalizmin insası için kullandı. Her yıl onbinlerce genç, gönüllü olarak sosyalizmin inşasında canla başla çalıştı.

35 YIL, GENÇLİĞE NE VERDİ?

Kurtuluştan önce Arnavutluk gençliği açlığın, sefaletin, işsizliğin ve cahilliğin pençesindeydi.

Ancak kurtuluştan sonra geçen 35 yıl gençliğin bu yaşamını değiştirdi. Gençlik artık açlığın, sefaletin, işsizliğin ve cahilliğin pençesinde değildir. Emperyalistlerin ve gericilerin baskı ve zulmü altında değildir. Çünkü kapitalist-revizyonist ülkeler için kaçınılmaz birer olgu olan bütün bunlar, sosyalist Arnavutluk için yabancı şeylerdir. Arnavutluk gençliği, değil bunları yaşamak, tanımıyor bile... O, AEP önderliğindeki Arnavutluk Emekçi Gençlik Birliği etrafında kitlesel olarak örgütlenmiştir. O, büyük bir özenle eğitilmekte ve yetiştirilmektedir. O, mutludur ve geleceğinden emindir.

İşçilerin ve kooperatifleşmiş köylülerin olduğu gibi, gençliğin de yaşam şartları her geçen gün daha çok düzelmektedir. Zorunlu tüketim maddelerinin fiyatları sürekli düşürülmektedir. Konut sorunu çözümlenmiştir. Bugün nüfusun 3/4'ü yeni inşa edilen evlerde yaşamaktadır. Sağlık kuruluşları ülke çapında yayılmıştır. Örneğin kırsal bölgelerde sağlık kuruluşları 1938 yılına oranla 220 kat yükselmiştir. Yine 1938'de 15 yataklı doğum merkezi varken, bugün 3900 yataklı, 765 doğum merkezinden oluşan bir kurum vardır. Arnavutluk gençliğinin eğitilmesi, yetiştirilmesi ve geleceği AEP tarfından garanti altına alınmıştır.

ENVER HOCA:

"GENÇLİĞİN TÜKENMEZ DEVRİMCİ ENERJİSİ, PROLETARYA PARTİSİNİN ÖNDERLİĞİNDE İŞÇİ SINIFININ VE DİĞER EMEKÇİ KİTLELERİN ENERJİSİYLE BİRLEŞTİĞİNDE DEVRİMİ VE SOSYALİZMİN ZAFERİNİ HİÇBİR GÜCÜN DURDURAMAYACAĞINI PARTİMİZİN 35 YILLIK TECRÜBESİ KANITLAMIŞTIR."

Bugün Arnavutluk'ta ilkokul öncesi eğitim çağındaki çocuklardan üniversitedeki gençlere kadar tüm çocukların ve gençlerin eğitimine ve yetiştirilmesine büyük bir önem verilmektedir. Arnavutluk'ta eğitim sistemi, ilkokul öncesi eğitim, 8 yıllık eğitim, genel, lise ve yükseköğrenimden oluşmaktadır. Diğerleri zorunlu olmamakla birlikte 8 yıllık eğitim hem genel, hem de 6 yaşından büyük çocuklar için zorunludur. Eğitim bir bütün olarak parasızdır.

İlkokul öncesi eğitim kurtuluştan önce hemen hemen hiç yoktu. Kurtuluş sonrası ve bugünkü durum şöyle: 1938'de 23 anaokulunda 2434 çocuk eğitim yapmaktaydı. Bunlar da genellikle bir avuç zenginin ve yabancıların çocuklarıydı. 1966'da 434 anaokulunda 23.085 çocuk eğitim görüyordu. 1970'de 1423 anaokulunda 47.524 çocuk eğitim görüyordu. Bugün ise 2427 anaokulunda 79.742 çocuk eği-

Devamı Sayfa 14'de

Gençlik Ulusal kurtuluş savaşının en canlı gücü

Arnavutluk gençliği 1939'dan 1944 e kadar süren ulusal kurtuluş savaşında aktif bir şekilde yer aldı ve büyük fedakarlıklar yaptı.

Arnavutluk gençliği, İtalyan faşistlerinin işgaline tepki gösterenlerin başında geliyordu. 1939'un Nisan ayının ilk haftasında yapılan büyük yurtsever gösterilerin en önündeydi. Gençlik, faşist işgalcilere ve yerli hainlere boyun eğmiyor ve köleliği kabul etmiyordu. Mücadele yolunu tutuyordu. Başlangıçta bu mücadele dağınık, örgütsüz ve kendiliğindenci bir karakterdeydi. Ama buna rağmen protestolar çeşitli biçimler alarak devam ediyordu. Arnavutluk gençliği kimi yerlerde faşist işgalcilerin dilini ve kültür derslerini sabote ediyor, yurtsever şarkılar söyleyerek gösteriler yapıyordu. Kimi yerlerde de ise Mussolini'nin portrelerini yakıyor ve işgalcilerin bayrağını parçalıyordu. İşgalcilere ve yerli hainlere karşı her gün yeni fedakarlıklar ve yurtseverlik örneklerini yaratıyordu.

8 Kasım 1941'de Arnavutluk Komünist Partisi'nin (şimdiki adı Arnavutluk Emek Partisi) kurulması, genel olarak ulusal kurtuluş savaşı için olduğu gibi, gençliğin, özel olarak da öğrenci gençliğin devrimci mücadelesi içinde bir dönüm noktası oldu. Her şeyden önce gençlik güçlü, güçlü olduğu kadar da sağlam olan bir önderliğe kavuştu. Giderek mücadele daha bilinçli, daha örgütlü ve daha merkezi bir hal aldı. Ve hızla yükseldi. AKP, başta Komünist Gençlik olmak üzere tüm anti-faşist Arnavutluk gençliğinin ulusal kurtuluş savaşındaki rolünü doğru bir şekilde tespit etti ve onu eğitmek, devrime kazanmak ve ulusal kurtuluş savaşına katmak için doğru Marksist-Leninist bir çizgi izledi. AKP' nin kuruluş meclisinin daha ilk belgesinde bile gençlik için şunlar yazılıydı: "Parti örgütleri ve onun üst organları Arnavutluk Komünist Gençliğine, tüm dürüst Arnavutluk gençliğini geliştirmede ve seferber etmede yardımcı olmalıdırlar", Gerçekten Arnavutluk komünistleri buna uygun bir şekilde hareket etti. AKP'nin kuruluşunun üzerinden yalnızca 15 gün geçmişti ki 23 Kasım 1941'de, AKP'nin ve Enver Hoca yoldaşın dikkati üzerine Arnavutluk Komünist Gençlik Örgütü kuruldu. Eylül 1943'te ise işçi-köylü-öğrenci gençliğin geniş bir birliği sağlanarak Arnavutluk Anti-faşist Gençlik Birliği kuruldu. Faşist işgalcilere ve iç gericiliğe karşı savaş bütün ateşiyle sürerken, iç gericiliğin ve işgalcilerin gençliği demagoji ile aldatma ve ulusal kurtuluş mücadelesine yabancılaştırma çabasına karşı da güçlü bir mücadele verildi. Baskı ve teröre rağmen sözlü ve yazılı (broşür, bildiri, dergi vb. yollarla) olarak güçlü bir propaganda ve ajitasyon faaliyeti yürütüldü. Savaşın en sıcak dönemi olan 1942'de illegal olarak "KUŞ TRİMİ İ LİRİSE" (Özgürlük İçin Çağrı) adlı bir gençlik dergisi çıkarıldı. Dergi, ulusal kurtuluş mücadelesinde gençliğin sesi oldu ve onun mücadele azmi ve coşkusunu yansıttı. Ulusal kurtuluş savaşının zaferiyle yayınına son vererek yeni görevler için yerini "Rinise" gazetesine ve daha sonra ise "Zeri i Rinise"ye (Gençliğin Sesi'ne) bıraktı.

AKP'nin kurulması ve Komünist Gençlik Örgütü'nün yaratılmasıyla Arnavutluk gençliği AKP'nin mücadele çağrısını cevapsız bırakmadı. AKP'nin saflarında yer alarak savaşa katıldı. O, tek kurtuluş yolunu AKP'nin önderliğinde işgalcilere ve yerli hainlere karşı savaşta gördü. Gerilla birliklerinin eylemlerine, Milli Kurtuluş Ordusunun taarruz tugaylarının çarpışmalarına aktif bir şekilde katıldı. Gençliğin AKP'nin çağrılarına kulak vermesi, işgalcilere ve yerli hainlere karşı mücadeleye atılması anlamsız bir şey değildi. O istek ve özlemlerini, geleceği için garantiyi AKP'nin amaçları içersinde görüyordu. O, ülkenin bağımsızlığını, halkın kurtuluşu için tek yolun AKP önderliğinde mücadele etmek olduğunu görüyordu. İşte o bunun için AKP'nin saflarında toplanıyor ve fedakarca mücadele ediyordu.

Ulusal Kurtuluş Savaşı dönemi boyunca AKP gençliğe önemli görevler ve sorumluluklar verdi. Gençliğin mücadelesinin "çocuk oyunları", "yüzeysel" ve "delice bir heves ile besleniyor" vb. şekillerde küçümsendiği ve karalandığı bir dönemde Parti, gençliğin yiğitliğine, fedakarlığına ve yeteneklerine büyük bir güven duyuyordu. Büyük bir güven duygusuyla yüzlerce gençkız ve erkeği saflarına kabul etti. Bu yüzdendir ki, gençleri Parti'nin ve Partizan birliklerinin önder ve yönetici görevlerine atadı. Savaş dönemi boyunca partizan taarruz tugaylarının % 80'i gençlerden oluşuyordu. Yine önder ve yönetici kadroların % 80'i 25 yaşın altındaki insanlardan oluşuyordu. Bunlar AKP'nin gençliğe duyduğu güvenin birer sonucuydu.

Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda başta komünist gençliği olmak üzere Arnavutluk gençliği AKP'nin bayrağı altında saf tutarak faşist işgalcilere ve iç gericiliğe karşı kahramanca bir mücadele verdi. Ve büyük fedakarlık örneklerini yarattı. Bunun bir sonucudur ki, AKP gençliği Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın "en canlı gücü" olarak niteliyordu. Ve yine bunun bir sonucudur ki, Ağustos 1944'te yapılan Arnavutluk Anti-faşist Gençlik Birliği 1.Kongresi'nde Enver Hoca yoldaş "Arnavutluk Komünist Partisi sevgili anayurdumuzu faşist pençelerden kurtarma çağrısını yaptığında, buna ilk cevap veren ve kavgaya atılan Arnavutluk gneçliğiydi..." diyordu.